

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะสื่อผสมในรูปแบบ Installation Art
Study of Mixed Media Installation Art in Space Design

นางสาว ม.ล.โอภาษจรส นันทวัน

เลขสมุ.....

เลขทะเบียน 149090.....

วัน เดือน ปี..... 4 ส.ค. 2561

b.....
i.....

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2559

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมในรูปแบบ Installation art
แหล่งเงิน เงินรายได้

ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 80,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2558 ถึง 30 กันยายน 2559

หัวหน้าโครงการ ม.ล.โอภาสจรัส นันทวัน สังกัดภาควิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาประเด็นผลงานศิลปะจัดวาง (Installation Art) ชื่อโครงการวิจัย “การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมในรูปแบบ Installation Art” กรณีศึกษาผลงานของ ม.ล.โอภาสจรัส นันทวัน การศึกษาในงานวิจัยนี้แบ่งออกเป็นสามหมวดหลักได้แก่ 1.ความหมายของศิลปะจัดวางและประวัติศาสตร์ศิลปะการจัดวาง ตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 80 -90’s โดยอาศัยสถานที่ตำแหน่งที่ตั้งเฉพาะ (Site specific) กาลเวลาลักษณะที่เป็นกาลเวลาที่ไม่ถาวร ความคิด การมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ กระบวนการ และการบันทึกรูปภาพ 2.การวิเคราะห์เหตุปัจจัยและที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าและ 3. เปิดให้นักศึกษาได้วิจารณ์ร่วมกับข้าพเจ้าในลักษณะการเรียนการสอนในรายวิชาการวิจัยทางทัศนศิลป์ รายวิชาการวิจารณ์ศิลปะ และรายวิชาสุนทรียศาสตร์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1/2559

ผลของการศึกษาพบว่า ศิลปะการจัดวางของข้าพเจ้ามีการพัฒนาอย่างชัดเจนจากเหตุปัจจัยของเทคนิคและวิธีการ แนวคิด สถานที่ตำแหน่งที่ตั้งเฉพาะ (Site specific) กาลเวลาลักษณะที่เป็นกาลเวลาที่ไม่ถาวร ความคิด การมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ กระบวนการ และการบันทึกรูปภาพมีอิทธิพลต่อผลงาน พบว่าข้าพเจ้าอาศัยแรงบันดาลใจสัจทัศน์เป็นนามธรรมมองด้วยแว่นแห่งความเชื่อจึงจะเห็นปรากฏการณ์Selfieของผู้ชม ไม่ได้เป็นแค่การจำลองสถานที่ตั้งได้ยังได้ผนวกความคิดเรื่องเวลาชาติพันธุ์ ปัจจัยในการเดินทางเป็นการแสวงหาโอกาสใหม่ และหาความชอบของกลุ่มคนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของข้าพเจ้า เข้าไว้ในผลงานด้วยวิธีการจัดวางปลา 5000 ตัว ทอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ชั้น 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title : Study of Mixed Media Installation Art in space design

Researcher : M.L. Ophascharas Nandawan

Faculty : Architecture **Department :** Fine Art King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ABSTRACTS

This research is an issues to study of "Installation Art". The title research project is "creativity mixed media in the form of Installation Art" this study case is works of M.L. Nanthawan Ophascharat. The study in this research is divided into three main categories: 1. Definition of "installation art" and "installation element in history" since the 80's to 90's had been placement by virtue of "site-specific" location. The "Temporal" is space-time of temporary such as notion, interactive, process and Photo-record, 2. To analyzes the factors and sources of creativity in my work and 3. Offer an opportunity for students to criticize together with me in teaching courses: Visual Art Research, Art Criticism, Aesthetics, for the students- year 4, academic year 1/2016.

The results of this study revealed that my installations of art have developed. Some of techniques, factors and methodology, conceptual, site-specific, time as a temporal that is not permanent, concept, interactive, process and photos-record influenced to the works. Also found that my inspiration with the conceptual vision throughout the lens of believability, in order to see the phenomenon Selfie of viewers. This is not just a simulate locality only, but also appended a time idea, Ethnographic, journey factors to seek new opportunities and finding sample groups of people surrounding environment, to deploys the art with 5,000 fish at the Bangkok Art and Culture Centre, 9th floor.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณนักศึกษาลาดกระบังมาช่วยอย่างมากมาย ทั้งในรายวิชาสุนทรียศาสตร์ รายวิชาการวิจารณ์งานศิลปะ และรายวิชาการวิจัยทางทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นที่4 ภาคการศึกษาที่ 1/2559 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชา Art exhibitionภาคการศึกษาที่ 2/2559 ที่ช่วยติดตั้งผลงาน ปลาน้อย (School of Fish)

ข้าพเจ้าขอบคุณศิลปินจากสามประเทศและศิลปินไทย ได้แก่ ผศ.ดร.ภาณุ สรวัยสุวรรณ, เนเลกา เบลเจนส์, เอ็ดวิก บรูคเคริท, อาจารย์พศุทธิ์ วรรณรัตน์สุตร, ดร.ศุภฤกษ์ คณิตวานันท์, แครอล เฮฟเพอร์, ร.ศ.

ปิติวรรณ สมไทย, คุณวนิดา พรสมบัติไพบุลย์ และ ผ.ศ.คมสัน หนูเขียว ที่ได้อนุญาตให้ผลงาน ปลาน้อย (School of fish) ได้ร่วมแสดงในนิทรรศการ Crossing the Dateline ซึ่งจัดให้มีขึ้น ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ชั้น 9 ระหว่างวันที่ 16 มีนาคม - 30 กรกฎาคม 2560

ขอขอบคุณผู้อำนวยการหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และภัณฑารักษ์ เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนช่วยเหลือประชาสัมพันธ์ผลงานนี้

ขอขอบคุณ คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และประธานสาขาศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่อนุมัติเงินทุนสนับสนุนงานวิจัยนี้เป็นอย่างดี

ผ.ศ.ดร. ม.ล.โอภาสจรัส นันทวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	V
บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.1 บทนำ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	3
2.1 องค์ประกอบศิลป์ของงานจิตรกรรม.....	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน Christian Boltanski.....	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
บทที่ 4 วิเคราะห์งานสร้างสรรค์.....	86
4.1 แนวความคิดสร้างสรรค์ศิลปะแบบจัดวางของข้าพเจ้า.....	87
4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างสรรค์งานศิลปะจัดวาง.....	90
บทที่ 5 บทสรุป.....	96
บรรณานุกรม.....	102
ประวัตินักวิจัย.....	103

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพอาคาร Villa Savoye.....	3
2.2 Rosalind Krauss อาจารย์มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย.....	4
2.3 ชื่อผลงาน 43 Roaring Forty ผลงานของ คาร์ล อังเดร (Carl Andre) ปี1968.....	4
2.4 ชื่อผลงาน Proun 19D ผลงานของ El Lissitzky ปี 1920.....	5
2.5 ชื่อผลงาน Light Sentence ผลงานของ โมนา ฮาทูม (Mona Hatoum) ในปี 1992...	6
2.6 ผลงานที่ชื่อว่า 'House' ผลงานของ Rachael Whiteread ปี 1993.....	6
2.7 ผลงานชื่อ Bronx Floors ผลงานของ Gordon Matta-Clark ปี1.....	8
2.8 ชื่อผลงาน Bridge over a Nice Triangular Tree ผลงานของ Siah Armajani ปี1984.....	9
2.9 ผลงานชื่อ The Pont Neuf Wrapped ผลงานของ Christo Javachef ปี 1985.....	9
2.10 ผลงานชื่อ Touching North ผลงานของ Goldsworthy ปี1988.....	11
2.11 ผลงานชื่อ Lever ผลงานของ Carl Andre ปี1966.....	12
2.12 ผลงานชื่อว่า 'น้ำพุ' (Fountain) ผลงานของ Duchamps ปี 1917.....	14
2.13 ผลงานชื่อ "My Living Environment" ผลงานของ Collette ปี 1972.....	14
2.14 ผลงาน Double Negati ผลงานของ Michael Heizer ปี 1969.....	15
2.15 ผลงานชื่อ Roden Crater ผลงานของ James Turrell ปี 1979.....	15
2.16 ผลงานชื่อ Corridor ผลงานของ Bruce Neuman ในปี 1970.....	16
2.17 ผลงานชื่อ Bellever ผลงานของ Ron Hasseldon Beldevere ปี1987.....	17
2.18 ชื่อผลงาน 258 Main Street ผลงานของ Francis Cape ปี 2002.....	17
2.19 ผลงาน Happening ผลงานของ John Cage ปี 1973.....	18
2.20 ผลงานชื่อ In and Out of Love ผลงานของ Damien Hirst ปี 1991.....	19
2.21 ผลงานชื่อ Dry Walk ผลงานของ Richard Long ปี1989.....	19
2.22 งานจัดวางที่อาคาร Reichstag ผลงานของ Christo ในปี1996.....	21
2.23 ผลงานชื่อ Field for the British Isles ผลงานของของ Antony Gormley ปี 1994...	21
2.24 การทำงานของ Sol Lewitt เทคนิค Etching on paper ปี 1973.....	22
2.25 ผลงานของ Günther Förg หนังสือ 3000 เล่ม ปี 1987.....	22
2.26 ผลงานชื่อ Bus Shelter 2 ผลงานของ Dennis Adams ปี 1950.....	23
2.27 ผลงานชื่อ "The way it is (ทางที่มันเป็น)" ผลงานของ Alfredo Jaar ปี 1990.....	24
2.28 ชื่อผลงาน Autel de Lycée Chases ปี 1988.....	27
3.1 ภาพร่าง นางสาวมาริษา ศรีจันแปลง.....	31
3.2 ภาพร่าง นายภัครรัฐ สุวจานันท์.....	32
3.3 ภาพร่าง นายอภิสิทธิ์ เสลา.....	33
3.4 ภาพร่าง นางสาวธารินี ชนะบาล.....	34
3.5 ภาพร่าง นายอดิศักดิ์ ธเนศอนุกุล.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.6 ภาพร่าง นายเทพฤทธิ์ วรรณเพ็ญศรี.....	37
3.7 ภาพร่าง นายเรืองชัย เหมรา.....	37
3.8 ภาพร่าง นางสาวสุภาพร พันธุ์นิล.....	39
3.9 ภาพร่าง นายเสกฐวุฒิ เตชะวัฒนาการ.....	40
3.10 ภาพร่าง นายกิตติศักดิ์ แซ่ไคว่.....	41
3.11 ภาพร่าง นายณัฐพล สร้อยเขียน.....	42
3.12 ภาพร่าง นางสาวศศนันท์ รัตนภรณ์พิศิษฐ์.....	43
3.13 ภาพร่าง นายพีระพงศ์ วงศ์เวียน.....	44
3.14 ภาพร่าง นางสาวกิตติยา จิรวรรณวาสนา.....	45
3.15 ภาพร่าง นางสาวธีราพร ชาติหวาน.....	46
3.16 ภาพร่าง นายเดชณรงค์ ชูจักร.....	47
3.17 ภาพร่าง นางสาวชารุภา อิมราพร.....	48
3.18 ภาพร่าง นางสาวกัญฉวี วีระชีพสุข.....	50
3.19 ภาพร่าง นางสาวกานต์สินี อุ๋นอณรงค์.....	51
3.20 ภาพร่าง นายเข้มชาติ สุวรรณ.....	52
3.21 ภาพร่าง นายเข้มชาติ สุวรรณ (ต่อ).....	53
3.22 ภาพร่าง นางสาวสิริระพี ธีระสวัสดิ์.....	54
3.23 ภาพร่าง นางสาวทัตพร สุดใจประภารัตน์.....	55
3.24 ภาพร่าง นายลัทธพล โลวะกิจ.....	56
3.25 ภาพร่าง นายปณิธาน คำไพโรจน์.....	58
3.26 ภาพร่าง นายปณิธาน คำไพโรจน์ (ต่อ).....	58
3.27 ภาพร่าง นายนครินทร์ พิมพ์นวลศรี.....	59
3.28 ภาพร่าง นายชาญวุฒิ แก้วศรีใส.....	60
3.29 ภาพร่าง นายสถาปนา ยอดใส.....	61
3.30 ภาพร่าง นายปรัชญ์ เหล็กกล้า.....	63
3.31 ภาพร่าง นายณัฐพล นาคทรัพย์.....	64
3.32 ภาพร่าง นางสาวสุชาดา สังข์เพชร.....	65
3.33 ภาพร่าง นายจิรัชย์ เมธาพัฒน์วสุกุล.....	66
3.34 ภาพร่าง นายปรียาภรณ์ แซ่โล้ว.....	67
3.35 ภาพร่าง นางสาวรัชฎาพร ชำนาญหมอ.....	68
3.36 ภาพร่าง นายรณพีร์ พาหุมันโต.....	69
3.37 ภาพร่าง นายรณพีร์ พาหุมันโต (ต่อ).....	69
3.38 ภาพร่าง นางสาวณิชา ทวีเจริญสุข.....	70
3.39 ภาพร่าง นางสาวณิชา ทวีเจริญสุข (ต่อ).....	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.40 ภาพร่าง นางสาวบุญฉดา ไชยโรจน์วัฒน์.....	72
3.41 ภาพร่าง นายชีวิน ชันธจิตร.....	73
3.42 ภาพร่าง นางสาวณัฐรุจา เลียนสุข.....	74
3.43 ภาพร่าง นางสาวปาไลดา มณีโชติ.....	75
3.44 ภาพร่าง นางสาวจินตนา เขียนบุตร.....	76
3.45 ภาพร่าง นางสาวสุหัตตา วสุวัต.....	78
3.46 ภาพร่าง นางสาวธัญญา เสนขวัญแก้ว.....	79
3.47 ภาพร่าง นางสาวนุชจारी สุธงส์ษา.....	80
3.48 ภาพร่าง นายปัญชาน์ ชวงค์.....	82
3.49 ภาพร่าง นายณัฐพงษ์ จันทรหัตถการ.....	83
3.50 ภาพร่าง นางสาวสุพิชฌาย์ เอี่ยมดิลกวงค์.....	85
4.1 การเข้าชมนิทรรศการของผู้สนใจงานศิลปะ.....	88
4.2 การเข้าชมนิทรรศการของผู้สนใจงานศิลปะ 2.....	89
4.3 เป็นการ selfie ของผู้ชม.....	89
4.4 เป็นภาพการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ดูแล้วส่งภาพนี้กระจายไปสู่ Instagram.....	93
4.5 เป็นภาพปลาตัวหนึ่งที่ทำจากผ้าฝ้ายทอมือ ขนาดยาว 4 นิ้ว.....	95
5.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ช่วยตกแต่งสถานที่การจัดแสดงนิทรรศการ 1.....	97
5.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ช่วยตกแต่งสถานที่การจัดแสดงนิทรรศการ 2.....	98
5.3 เป็นภาพของนักศึกษาชั้นปี 3 ที่มาช่วยการเซทผลงาน อยู่ในรายวิชา art exhibition....	98
5.4 เป็นภาพแสดงตำแหน่งที่ตั้งของผลงานศิลปะจัดวางปลาน้อย (School of Fish).....	99
5.5 เป็นภาพร่างผลงานศิลปะจัดวางปลาน้อย (School of Fish) ของข้าพเจ้า.....	99
5.6 ปลาน้อย 1.....	100
5.7 ปลาน้อย 2.....	100
5.8 ปลาน้อย 3.....	101
5.9 ปลาน้อย 4.....	101

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

1.1 บทนำ

ข้าพเจ้าได้พยายามจะให้คำนิยามในเรื่องทั่วไปว่าสิ่งนี้เรียกว่า 'ศิลปะการจัดวาง (Installation Art)' เป็นอย่างไร องค์กรประกอบที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอในแต่ละส่วนถูกแยกออกจากส่วนที่ซับซ้อนทั้งหมดหรือไม่ คุณภาพของผลงานจัดวางชิ้นหนึ่งๆไม่ได้เกิดจากการประเมินคุณค่าทางความคิด คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ คุณค่าทางประวัติศาสตร์ศิลปะ ซึ่งอาจได้รับการประเมินจากนักวิชาการและนักประวัติศาสตร์ศิลปะ และคุณค่าที่เกิดจากความนิยมของคนดูเท่านั้น การขายผลงานก็อาจจะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งในการประเมินคุณค่าของผลงาน ทำให้มีคนจำนวนมากตั้งคำถามเชิงคุณภาพว่าผลงานที่ได้รับการซื้อไปในราคาสูงสามารถเป็นผลงานที่มีคุณค่าเลิศของช่วงเวลานั้นๆ มีคุณค่าอื่นๆที่ไม่ต้องวัดด้วยเงินหรือไม่

การจัดวางโดยรวมมีการกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ในสภาวะแวดล้อมโดยเฉพาะเช่นเดียวกับสถาปัตยกรรมหรือไม่ รากศัพท์ของคำว่า Installation เป็นความหมายว่า จัด วาง ตั้ง รูปแบบความรู้สึกเชื่อมโยงกับสถานที่และเวลาในอดีตของมนุษย์พื้นที่ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความสุข ความรัก การแบ่งปัน ปิติ หรือ การหวนคิดถึงจากประสบการณ์ส่วนตัว

ขั้นตอนกระบวนการจัดวางมีความสำคัญและมีความหมายหรือไม่ เป็นรูปแบบการรับรู้วิถีคิด หรือวิธีการให้ความหมายประสบการณ์ของชีวิตในอดีต ที่มนุษย์แต่ละคนใช้ปรับแต่ง ใช้ผลิต ตลอดจนใช้เล่าเรื่องเล่าส่วนบุคคล ผ่านการสังเกต พิจารณา ทบทวนหรือการสะท้อนภาพซึ่งเป็นความมีนามธรรมสูง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษารูปแบบศิลปะ Installation Art และ รูปแบบแนวความคิดเชิงนิยยะของครอบครัวไทยที่ปรากฏในงานศิลปะร่วมสมัย

1.2.2 สร้างบรรยากาศทางศิลปกรรมด้านการเรียนการสอน นำการวิจัยในครั้งนี้ ให้เกิดเป็นกิจกรรมที่พัฒนา ศักยภาพนักศึกษา อาจารย์

1.2.3 เพื่อผู้ชมที่เป็นสาธารณชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทั้งที่ปรากฏให้เห็นชัดหรือที่แฝงนัยเพื่อให้สาธารณชนได้ตระหนักในคุณค่าของเนื้อหาทางศิลปกรรมชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร BACC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1. วิเคราะห์ผลงานศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) ของ ผศ.ดร.ม.ล.โอภาสจรัส นันทวัน

1.3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบหลักของผลงานศิลปะแบบจัดวาง

1.3.3 ศึกษาแนวทางปฏิบัติงานของผลงานศิลปะที่ให้ความสำคัญของแนวคิด พื้นที่ ตำแหน่ง เวลา และประวัติศาสตร์ศิลป์ในช่วง ปี 1970 -2000

1.3.4 มีการศึกษาของนักศึกษาในรายวิชาสุนทรียศาสตร์ ทำการสร้างภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

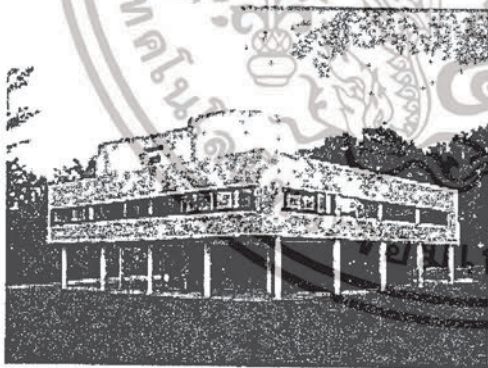
การทบทวนวรรณกรรม

2.1 องค์ประกอบศิลป์ของงานจัดวาง

2.1.1 องค์ประกอบ 1 : ตำแหน่งที่ตั้งจำเพาะ [ELEMENT 1] Site-Specificity

จากการสังเกตของข้าพเจ้าประติมากรรมสมัยใหม่ที่เรียบง่าย ซึ่งพบว่าตั้งอยู่ด้านหน้าของอาคารสำนักงานขนาดใหญ่ ไม่สามารถบรรยายได้ว่าการจัดวางในตำแหน่งนั้นๆ ก็เนื่องมาจากมีการจัดไว้เฉพาะที่นั่นเท่านั้น มีใครบางคนจัดวางเพียงเพราะความเป็นเจ้าของ ดังนั้น ในความรู้สึก การจัดวางให้อยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นว่าเป็นได้แค่วัตถุ จากปัญหาดังกล่าว จึงต้องมีการเชื่อมโยง (association) กับสภาพแวดล้อม

อาคารของ เลอ กอร์บูซีเยร์ (Le Corbusiers) ยังมีความสัมพันธ์ที่ว่างเปล่า (void relationship) กับตำแหน่งที่ตั้งของมันเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสไตล์ที่ยอมรับในนานาชาติ (International Style) ดูเหมือนว่า Villa Savoye เป็นประติมากรรมแบบ “ลอยตัว (float)” อยู่เหนือตำแหน่งที่ตั้ง และด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้สามารถ “แล่นเรือ (sail)” เดินทางไปที่ใดๆ ในทั่วโลกได้ ซึ่งขัดแย้ง กับการจัดตำแหน่งให้สัมพันธ์กับสถานที่ใดๆ ซึ่งเป็นพื้นฐาน ในการจัดวาง ตามที่ Rosalind Krauss ได้แนะนำว่า “มันอาจจะ

ภาพที่ 2.1 ภาพอาคาร Villa Savoye

ถ่ายจากทิศตะวันตกและทิศใต้ เป็นอาคารของ เลอ กอร์บูซีเยร์
(Le Corbusiers ที่มา [www.wikipedia/ Villa Savoye](http://www.wikipedia/Villa_Savoye))

ง่ายที่จะอธิบายว่า อะไรคือประติมากรรมหรือว่าเป็นมากกว่าสิ่งที่เป็นอยู่” ดังนั้น Rosalind Krauss อธิบายว่า อะไรเรียกว่าเป็นการจัดวางมิใช่เพื่อลงทำดู แล้วก็จะได้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นว่า มันเป็นอย่างไรรosalind Krauss ไม่ได้พยายามที่จะเอาอะไรออกไปจากศิลปะเหล่านี้ แต่ Rosalind Krauss ชื่นชมในผลงานของพวกเขาเหล่านั้นมากกว่า

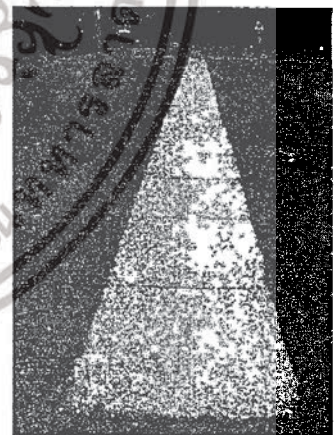
ประติมากรรมเป็นรูปแบบของความเป็นจริงทางกายภาพ ถ้าพูดถึงรูปแบบและวัสดุอื่นๆ พื้นที่เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดดังเช่นคำพูดของ คาร์ล อังเดร (Carl Andre)

กล่าวไว้ว่า "ประติมากรรม เป็นเรื่องเกี่ยวกับการยึดครองพื้นที่ และครอบครองมันไว้" ดังนั้นจึงไม่สามารถแยกออกจากสถาปัตยกรรม ที่ใช้ปัจจัยต่างๆ ร่วมกันได้อย่างแน่นอน เป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งเหล่านี้ การจัดวางก็คือ การจัดตั้ง โดยใช้องค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้ และเป็นการประดิษฐ์สร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตัวมันเอง ตำแหน่งก็เป็นองค์ประกอบในระดับต้นๆ ที่สำคัญ เช่นเดียวกับอาคารที่ได้ถูกวาง และถูกสร้างรูปแบบ ขึ้นมาในบริบทเฉพาะของตัวมันเอง การจัดตั้งวาง การยึดพื้นที่ และปิดบังซ่อนเร้นพื้นที่ดังกล่าวนั้น คาร์ล อังเดร อ้างถึงเรื่องของ "การยึดครองพื้นที่" คือ ความเกี่ยวข้องกันในพื้นที่ของ "วัตถุ" ไม่ใช่สิ่งแวดล้อม ความสำคัญขององค์ประกอบพื้นที่นี้สามารถมองเห็นได้ในหลายๆ ตัวอย่างที่ข้าพเจ้าจะได้เลือกที่ให้เป็นตัวแทน แนวความคิด และความสำคัญจำเพาะของตำแหน่งที่ตั้ง

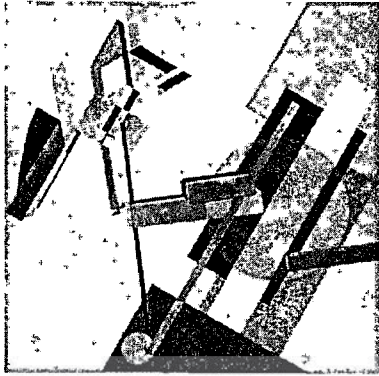
ภาพที่ 2.2 Rosalind Krauss
 อาจารย์มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย
 ที่มา www.wikipedia/Rosalind_Krauss

ตามการค้นคว้าของข้าพเจ้า ที่ผู้อำนวยการร่วมของพิพิธภัณฑ์ ศิลปะแนวจัดวางในกรุงลอนดอน กล่าวว่า กลุ่ม "The Supremantist" (กลุ่มลัทธิอนุตรนิยม) El Lissitzky (จิตรกรชาวรัสเซีย) ได้สร้างสิ่งที่เรียกว่า "อะไรจัดวาง" เนื้อหาในครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1923 เขาพูดพาดพิงถึงแนวคิดเกี่ยวกับพื้นที่ เป็นเหมือนวัสดุที่มีคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น ไม้ หรือหิน คำว่าพื้นที่ (Space) นั้นอาจสามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นไปตามรูปแบบได้" ดังที่เขาอ้างว่า เป็นการ "การคืนพื้นที่" สถาปนิกสร้างขึ้นได้บริเวณรอบนอก และ ประติมากรสร้างขึ้นได้จากภายใน ยกตัวอย่างเช่น Kurt Schwitters ที่ได้สร้างผลงานของเขาในสวนต่างๆ ของห้องพักในช่วงเวลาเดียวกัน โดยค่อยๆ เพิ่มขึ้นทีละส่วนๆ เพื่อ "เข้าใจและตระหนัก"

ภาพที่ 2.3 ชื่อผลงาน 43 Roaring Forty
 ผลงานของ คาร์ล อังเดร (Carl Andre) ปี 1968 ที่ตั้ง ประเทศเนเธอร์แลนด์
 ที่มา [www.wikipedia/Carl Andre](http://www.wikipedia/Carl_Andre)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

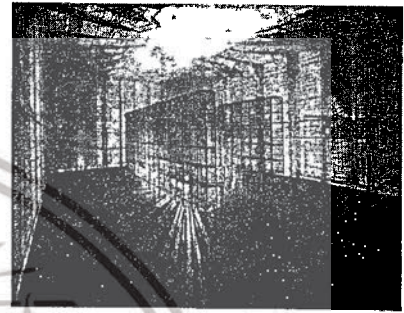

ภาพที่ 2.4 ชื่อผลงาน Proun 19D ผลงานของ El Lissitzky ปี 1920 ผลงาน “Proun” เป็นการผสมผสานจิตรกรรมและสถาปัตยกรรมว่า “Proun” เกิดจากการซ้อนกันของพื้นผิว และระนาบ 3 มิติ El Lissitzky ศิลปินครู และนักทฤษฎี ที่แจ้งเกิดหลังปฏิวัติรัสเซีย 1917 ผู้เสนอศิลปะแนวใหม่ ในอิมโลกใหม่หลังปฏิวัติ Lissitzky สื่อผลงาน abstract ผ่านหลากหลายสื่อ ไม่ว่าจะเป็น ภาพวาด ภาพพิมพ์ หนังสือ สถาปัตยกรรม และภาพถ่าย ที่มา www.moma.org/ El Lissitzky

ในกรุงเบรุต ได้แสดงผลงานของโมนา ฮาตูม (Mona Hatoum) ที่ Mario Flea Gallery ในปี ค.ศ. 1992 ให้ชื่อว่า “Entitled” (หรือแปลว่า แล้วแต่กรณี) ไม่มีชื่อ (Untitled) ใส่ความละเอียดอ่อนล้อมรอบพื้นที่ภายในแกลลอรี่ โดยใช้สายสแตนเลส เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน ชิ้นส่วนนี้ทำให้เป็นรูปเป็นร่าง ที่แสดงถึงคุณสมบัติตามธรรมชาติของการจัดวาง หากปราศจากสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจุบัน ผลงานนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น สภาพแวดล้อมของมันเป็นห้องแสดงที่เป็นสีขาวที่ขาวจริงๆ แต่เป็นเพราะที่ต้องเป็นสีขาวทั้งหมดแม้แต่พื้นก็ต้องเปลี่ยนเป็นสีขาว นี่ไม่ใช่สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะทำลงในผลงานปลา 5000 ตัว ดังนั้น ในห้องแกลลอรี่ก็จะไม่มีแสดงสิ่งของมากมายอะไรเลย แทนที่จะแสดงให้ประจักษ์แก่สายตาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ส่วนสายโลหะของโมนา ฮาตูม ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นตัวสนับสนุนภาพวาดใดๆ แต่เป็นการทำหน้าที่ของมันเอง ซึ่งมีผลกระทบน้อยสุด แต่ได้ผลลัพธ์ที่เป็นการเก็บสะสมความมีชีวิตชีวาไว้ในพื้นที่ที่เป็นองค์ประกอบ สายโลหะที่ผ่านผนังที่เป็นสภาพแวดล้อมในช่วงเวลาดังกล่าว จึงทำให้ ผู้ดูขาดพยานในการสรุปถึงความตึงเครียดที่ปิดกั้นพื้นที่ที่ล้อมรอบภายใน นี่คือการสัมพันธ์ทางกายภาพโดยตรงกับแกลลอรี่ซึ่งเป็น “ที่ตั้งจำเพาะ (site-specificity)” ของการล้อมรอบๆ แนว และผ่านกำแพงที่มีอยู่นั้นเป็นส่วนหนึ่งของแกลลอรี่ และมีหรือไม่มีอยู่ในนั้นให้ทั้งสองผสมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่ง

พื้นที่ซึ่งมีความสำคัญต่อที่ตั้งจำเพาะ แท้จริงแล้วเป็นแหล่งที่มาของทุกเรื่อง ดังเช่น ฟิสิกส์ ที่แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวทั้งหมดเกิดจากสุญญากาศ ดังนั้นการสร้างสรรคทางกายภาพ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งก็จะต้องมีลักษณะเป็นอย่างเดียวกัน เป็นเรื่องที่เกิดมาจากพื้นที่ และพื้นที่เป็นที่คาดเดาเรื่องราวที่ปรากฏเนื้อหาสาระ ผลรวมของความสามารถที่มีศักยภาพเกิดขึ้นในพื้นที่ลูกบาศก์เซนติเมตรเรียกว่า พื้นที่ว่าง คือ สุญญากาศ มีพลังงานมหาศาลมากกว่าพลังงานทั้งหมดในจักรวาลที่มองเห็นได้ นี่คือการรวมของพลังงานที่ผู้ดูรู้สึกในชิ้นงานของ Hatoum

ในขณะที่ Hatoum ได้มีการกำหนดพื้นที่ในเรื่องของ 'Desireline Intersect' (แปลว่า จุดตัดเส้นทางเดิน) ได้ 'แบ่ง' พื้นที่เส้นทางฟุตบอล เป็นการขานรับเพื่อแบ่งทางเดินของเมืองแมนเชสเตอร์เป็น 2 ทาง ทั้งทางกายภาพและทางสติปัญญา แนวคิดที่ว่านี้ เริ่มจากผู้คนสร้างปัญหาอุปสรรค การก้าวข้ามให้กับตัวเอง และจะเอาชนะมันได้นั้นคุณก็ต้องมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับมัน และผ่านไปให้ได้ (นี่เป็นจุดที่ข้าพเจ้าจะย้อนกลับมาในหัวข้อ 'องค์ประกอบ 4 (Element 4)' การจัดวางถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นการตอบสนองโดยตรงกับตำแหน่งที่ตั้งที่ใช้วัสดุสิ่งของที่พบในตำแหน่งที่ตั้ง ดังนั้นสภาพแวดล้อมจึงมีการเปลี่ยนแปลงโดยผ่านการจัดการและปรับให้เหมาะสมโดยไม่ต้องต่อเติมหรือแปรสภาพ สภาพแวดล้อมที่ถูกเปลี่ยนตำแหน่ง ด้วยการสอดแทรกของผนัง ในขณะที่อังเดร (Andre) เชื่อว่า "สถานที่ก็คือพื้นที่ที่อยู่ภายในสภาพแวดล้อมที่ได้มีการดัดแปลงในลักษณะที่ทำให้สภาพแวดล้อมทั่วไปดูชัดเจนยิ่งขึ้น"

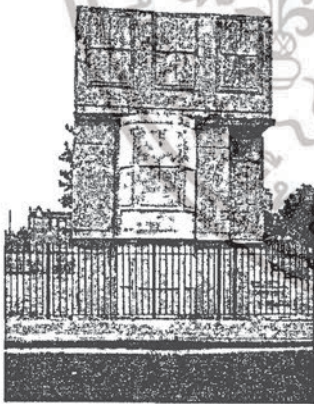

ภาพที่ 2.5 ชื่อผลงาน Light Sentence

ผลงานของ โมนา ฮาตูม (Mona Hatoum) ในปี 1992

ที่มา www.moma.org/ Mona Hatoum

ผลงานที่ชื่อว่า 'House' โดย Rachael Whiteread ซึ่งเสร็จสมบูรณ์ เมื่อเดือน ตุลาคม ปี 1993 เป็นการใช้อองค์ประกอบในพื้นที่ด้วยการนำสถาปัตยกรรมและประติมากรรมมาจัดวางด้วยกัน ทั้งสองอย่างมีความสำคัญเท่ากัน เป็นชิ้นงานศิลปะที่เห็นได้ชัดที่สุด สร้างขึ้นในปี 1993 ในครั้งนั้นเป็นการแสดงครั้งล่าสุดที่เริ่มด้วยความตื่นเต้น เป็น "หนึ่งในผลงานศิลปะที่

ภาพที่ 2.6 ผลงานที่ชื่อว่า 'House' ผลงาน

ของ Rachael Whiteread ปี 1993

ที่มา www.moma.org/ Rachael Whiteread

สำคัญที่สุดเท่าที่เคยมีขึ้นใน สหราชอาณาจักรอังกฤษ จนกระทั่งถึงทุกวันนี้" เนื่องจากมีการประชาสัมพันธ์อย่างยิ่งใหญ่ และได้เห็นตามสถานที่สาธารณะ ปฏิบัติการสาธารณะในเชิงลบของประชาชน ไม่สามารถนำมาเป็นประเด็นได้เพราะเป็นเรื่องที่อาจจะทำให้เข้าใจเหมือนเป็นเรื่องที่น่าอายต่อจิตสำนึกสาธารณะชน เป็นอนุสรณ์สถานการดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมอีกด้านหนึ่ง ข้าพเจ้าต้องการพิจารณาถึงองค์ประกอบในการจัดวาง ลักษณะที่ปกคลุมที่แสนจะงดงามของบ้าน คือลักษณะธรรมชาติทางประวัติศาสตร์ กระบวนการของมันจะกล่าวถึงในหัวข้อ 'องค์ประกอบ 5' ความสำคัญของรูปแบบที่สามารถมองเห็นได้ทั้งหมด เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับประติมากรรมในเรื่องของการจัดวางที่เป็นความสัมพันธ์ของรูปทรง (form) เพื่อเป็นประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ทำให้รู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

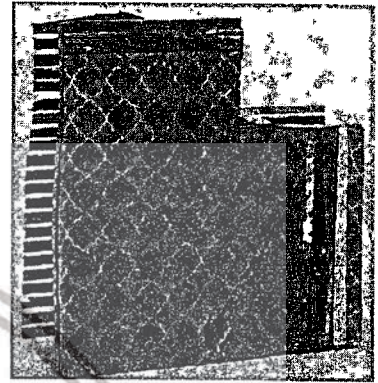
ว่าบ้านเป็นสิ่งที่ห่อหุ้ม พื้นที่ที่เป็นดินคอนกรีต วัตถุจะปล่อยให้ลอยตามที่มีมันเป็นไม่ได้ถ้าไม่ได้ยู่ตำแหน่งที่ถูกต้อง ในที่ที่มีมันอยู่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยสมบูรณ์อย่างลงรอยกัน มันจะไม่อาจเป็น 'บ้าน' เหมือนอย่างทุกวันนี้ หากจะเป็นก็เป็น 'บ้าน' ในอนาคต และก็มีความเป็นไปได้ที่จะยังคงอยู่ตามที่เบื่อก่อนหน้านี้ แล้วความเป็นจริงทางกายภาพของมันก็จะแตกต่างออกไป บ้านที่ได้เลือกสรรจะเป็นแบบบ้านคอนกรีตที่มีรูปแบบเดิมๆ ตำแหน่งที่ตั้งเฉพาะทำให้มันใจได้ว่ามันจะเป็นไปตามรูปแบบที่เห็นกันในปัจจุบันแน่นอน

ข้าพเจ้าเคยศึกษาผลงานชื่อ "เธอเดินผ่านมาทางหน้าต่างห้องน้ำ" เขียนโดย ริชาร์ด วิลสัน (Richard Wilson) ในช่วงเวลาที่มีอยู่ตอนนั้นคือในปี 1989 ตามที่ข้าพเจ้าค้นคว้ามา ในช่วงนั้นน่าจะเป็นหนึ่งในการจัดวางที่ร่วมสมัยในครั้งแรกๆ เท่าที่ข้าพเจ้าเคยศึกษามา ข้าพเจ้าจำได้ว่าความคิดของศิลปินครึ่งหนึ่งนั้นเป็นแนวคิดของการมุ่งความพยายาม ทั้งหมดเข้าไปแทนที่ หน้าต่างที่ดูราบเรียบให้แปลกและฉีกแนวอย่างน่าอัศจรรย์ วัตถุประสงคก็คือตัวมันเองโดยทำทั้งข้างนอกและข้างใน แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น มันมีความหมายต่อผู้สร้างและผู้ดูโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อจัดการกับองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม จุดสำคัญก็คือการจัดการกับพื้นที่ เป็นการผลัดกัน บทบาทของการจัดวางเป็นการใช้วิธีอุปมาอุปไมย ทางสถาปัตยกรรม เมื่อคนเดินเข้าสู่อาคารตามที่คนเคยทำอยู่เสมอๆ แล้วเมื่อคนเข้าสู่พื้นที่ที่มีการจัดตั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงตัวตนของอาคารที่ไม่ใช่เพียงแค่การปรากฏทางกายภาพ แต่ปรากฏเป็นความแปลกและแตกต่าง ทำให้คนนึกถึงหน้าที่ของสิ่งปลูกสร้างนี้ คนไม่สามารถหนีความจริงที่ว่า พื้นผิวที่เรียบเป็นมันเงาแบบดั้งเดิมนี้ทำให้จิตใจคนเกี่ยวข้องกับสถานที่ในอดีต จึงกลับบอกคนได้เกี่ยวกับสถานที่ตั้งในปัจจุบันง่ายและก็มีความโดดเด่นมากๆ

ผลงานของ Gordon Matta-Clark ได้เปิดโลกทัศน์ของการจัดวางหลังจากการศึกษาข้าพเจ้าได้พบว่าพลังที่แสดงออกมาจากการได้สัมผัสในงานของเขานั้น สำหรับข้าพเจ้าเป็นศิลปะทั้งหมด การสร้างวัตถุประสงค ทั้งหมัดนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการ (องค์ประกอบ 5) สิ่งนี้ Matta-Clark ประสบความสำเร็จในผลงานของเขาคือการเปิดเผยพื้นที่ในอาคารที่ถูกทิ้งร้างมานาน เขาได้รับการฝึกฝนให้เป็นสถาปนิก แต่มอบไว้เพื่อให้เติมเต็มความฝัน ประสบการณ์ทดลอง (experimental) ของเขาเอง เขาคิดค้นรูปแบบศิลปะของตัวเอง ซึ่งเขาเรียกว่าเป็นสถาปัตยกรรมที่ทำงานร่วมกับสถาปัตยกรรมที่มีอยู่แล้ว และในความหมายของการนำเอาระบบความคิดที่เคยถูกวางไว้มาเพื่อแสดงความสัมพันธ์ขึ้นมาใหม่ภายในตัวอาคาร สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะศึกษาคือ 'การจัดพื้นที่ใหม่' ขึ้นมาภายในโครงสร้างที่มีอยู่แล้ว การแปลงอาคารในแบบที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน โดยใช้รูปแบบการจัดวางแบบ 'Bronx Floors: Double Doors' ทำในปี 1973 โดยใช้บ้านที่ถูกทิ้งในเขต Bronx, New York

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Matta-Clark ได้กำหนดเกี่ยวกับการโยกย้ายพื้นรอบๆ ทั้งสองทางเข้าและออก การทำเช่นนั้นเขาได้เปลี่ยนความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับประตูนั้น ในเรื่องของ การ 'แบ่งแยก (Splitting)' ซึ่งเขาได้เห็นตัวบ้านหนึ่งในสองหลังเปิดไปสู่พื้นที่ของบ้านที่มีอยู่แล้ว ทั้งสองผลงานนี้เขาได้จัดทำพื้นที่ไปสู่ในตัวอาคาร ความกังวลของเขาเกี่ยวกับการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่ออาคาร เขากล่าวว่า "โดยการทำลายอาคาร ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงสิ่งที่ล้อมรอบซึ่งได้รับการปรับสภาพก่อนไม่เพียงแต่ความจำเป็นทางกายภาพเท่านั้น แต่เป็นความอุตสาหะพยายามที่จะขยายเขตชานเมืองและเขตรอบเมืองให้เป็นข้ออ้างโดยการยกเลิกอาคาร ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงสิ่งที่ล้อมรอบซึ่งได้รับการปรับสภาพก่อนไม่เพียงแต่ความจำเป็นทางกายภาพเท่านั้น แต่เป็นความพยายามที่จะขยายเขตชานเมืองและเขตรอบเมืองให้เป็นกรอบคำอธิบายในการสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคนที่แยกตัวออกโดยไม่มีปฏิกิริยาใด ๆ"

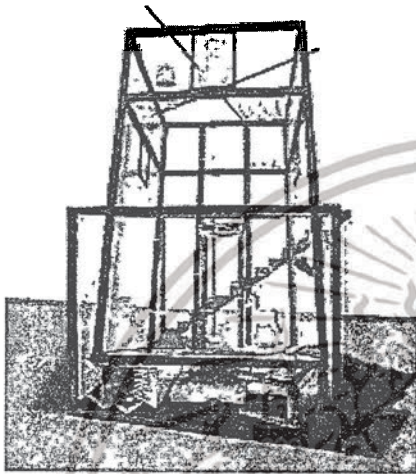

ภาพที่ 2.7 ผลงานชื่อ Bronx Floors ผลงานของ Gordon Matta-Clark ปี1973 ที่มา www.moma.org/ Gordon Matta-Clark

จากการศึกษาและฝึกปฏิบัติในการจัดวางงานศิลปะที่แสดงผ่านปลา 5000 ตัว เพียงเพื่อให้ได้ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่ คือการได้เห็นตัวอย่างการทำงานของ Siah Armajani ความลุ่มหลงในงานศิลปะของเขาทำให้แยกความแตกต่างในด้านประติมากรรมและสถาปัตยกรรม ค้นพบแนวคิดโดย Whiteread และ Matta-Clark ในการจัดวาง 'Bridge over a Nice Triangular Tree (แปลว่า สะพานที่อยู่เหนือต้นไม้สวยรูปสามเหลี่ยม)' จากปี ค. ศ. 1970 สะท้อนถึงแนวคิดที่ว่า ประติมากรรมที่มีอยู่แล้ว จะไม่มีเหตุผลอื่นใดนอกจากการย้ายชิ้นส่วนหรือสิ่งที่มีส่วนร่วมให้ไปอยู่ในแนวทางของมัน ปกติแล้วหน้าที่จริงๆ ของสะพานที่เห็นได้ชัดเจนก็คือขยาย หรือทอดข้ามอุปสรรค หรือสิ่งกีดขวาง และเป็นเส้นทางเดินทำให้เราสามารถเอาชนะผ่าน สิ่งกีดขวางนั้นไปได้ สะพานในสามัญสำนึกนั้น เหมือนมีหน้าที่ตามกฎหมาย เช่นเดียวกับทางเดิน ในเรื่องของ รายละเอียดการก่อสร้าง แสดงให้เห็นได้จากผลงานการสร้างสะพานโดย Armajani แม้ว่าจะปฏิเสธด้านการทำงานที่มีเหตุผลนี้ วัตถุประสงค์เฉพาะของมันคือการส่งผู้ผ่านต้นไม้ที่มีขนาดเล็กมากๆ ในการทำเช่นนี้คนดูได้สร้างรูปแบบความสัมพันธ์ส่วนตัวทางกายภาพกับต้นไม้ นั่น แม้ว่าต้นไม้จะมีผลทำให้เกิดความรู้สึกปิติจากการทำเช่นนี้ก็ตาม การก่อสร้างทั้งหมดเกี่ยวข้องกับต้นไม้และการปรับให้เหมาะสมกับมันที่เกือบเหมือนกับการกระทำที่เป็นระเบียบแบบแผน แต่มีศิลปะมากมายซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นและจบลงเพื่อตัวศิลปะเอง ศิลปินแต่ละคนเลือกวิธีแสดงสิ่งที่สำคัญเพื่อตัวเอง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการจัดวาง 'Bridge over a Nice Triangular Tree' เป็นการแสดงออกถึงองค์ประกอบนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แสดงถึงความชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Christo Javachef ผู้สร้างงานศิลปะเชิงสิ่งแวดล้อม กำเนิดที่ประเทศบัลแกเรีย ซึ่งเป็นอีกหนึ่งศิลปินที่ผลงานของเขามีความสัมพันธ์โดยตรงกับสถานที่ตั้งที่เขาใช้เพื่อนำผลงานออกมาสู่การชีวิตจริง ผลงานของเขาเกี่ยวข้องกับเรื่องของ 'องค์ประกอบ (Elements)' ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความสำคัญต่อเรื่องของ การจัดวาง ในแง่ของสถานที่ตั้งความจำเพาะ งานของ Christo เกี่ยวข้องทั้งกับสิ่งแวดล้อมในเมือง (urban context) เช่นเดียวกับ ผลงานที่มีชื่อว่า 'The Pont Neuf Wrapped' เป็นศิลปะในภูมิทัศน์ (Land Art) ด้วยการผลิตชิ้นงาน 'Wrapped Coast' (ในปี1969) อีกครั้งหนึ่งคือชิ้นงานที่เป็นสถานที่ตั้ง

ภาพที่ 2.8 ชื่อผลงาน Bridge over a Nice Triangular Tree
ผลงานของ Siah Armajani ปี1984
ที่มา www.wikipedia.org/Siah_Armajani

ภูมิทัศน์ด้วย เพื่อเปลี่ยนรูปร่างทางกายภาพของตัวเอง การเปลี่ยนแปลงนี้จึงกลายเป็นผลลัพธ์สุดท้าย องค์ประกอบชั่วคราวนี้ (Temporal Element) มีอายุไม่นานผลงาน Christo จึงเป็นส่วนสำคัญของ ทั้งหมดซึ่งนำเราไปสู่การพิจารณาแบบช่วงเวลาด้านอื่นๆ ในการจัดวางและการผสมผสานงานศิลปะที่สำคัญ

โดย Christo ได้เคลื่อนย้ายผลงานขนาดมหึมาขึ้น เดินทางไกลถึง 14.5 กิโลเมตร มาทางตะวันออกเฉียงใต้ของซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย โดยใช้เส้นใยสังเคราะห์ 1 ล้านตารางฟุต และเชือกที่เป็นเส้นใยยาว 56 กิโลเมตร รูปแบบงานได้ถูกกำหนดไว้ อย่างแม่นยำ โดยพื้นผิว ของชายฝั่ง ที่โอบล้อมรอบเป็นสถานที่จัดตั้งวัสดุในตำแหน่งที่มีความจำเป็นในการจัดวางเพื่อให้ได้คุณภาพมากที่สุด เขา และทีมงานผู้ช่วยอีก 125 คน ไม่เพียงแต่ค้นหาวัดดู เช่นเดียวกับที่ผลงานของ Henry Moore (เฮนรี มัวร์) ที่ตั้งอยู่เป็นส่วนหนึ่งของภูมิทัศน์แต่ผลงานของChristoทำงานร่วมกับ

ภาพที่ 2.9 ผลงานชื่อ The Pont Neuf Wrapped
ผลงานของ Christo Javachef ปี1985

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 องค์ประกอบที่ 2 ลักษณะที่เป็นกาลเวลา

[ELEMENT 2] Temporality

การพิจารณาถึงปรัชญาของความสัมพันธ์ของเวลากับลักษณะธรรมชาติชั่วคราวของการจัดวางงานปลา 5000 ตัว เกี่ยวกับภาพที่นำมาจัดวางรวมกัน คนสามารถยื่นเข้ามาใกล้อะไรก็ได้และใช้เวลาไว้ตรงนั้นสักครู่ หรือทิ้งไว้เป็นปี 10 ปี หรืออยู่หลายชั่วอายุคน อาจกล่าวได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างดำรงอยู่ได้อย่างจำกัด ดังนั้นทุกอย่างจึงเป็นชั่วคราว แต่ข้าพเจ้าต้องการพูดถึงการจัดวางที่เป็นลักษณะชั่วคราว ซึ่งข้าพเจ้าชี้ให้เห็นถึงการเชื่อมโยงกับเวลาคือ นาที ชั่วโมง สัปดาห์ และเดือน มากกว่าการเชื่อมโยงเป็นปี ทศวรรษ และหลายศตวรรษ

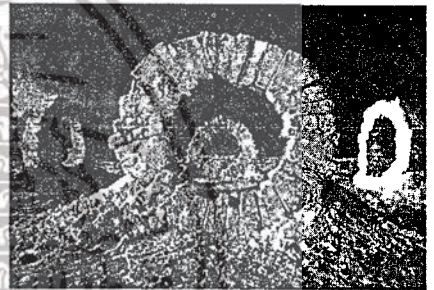
ในการทำงานของ Christo ลักษณะที่ไม่ถาวร (temporality) กลายเป็นสิ่งจำเป็นทั้งสิ้น ชิ้นงานถูกปล่อยให้มีความเป็นจริงที่จำกัดซึ่งสามารถมองเห็นได้ล่วงหน้า และนี่คือสิ่งที่ช่วยให้กลายเป็นการจัดวางชั่วคราว ตามที่ Marina Vaisey ตั้งข้อสังเกตว่า "สุดท้ายของผลงานเป็นการถามถึงแนวความคิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความคงทนของงานศิลปะ" ตามแนวความคิดของ Christo ผู้สร้างงานศิลปะเชิงสิ่งแวดล้อม ประติมากรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ใช้พื้นที่กว้างจริงอย่าง Christo เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง มีชีวิตที่จำกัดเพียงไม่กี่วัน ลักษณะการจัดวางของ Christo ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น และหลงรักลักษณะการทอหุ้มของเขา แต่สิ่งเหล่านี้เหมือนมีชีวิตและเป็นขนาดเกินกำลังของมนุษย์ ไม่ว่าจะอย่างไร ข้าพเจ้าสามารถบอกเล่าเรื่องราวได้ดีขึ้นเกี่ยวกับงานการประติมากรรมขนาดใหญ่ของเขาที่ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว คนสามารถมองเห็นความทรงจำ และอาจมีประสบการณ์ในเหตุการณ์กรณีนั้นๆ แต่คนดูรู้ว่าตอนนี้มันถูกบันทึกไว้กับเวลาในอดีต (history - ประวัติศาสตร์) นี่เป็นสิ่งที่มียุติพลโดยตรงกับทัศนคติของคนดูที่มีต่อสิ่งนี้ ส่วนผลงานของ Andy Goldsworthy ข้าพเจ้าพบความตื่นเต้นอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับ Christo ที่ก้าวเข้าสู่กรอบที่แตกต่างกันของการจัดวาง ลักษณะความเป็นกาลเวลาชั่วคราว (temporality) ที่พบภายในรูปแบบผลงานของเขาคือการแสดงออกของวัฏจักรที่เป็นธรรมชาติซึ่งเป็นวงจรซ้ำๆ ของความเป็นชั่วขณะ

ผลงานของ Goldsworthy ผูกรวมเป็นส่วนประกอบให้เข้ากับธรรมชาติบนลานบ้าน และกำหนดให้ทำงานร่วมกันเพื่อความสวยงาม โดยการนำออกมาแสดงผ่านขั้นตอนกระบวนการเปลี่ยนผ่านของเขา สิ่งที่กำหนดให้การทำงานของเขายืนยาวก็คือผลงานของตัวเอง ถ้าวัสดุที่เขาใช้ในการผลิตชิ้นส่วนเป็นหินก็อาจจะดีสำหรับระยะเวลาที่ยาวนานเป็นปี แต่ถ้าวัสดุที่เป็นหิมะบนเนินเขาหรือว่าทรายที่อยู่บนชายหาด แล้วอายุการใช้งานก็อาจเป็นวันหรือแค่ชั่วโมง

ในปลายฤดูหนาวของปี 1988/89 Goldsworthy ปั่นก้อนหิมะขนาดใหญ่สิบแปดก้อนในเมืองเพิร์ธ และเก็บรักษาไว้ในห้องเย็นจนถึงเดือนกรกฎาคม เป็นช่วงฤดูร้อนพวกเขาได้นำออกแสดงในพิพิธภัณฑ์ ที่มีชื่อว่า Old Museum of Transport ในเมือง Glasgow ของ Scotland ผลงานชื่อ Touching North ที่นั่นเหล่าก้อนหิมะถูกวางไว้เรียงบนเส้นทางอย่างมีชีวิตชีวา ใช้เวลาทั้งหมดห้าวันและหลอมละลายอย่างช้าๆ ทำให้เห็นภาพรวมที่ปรากฏถึงเนื้อแท้ภายในโดยตลอดในขณะที่หิมะแต่ละก้อนมีส่วนผสมกับ

องค์ประกอบที่แตกต่างกันจากธรรมชาติ เช่น ต้นสนสด หรือก้านต้นวิลโลว์ เมื่อหิมะละลาย สิ่งที่ย่อนอยู่ภายในก็ปรากฏก็คือ หลักฐานแห่งกาลเวลา ก็ถูกเผยให้เห็นอยู่บนพื้นดิน นี่คือผลงานชื่อ 'หลักฐานของเวลา (evidence of time)' เป็นชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกันทั้งในแง่ของการสร้างและความเป็นกาลเวลา (temporality) เมื่อยอมให้ก้อนหิมะทำปฏิกิริยากับความร้อนในช่วงฤดูร้อน ทั้งก้อนหิมะและการมีอยู่ก็เริ่มสลายไปในเวลาเดียวกัน โชคชะตาของพวกมันถูกกำหนด เหลือแค่เป็นผลงานที่มีอยู่แล้วมันก็ค่อยๆ จางหายไป คนดูเองก็สามารถมองเห็นการผ่านไปของเวลาที่ถูกบันทึกไว้เกี่ยวกับผลงานโดยที่พวกมันได้จางหายไปแล้ว เวลาเป็นส่วนสำคัญต่อการทำงานของกระบวนการศิลปะ

ช่วงเวลา 5 วัน เป็นช่วงเวลาชั่วคราว และเป็นเวลา $\frac{1}{60}$ วินาที เสียงดังของความเร็วซัดเตอร์กลิ้งที่สามารถจับภาพการจืดจาง Goldsworthy ในพื้นที่เวลา (space-time) เมื่อครั้งกำลังสร้างผลงาน 'Hazel stick throws' ในปี 1980 ที่นี่ที่เขาได้สร้างสรรค์เรื่องการจืดจางโดยที่เขาได้โปรยแท่งไม้ที่มีขนาดเล็กๆ หลากหลายจำนวนมากเป็นเพราะกล้องถ่ายรูปที่ทำให้เกิดลักษณะการจืดจางนี้ขึ้นเพียงแค่งิ่งไม้ขนาดเล็กเหล่านี้ แต่มีความหมายเกี่ยวพันกันนั้นไม่ได้จับภาพแท่งไม้อื่นๆ ที่อยู่ในระดับเดียวกันได้อย่างแท้จริงในขณะที่แท่งไม้ปลิวผ่านในแรงโน้มถ่วงของโลกในการพลิกกลับไปตกยังพื้น 'ประติมากรรม' เองก็มีแก่นแท้ที่เป็นองค์ประกอบอย่างแท้จริงของการก่อสร้างที่ว่าเศษส่วนเวลานั้นสามารถกำหนดให้เป็นอะไรก็ได้ นอกจากการเป็นชั่วคราว นี่คือนัยของการจืดจาง ซึ่งเป็นข้อสรุปตัวอย่างกาลเวลาของการเริ่มต้น (inception) เปรียบเทียบได้ทันทีทันใดถึงการก่อสร้างที่เสื่อมสภาพตามเวลานี้ยังค่อยๆ ซึมซับทีละน้อย

ภาพที่ 2.10 ผลงานชื่อ Touching North ผลงานของ Goldsworthy ปี1988 ที่มา [www.wikipedia.org/ Goldsworthy](http://www.wikipedia.org/Goldsworthy)

เช่นเดียวกับผลงาน "House" ของ Racheal Whitread เป็นปฏิกิริยาของประชาชนที่ได้ช่วยนำความสนใจไปสู่ระดับนานาชาติ ผลสะท้อนของปฏิกิริยาเหล่านี้ทำให้เกิดความขัดแย้งกันมากขึ้น และตอนนี้ก็ได้ถูกรื้อถอนทำให้อยู่ในความทรงจำของสังคม สำหรับข้าพเจ้าแล้วการถูกทำลายลงของ "House" เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์แบบ หลายคนเห็นว่าการทำลายล้างนั้นเป็นเครื่องหมายทางด้านลบ แต่แต่จากการศึกษาพบว่า Whitread เองไม่ต้องการให้มันถูกทำลายตั้งแต่เริ่มจัดวาง แม้ว่ามันจะเป็นที่รู้จักดีอยู่เสมอว่ามันกำลังจะถูกทำลาย (บทบาทของกระบวนการ [Element 5] เป็นสิ่งสำคัญ) เหมือนกับการทำงานของ Matta-Clark ความรู้เกี่ยวกับความตายที่ใกล้เข้ามาทำให้เพิ่มมูลค่าของมัน ในความคิดเห็นของข้าพเจ้า ทำให้ผู้คนต้องการไปและได้สัมผัสกับมันก่อนที่จะถูกกำจัดหรือถอดถอนออกไป การเพิ่มความแข็งแกร่งขึ้นของการคงอยู่ของมันเป็นเวลาที่ถูกจำกัด ความเป็นเหตุเป็นผลเพิ่มเข้าไปในคุณค่าของมันเพราะช่วยชักจูงและกระตุ้นให้เกิดการถกเถียงอภิปราย และทำให้สื่อมวลชนนำข่าวไปสู่สาธารณชนได้กว้างขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 องค์ประกอบที่ 3 เกี่ยวข้องกับแนวความคิด
 [ELEMENT 3] Cerebral Concept

ศิลปะแนวคิดสรุปรวบยอดที่เรียกว่า "Post-Conceptualism" แบบร่วมสมัย ทำให้ตระหนักถึงข้อจำกัดของระยะเวลากับความรู้สึกนึกคิดเพียงอย่างเดียวกลายมาเป็นทั้งหมดเช่นเดียวกับตัวของ Duchamp เอง สถานที่จัดวางความงามทางสุนทรียศาสตร์ของวัตถุในความสัมพันธ์กับแนวคิดแบบ Cerebral Concept (แนวความคิดในสมอง) แทนการเริ่มต้นด้านการซื้อขายสินค้า (Anti-Commodity) นี่เป็นการแสดงออกโดย Jeff Koons ผู้เป็นศิลปินในสาขาอนาธิปไตย (Anarchistic Field) Jeff Koons คิดว่า"ข้าพเจ้าชื่นชอบแนวความคิดที่แสดงออกมาของ Duchamp แต่ข้าพเจ้ามักรู้สึกกับตนเองว่า ในบางครั้งอาจจะเอนเอียงไปในเรื่องของ Concept มากเกินไป และข้าพเจ้าก็มีความสุข เมื่อมีผู้ชมคนอื่นๆ สามารถพบเห็นสิ่งที่คิด"

Conceptualism คือการทำงานในกรอบความคิดของเนื้อหาที่ศิลปินปรับเปลี่ยนกระบวนการคิด คือเป็นคนที่ "คิดสร้างสรรค์" เพียงคนเดียว สิ่งที่เกิดขึ้นมาเป็นภาพที่กระตุ้นทางสายตา ซึ่งก็เป็นเรื่องรองลงมา เมื่อผลงานบางอย่าง โดย Sol Lewitt ออกมาเพื่อขายดังกล่าวนั้น พวกเขาได้ทำรูปแบบขึ้นมาเป็นชุดพิมพ์ให้คำแนะนำเพื่อบอกผู้ซื้อว่าจะต้องทำอะไร และนี่ก็เป็นกรณีที่มีผลผลิตที่เรียกว่า 'conceptual art' ที่มีชื่อเสียงที่สุดในยุค 60 และ 70 ที่เป็นผลงานของ Carl Andre Lever ในปี ค.ศ.1972 ตอนนั้นพิพิธภัณฑ์ Tate (หอศิลป์เพื่อศิลปะสมัยใหม่) ไม่สามารถสกัดกันต่อต้าน ลัทธิอันยิ่งใหญ่ของ Andre เป็นลัทธิที่ชักชวนไปในอีกทาง พวกเขาได้ติดต่อ Tate และตกลงราคา อังเดรร่างคำขอลงในใบสั่งซื้อของเขา ก่อนหน้านี้เขาไม่สามารถขายได้เมื่อได้มีการจัดแสดงในครั้งแรก ด้วยเหตุนี้จึงได้นำงานที่ทำด้วยอิฐนี้กลับคืนไปยังสถานที่ของผู้ผลิตเพื่อที่จะได้รับเงินคืน ดังกล่าว อังเดร จึงโทรศัพท์มาหาพ่อค้าผู้ผลิต และขอให้จัดการส่งอิฐทไฟ ที่มีคุณภาพดีที่สุด้นั้นไปยังพิพิธภัณฑ์ Tate ที่กรุง London จากนั้นเขาก็ร่างจดหมายให้ภัณฑารักษ์ (curator - ผู้ดูแล) โดยบอกเขาว่าให้จัดเตรียมก้อนอิฐไว้เมื่อส่งมาถึงในทางกลับกันผู้ดูแลก็แนะนำให้เก็บสะสมไว้ส่วนของแผนกของเขาเพื่อจะได้ใช้กล่องพิเศษสีเขียวที่ทำด้วยผ้าสักหลาด แล้วนำไปที่บ้าน อิฐที่ถูกจัดเก็บสะสมไว้เป็นเวลานาน มันเป็นแนวความคิดการขายให้กับ Tate ซึ่งในความเป็นจริงมันไม่ใช่แค่การขายอิฐเท่านั้น

ภาพที่ 2.11 ผลงานชื่อ Lever ผลงานของ Carl Andre ปี1966 ที่มา www.wikipedia.org/ Carl Andre

ในกรณีที่มีการจัดวางโดยการมุ่งเน้นถึงความสำคัญของวัตถุในประสบการณ์ด้านสุนทรียศาสตร์ (aesthetic experience) ทศนคติ (attitude) ของการสร้างผลผลิตทำให้มีบทบาทที่แตกต่างกันในการ

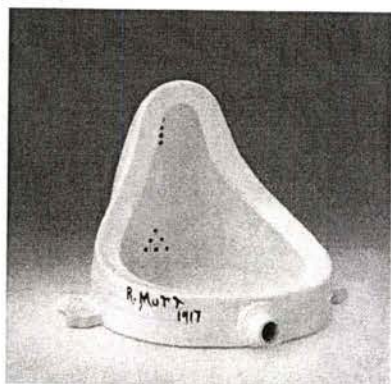
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงาน จากการสื่อสารเกี่ยวกับความคิดทางปัญญา (intellectual idea) พูดได้ว่า "ขอบเขตของความแน่นอนก็คือศิลปะ" ข้าพเจ้ารู้ดีว่าการแขวนปลา 5000 ตัว สิ่งนี้อาจถูกตีความว่าเป็นจุดที่อันตราย แต่เป็นทัศนคติในการเกิดขึ้นในประสบการณ์การสังเกตซึ่งข้าพเจ้าพยายามที่จะสื่อสาร การจัดวางได้พูดถึงแนวความคิดอย่างชัดเจน แต่ไม่ใช่แค่ความคิดเท่านั้น ผลผลิตของตัวมันเองก็มักได้พูดถึงเรื่องของประติมากรรมในความรู้สึกแบบดั้งเดิมมากขึ้น เช่นเดียวกับ Goldsworthy ที่นำเขาเข้าไปสัมผัสได้ เช่นเดียวกับศิลปะของช่างฝีมือ ที่มีความเชี่ยวชาญ พวกเขาสามารถเปลี่ยน 'การจัดวาง (installation)' ให้เป็นสิ่งที่ไม่ถาวร และมีบางความรู้สึกที่เชื่อมโยงกันที่ทันใดกับสิ่งแวดล้อม (ให้ดู elements 1 และ 2) ศิลปะการจัดวางมีส่วนร่วมในการหลอมรวมกัน กำหนดไว้อย่างชัดเจนภายในงานทัศนศิลป์และไม่ใช่แค่หนึ่ง แต่เป็นทั้งหมดของศิลปะรวมกันในครั้งเดียว องค์ประกอบทางด้านความคิดรวบยอด (Cerebral Concept Element) ที่มีบทบาทภายในตัวเอง สิ่งที่ข้าพเจ้าพยายามแนะนำก็คือการจัดวางและตั้งเป้าหมายที่จะเน้นย้ำความคิดและเน้นความสำคัญของวัตถุในเวลาเดียวกันด้วยความสัมพันธ์โดยตรงกับความเป็นมาของแนวคิด (Conceptual Art History) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเน้นย้ำวัตถุเก่าๆที่ไม่ดี

การมีส่วนร่วมของผู้มีความรู้ในการจัดวาง สามารถนำเข้ามาสู่ความเท่าเทียมกันด้วยการใช้ภาษาได้ เกิดขึ้นบ่อยที่สุดในกระบวนการตั้งชื่อผลงานที่กำหนดซึ่งทำหน้าที่ให้เป็นเหมือนวรรณกรรม (literary) มีเงื่อนไขเข้าไปปัญหาเพื่อกำหนดความหมาย ภาษามีการกำหนดให้เขียนด้วยความหมายที่แม่นยำ ซึ่งหมายความว่ามันอาจจะง่ายกว่าที่จะจุดประกายการกระตุ้นความต้องการทางปัญญาที่จำเป็นต่อการทำผลงานมากกว่าการใช้ภาษาภาพเพียงอย่างเดียว ไม่ใช่การอ้างอิงที่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งอธิบายบอกลักษณะว่าการจัดวางคืออะไร แต่เป็นการบอกเล่าเกี่ยวกับแนวคิดที่อยู่เบื้องหลัง ผลงานที่สมบูรณ์แบบของ Jane Austen เจน ออสติน อ้างถึงความจริงที่ว่าอากาศที่บรรจุอยู่ใน "ลูกโป่ง" มีปริมาณอากาศเท่ากับผู้เป่าเข้าไป เมื่ออ่านผลงานที่สมบูรณ์ของ Jane Austen ปริมาณนี้แตกต่างกันไปตามอุณหภูมิของห้องเช่นเดียวกับที่ปริมาณอากาศที่จะเปลี่ยนไปขึ้นอยู่กับ ความเร็วที่ผู้เป่าของลูกโป่ง บทบาทของรูปแบบภาษานี้ไม่ใช่ปัญหาเท่ากับแนวความคิดที่รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของทั้งหมด

ดังนั้น สมองจึงถูกกำหนดให้เป็นส่วนที่พิจารณาด้วยความรู้ทางปัญญา มากกว่าการตอบสนองทางอารมณ์ เมื่อข้าพเจ้าได้ดูแนวความคิดของ Christo สิ่งที่เป็นแนวคิดของเขาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีส่วนร่วมในครั้งแรก ไม่มีการตอบสนองทางอารมณ์มากนักต่อการทำผลงานนี้ ข้าพเจ้าพบว่าความคิดของ Christo เกี่ยวกับผลงานนี้ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไรและมีปฏิสัมพันธ์อย่างไรกับวัตถุที่หุ้มห่ออยู่ แน่ใจว่า Christo คิดว่ามัน "สวยงาม" แต่ส่วนใหญ่เป็นเพราะการตอบรับทางสติปัญญาของ Christo มันเป็นหลังจากที่ทุกเหตุผลที่ข้าพเจ้าพบตัวเองสามารถแยกแยะมันได้ เพราะ Christo สามารถพิจารณาและเข้าใจได้ด้วยทัศนคติทางศิลปะของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 ผลงานชื่อว่า 'น้ำพุ (Fountain)

ผลงานของ Duchamps ปี 1917

ที่มา [www.wikipedia.org/ Duchamps](http://www.wikipedia.org/Duchamps)

ในวิธีการโยกย้ายนี้มีลักษณะคล้ายกับผลงานของ Duchamps ที่ชื่อว่า 'น้ำพุ (Fountain)' แต่ยังคงมีความแตกต่างกันมากทีเดียว สำหรับการเริ่มต้นที่ไม่ใช่ในรูปแบบ แกลเลอรี และเป็นการฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกันได้มากกว่าแบบ สำเร็จรูป (Ready Made) เป็นคำถามจากสังคมและความสัมพันธ์ที่มีต่อสถาปัตยกรรม ในช่วงเวลาสองร้อยปีมานี้ นักท่องเที่ยวแห่กันไปที่พิพิธภัณฑ์เพื่อที่จะได้ยกย่องความทรงเกียรติของผลงานที่แปลกตาในช่วงปลายศตวรรษที่ยี่สิบ

การจัดวางพูดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผลงานข้าพเจ้าโดยผ่านองค์ประกอบของทางความคิด ไม่ได้เป็นแนวความคิด

ดังเช่นที่เป็นขอบเขตของศิลปะเช่นเดียวกับ Duchamp แต่ลักษณะคุณสมบัติของ 'องค์ประกอบ (Elements)' ที่ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงในการวิเคราะห์นี้ เป็นคุณสมบัติของสิ่งที่ข้าพเจ้ามองว่าเป็น 'พื้นฐานของการพิจารณาทางสถาปัตยกรรม สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นทางศิลปะและองค์ประกอบทางกายภาพ เช่น แสง พื้นที่ โครงสร้าง พื้นผิว บริบท รูปทรง และการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ (Interaction) ล้วนอยู่บนระนาบแบบแผนเดียวกันกับความคิดที่ว่า มีการโต้ตอบกับจิตใจของข้าพเจ้า นี่แหละคือสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นองค์ประกอบทางด้านความคิดที่สามารถอธิบายแนวความคิดทางศิลปะของตนเองผ่านการเล่าเรื่องทางกายภาพ (physical narrative) ความคิดนี้อยู่ในความรู้สึกในการทำงานร่วมกันของจิตใจ และนี่คือ "ปฏิสัมพันธ์ (interaction)" ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะพิจารณาต่อไป

2.1.4 องค์ประกอบ 4 การมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ [ELEMENT 4] Interaction

สิ่งที่แสดงออกโดยศิลปินที่ชื่อ Collette ชาวฝรั่งเศส ในผลงานที่ชื่อว่า "My Living Environment" ซึ่งเกิดขึ้นใน New York เป็นเวลาหลายปี เธอได้อธิบายว่า "ในช่วงปี 1970 ถึงปี 1982 เธอมีชีวิตรอยู่ใต้เพราะงานทางศิลปะ" คำแถลงนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงการกระทำที่ความสำคัญของการใช้ "ชีวิต" และเปลี่ยนกลับไปสู่ความเป็นจริงของศิลปะ ความเข้าใจของคนเราดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงการรับรู้โดยผ่านสายตา Colette

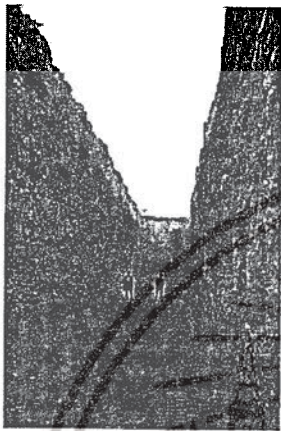
ภาพที่ 2.13 ผลงานชื่อ "My Living Environment

ผลงานของ Collette ปี 1972

ที่มา [www.wikipedia.org/ Collette](http://www.wikipedia.org/Collette)

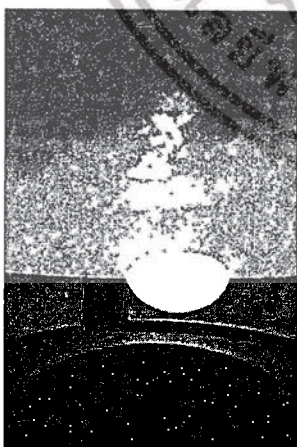
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาของงานศิลปะการติดตั้ง พบว่าจะการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทั้งในระดับกายภาพ และระดับสร้างสรรค์ทางความคิดสมอง (Cerebral) มีส่วนสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ของตัวเอง การสร้างงานศิลปะมักโยกย้ายไปอยู่ไม่เป็นที่เพื่อให้มีการโต้ตอบหรือสอดแทรกกับโลกภายนอกตามยุคสมัยตามสมัยของตัวเอง อาจเป็นขนาดทางกายภาพและการปรากฏตัวในสถานที่ใดที่หนึ่งของงานซึ่งให้ผู้พบเห็นได้สังเกตการณ์ ไม่เพียงแต่สังเกตเห็นเท่านั้น แต่ยังคงอยู่ภายในหรือเป็นส่วนหนึ่งของมันอีกด้วย และได้ศึกษาจากอินเทอร์เน็ตพบว่ามีการจัดวางแบบ Earth-work Double Negative โดย

ภาพที่ 2.14 ชื่อผลงาน Double Negative ผลงานของ Michael Heizer ปี 1969 ที่มา [www.wikipedia.org/ Michael Heizer](http://www.wikipedia.org/Michael_Heizer)

Michael Heizer ในทะเลทรายเนวาด้า (Nevada desert) ปี1969 ลึกถึง 244 ฟุต โดยจุดหนึ่งซึ่งถูกเจาะ 100 ฟุต ตัดทำให้ลาดเอียง นั่นหมายความว่า ขนาดที่มหึมาและตำแหน่งที่ตั้งเป็นวิธีเดียวที่จะได้พบและชมผลงานทางด้านกายภาพอย่างแท้จริง ในลักษณะที่ผู้ดูคิดว่าตัวเองที่กำลังอาศัยอยู่ในพื้นที่ของร่างกายเราเอง แต่เนื่องจากภาพสะท้อนทำให้เรามองเห็นและเชื่อมโยงโดยตรงกับตำแหน่งของคนดูนั่นเอง คนดูจึงสามารถเห็นตัวเองแยกออกจากความเชื่อในเรื่องการมีอยู่ของตนเองโดยธรรมชาติของความ เป็นคู่ของตน ตัวตนที่อยู่ตรงกันข้าม ช่วยให้คนดูสามารถมีความคิดนึกภาพได้ว่าตัวเขากำลังยืนมองภาพของตัวเองอยู่ เป็นประสบการณ์แบบ "การออกจากร่าง" ดังนั้นการมีส่วนร่วมหรือปฏิสัมพันธ์สองทางแบบเชิงลบซึ่งทำให้เกิดความหมาย แม้ว่าการมีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมองเช่นเดียวกับคนดูหรือข้าพเจ้าก็ตาม ศิลปินยังเชื่อว่าการเคลื่อนย้ายจิตใจของคนดูไปสู่ความว่างเปล่า (void) โดยผ่านการถ่ายทอดตามความคิดและได้รับความเห็นที่เกี่ยวกับ "ความสัมพันธ์ในความเป็นจริง" (รูปแบบทางกายภาพที่แท้จริงของ 'Double Negative' ในทางตรงกันข้ามกับภาพที่สร้างในจอที่เป็นจิตใจของคนดูงานจากการแสดงภาพ

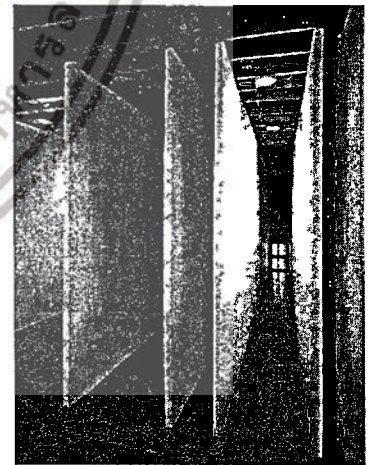
ภาพที่ 2.15 ผลงานชื่อ Roden Crater ผลงานของ James Turrell ปี1979 ที่มา [www.wikipedia.org/James Turrell](http://www.wikipedia.org/James_Turrell)

การมีปฏิสัมพันธ์แบบเดียวกันนี้จะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโครงการที่ใหญ่ของศิลปินที่ชื่อ James Turrell ในผลงาน "Roden Crater" ภาพภูเขาไฟที่อยู่บริเวณขอบของ Painted Dessert ใน America ปล่องภูเขาไฟขนาดใหญ่นี้สามารถมองเห็นเป็นเหมือนขนมหวานที่เขากำลังสร้างพื้นที่ช่องว่างมากมายที่สามารถมองเห็นและรับรู้ได้จากกระยะไกลในอากาศ ไม่ใช่เป็นการจัดการกับแ่งที่ขรุขระ ที่มีความสำคัญต่อเขามันเป็นสิ่งที่ทำให้สะดวกและสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง James Turrell คิดว่า"ข้าพเจ้าต้องการ สร้างพื้นที่ที่คุณรู้สึกว่าคุณกำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยืนอยู่บนดาวเคราะห์ดวงนี้ ข้าพเจ้าต้องการพื้นที่ทางธรณีวิทยาที่เปิดเผยซึ่งคุณจะมีโอกาสรู้ถึงเวลาทางธรณีวิทยาหรือธรณีกาล (geologic time) จากนั้นในขั้นตอนของธรณีกาล ข้าพเจ้าต้องการสร้างช่องว่างที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เป็นท้องฟ้าในที่มีแสงสว่างเพื่อให้ช่องว่างแสดง "ดนตรีของทรงกลม (music of the spheres)" ด้วยแสง "20 Turrell พยายามที่จะรวมประสบการณ์ของคนดูเข้ากับสิ่งที่อยู่ในปล่องภูเขาไฟในจุดที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับแสงและอวกาศของจักรวาลความคิดที่มีอนุภาพมาก ผลงานของ Turrells เกิดขึ้นจากเบื้องหลังทางวิทยาศาสตร์ และการอุทิศตนตลอดชีวิตที่ได้พบกับแสง คุณสมบัติของการปฏิสัมพันธ์ของสมองที่ทำให้เกิดขึ้น โดยลักษณะเป็นศูนย์กลางของคำจำกัดความของแนวความคิดของ Turrells ตามที่เขาอธิบายว่า "ประการแรก ข้าพเจ้าต้องจัดการกับการไม่มีวัตถุใดๆ การรับรู้คือวัตถุประการที่สอง ข้าพเจ้าจัดการกับการไม่มีภาพใดๆ เพราะข้าพเจ้าต้องการหลีกเลี่ยงการเชื่อมโยงในด้านความคิดเชิงสัญลักษณ์ (symbolic thought) ประการที่สาม ข้าพเจ้าไม่ได้มองหรือให้ความสนใจใดๆ กับสถานที่โดยเฉพาะ ไม่มีวัตถุ ไม่มีภาพ และไม่มีจุดสนใจโดยเฉพาะ แล้วคนดูกำลังมองหาอะไร คนดูกำลังมองหาสิ่งที่คนดูกำลังมองหา นี่คือการตอบสนองต่อการมองเห็นของคนดู และการกระทำที่สะท้อนให้เห็นตัวเอง คนดูสามารถขยายความรู้สึกผ่านสายตาเพื่อสัมผัสกับการมองเห็น " งานล่าสุดของ Turrell คือห้องประสาทสัมผัสแสงที่ชื่อว่า 'Gasworks' สร้างขึ้นในแกลเลอรี Dean Clough ใกล้กับ ลีดส์ (Leeds) นี้เป็นประสบการณ์ที่น่าสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์อย่างแท้จริง เครื่องกลไกประกอบด้วยโลหะทรงกลมที่ติดด้วยอุปกรณ์ที่เปล่งแสงพร้อมสายพานลำเลียงเข้าไป คนที่ไขมันจะถูกลำเลียงเข้าไปในรูปที่มีหัวทรงกลมอันแรกโดยที่ช่างเทคนิค จากนั้นก็ควบคุมเข้าไปถึง 15 นาที ของภาพประกอบเกินพิกัด แสงสีที่ควบบางวิทยาศาสตร์ ผลงานของ Turrell ต้องได้รับการตรวจสอบโดยนักจิตวิเคราะห์ที่มีชื่อเสียงเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่ทำอันตรายต่อจิตใจของผู้ใด วัตถุประสงค์ของมันคือการ ขนส่งผู้เข้าร่วมไปสู่อีกมิติหนึ่ง เครื่องจักรเป็นเพียงสิ่งที่มีอยู่เพื่อโต้ตอบกับมนุษย์เท่านั้น โดยปราศจากการโต้ตอบทางร่างกาย และการรับรู้ประเภทของเครื่องจักรที่มีความซับซ้อนอย่างไร้จุดประสงค์ ไม่ใช่การพิจารณาที่ความคิด แต่มันคือความเชี่ยวชาญ

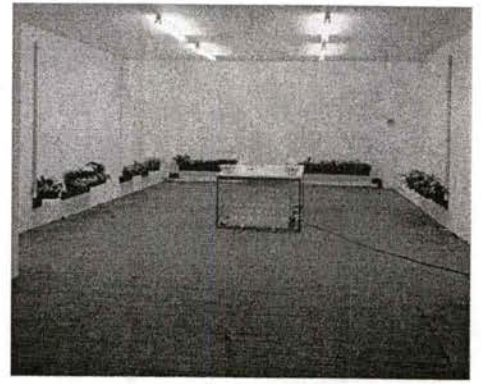
ในเวลาเดียวกันซึ่งเป็นการรวบรวมให้เป็นรูปเป็นร่าง ภายในผลงานการจัดวางของ Bruce Neuman ในปี 1970 Corridor มันคือแนวความคิดและการกระทำที่รวมกันเพื่อให้ได้ผลงานนี้เป็นเพียงเครื่องมือที่รอกการใช้งานเหมือนกับห้องประสาทสัมผัสของ Turrell เมื่อเข้าสู่หน้าจอโทรทัศน์ที่ส่วนท้ายของ 'ทางเดิน' ผู้ดูก็จะกลายเป็นส่วนที่จัดวางเหมือนกับภาพของพวกเขาปรากฏบนหน้าจอผ่านกล้องวิดีโอที่ตั้งอยู่ด้านหลังของพวกเขา ขณะที่พวกเขาเข้าใกล้หน้าจอรูปภาพพวกเขาก็จะลดระดับลงเข้าใกล้ตัว "สะท้อนภาพ (reflection)" ของตัวเองที่เล็กกว่าที่พวกเขาได้ รูปภาพเหล่านี้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับทางเดินก็จะถูกบันทึกให้เป็นความทรงจำของการได้พบหน้ากัน

ภาพที่ 2.16 ผลงานชื่อ Corridor ผลงานของ Bruce Neuman ในปี 1970 ที่มา www.wikipedia.org/ Bruce Neuman

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่นเดียวกับผลงานของ Damien Hirst ดังเช่น "In and Out of Love" หรือศิลปินอาจใช้กระบวนการซึ่งผลลัพธ์ของผลิตภัณฑ์ทางกายภาพ ($a + b = c$) หรือส่วนผสมของทั้งสองขึ้นอยู่กับความเข้าใจของศิลปินและชิ้นของงานที่เฉพาะเจาะจง $a + b = c$ แต่ละชิ้นต้องได้รับการตรวจสอบตามเงื่อนไขในการอ้างอิงของตัวเอง

ภาพที่ 2.20 ผลงานชื่อ In and Out of Love ผลงานของ Damien Hirst ปี1991 ที่มา www.wikipedia.org/ Damien Hirst

ผลงานการจัดวางในแกลลอรี่ของศิลปินชื่อ Richard Long ใช้วัสดุที่เขาพบเห็นเมื่อครั้งเดินย่ำไปตลอดตามสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้เขายังสอดแทรก ลักษณะตามธรรมชาติตามระดับของมนุษย์ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเหล่านั้น สิ่งสำคัญก็คือวิธีการของเขา กระบวนการ ก็คือ กระบวนการของการค้นหาและกฎข้อบังคับ (enactment) ซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์เขากำหนดเส้นทางแล้วบอกให้เดินในแนวเส้นตรงจาก A-B ทำแบบนี้ และจดจำมันไว้หลังจากนี้ และในระหว่างความก้าวหน้า จุดพื้นฐานนั้นคือ "ระลึกถึง" เป็นการทำให้ระลึกถึง ซึ่งหมายความถึงการจัดหลักของหลังกระบวนการ ผลงานของเขาทั้งหมดเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เขาทำ หรือเดิน "วัตถุ" ทั้งหมดของเขาเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่เขาที่กำหนดไว้ แต่ก่อนที่เขาจะเดินและแสดงออกในการค้นหาสภาพแวดล้อมของแกลลอรี่ บทกวี และแผ่นภาพของเขาเป็นเรื่องราวคำอธิบายที่ถูกต้องในการก้าวเดินของเขา เหมือนกับภาพ "Dry Walk" ปี1989 ซึ่งเป็นคำอธิบายในเรื่องของการเดินที่เขาทำในแกลลอรี่ เอวอน (Avon) ที่ที่เขาเดินจากห้องอาบน้ำไปยังอีกห้องหนึ่ง กินเวลา 113 ไมล์ รูปแบบการจัดวางของ Long เกิดขึ้นทั้งในคลังภาพการบันทึก และตามเส้นทาง การจัดวางในแผนภูมิภาพทิวทัศน์การเดินทางของเขาผ่านช่องว่าง (space) และเวลา (time) 'A line made by walking (เส้นทางการเดิน)' ในปี1967เป็นตัวอย่างของกระบวนการและผลลัพธ์ที่จะแยกออกไม่ได้จากผู้ชม

ภาพที่ 2.21 ผลงานชื่อ Dry Walk ผลงานของ Richard Long ปี1989 ที่มา www.wikipedia.org/ Richard Long

การบันทึกเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ที่แสดงบทบาทสาระสำคัญของการทำงานในทิวทัศน์ ของ Goldsworthy ดังที่ได้กล่าวมาก่อนเกี่ยวกับผลงานของเขา ดังที่ได้กล่าวถึงมาก่อนแล้วในเรื่องผลงานกับธรรมชาติอย่างที่เขาค้นพบมัน กระบวนการของเขาเป็นหนึ่งในโอกาสที่ค่อนข้างพบได้บ่อย เขาออกจากบ้านด้วยรู้ดีว่าเขาต้องการจะทำบางอย่าง แต่ไม่รู้ว่าจะทำอะไรกระทั่งมันเกิดเป็นรูปแบบตามสมัยนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างจริงจังต่อเขา สิ่งนี้ได้แสดงออกอย่างชัดเจนในการให้สัมภาษณ์กับ John Fowles ในปี 1987 ว่า "ข้าพเจ้าให้โอกาสในแต่ละวัน - ถ้าหิมะตกข้าพเจ้าก็ทำงานกับหิมะ ไปไม่ร่วงก็จะร่วงไปกับใบไม้ที่พัดผ่าน กลายเป็นจุดกำเนิดสำหรับกิ่งไม้และก้านสาขา ข้าพเจ้าจะหยุด ณ สถานที่หนึ่งหรือหีบจับวัสดุขึ้นมา โดยที่รู้สึกว่ามันมีบางสิ่งที่จะค้นพบ "

เมื่อเขาพบกับลักษณะของวัสดุ และตำแหน่งสถานที่โดยเนื้อแท้ของมันที่จะกำหนดวิธีการทำงานได้ ดังเช่นการสร้างวัตถุ ในรูปแบบหลุมลอยน้ำ "Floating Hole" ในปี 1984 เขาข้ามแม่น้ำด้วยใบไม้ร่วง และคิดว่าเขาสามารถทำอะไรกับมันได้ จะต้องวางมันลงบนภาพรวมเค้าโครงแนวคิดของเขาดำเนินอยู่รอบๆ ร่องหลุมเป็นหนึ่งในชุดที่เขาต้องจัดการในเวลานั้นๆ สิ่งที่น่าสนใจออกมาจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า เท่าที่ศึกษาผลในการทำงานของ Goldsworthy ก็คือกระบวนการของเขา เมื่อข้าพเจ้ามองที่ภาพชิ้นหนึ่งของเขา ข้าพเจ้าไม่เพียงเห็นวัตถุ แต่ยังเห็นกระบวนการที่นำไปสู่การคงอยู่ของมัน จริงๆ แล้ว Goldsworthy มักออกไปและทำมันขึ้น ข้าพเจ้าไม่รู้สึกว่าเป็นเพียงเพราะพื้นฐานความรู้ที่ข้าพเจ้ามีความเชี่ยวชาญอยู่เสมอนั่นเอง

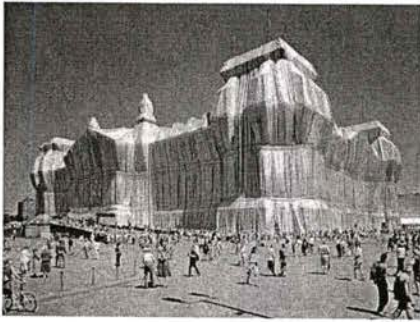
ในแง่เลอวี องค์กรประกอบของกระบวนการยังสามารถรู้สึกได้ถึงเส้นทางของความเพียรพยายามที่ วัตถุรวมตัวกัน ดังเช่น "ลำต้นและหนามต้นเกล็ด" จากปี 1989 ทางเข้าออกที่เต็มไปด้วยการปะติดปะต่อ ที่สลับซับซ้อนของวัสดุที่กำหนดขึ้น ซึ่งทำให้เกิดการตอบสนองต่ออารมณ์ ในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความจำเนียร เป็นวิธีที่มันเกิดขึ้นซึ่งมาจากส่วนหนึ่งของทั้งหมด

อีกหนึ่งตัวอย่างของกระบวนการ ในการทำงานของ Goldsworthy ผสมกลมกลืนกับกระบวนการทั้งหมดจากการคิดค้นโครงสร้างไปสู่การสลายตัว ตามที่ปรากฏในตัวอย่างของ "Snowballs in summer" เกี่ยวกับการประมวลผลวัฏจักรการเกิดและการสลายตัว ทั้งหมดจะเน้นย้ำในด้านกระบวนการ เป็นกระบวนการสำรวจวินิจฉัย ในรูปแบบแสดงการทำงานของ Christo (คริสโต) เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ ของวัตถุที่ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ซึ่งเป็นเนื้อแท้ที่มีความสำคัญต่อคุณค่าทางศิลปะของ วัตถุ นั้นเอง ขนาดของการสร้างสรรค์งานของ Christo ได้สรุปองค์ประกอบของกระบวนการที่คนต้องถามตัวเองเกี่ยวกับวิธีที่กระบวนการนี้เกิดขึ้น

การให้น้ำหนักความสำคัญที่รูปแบบการวางของ Christo ซึ่งวางไว้ในอากาศภายในความจุ "49,390 ลูกบาศก์ฟุต" สามารถใช้เป็นคำอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบกับองค์ประกอบของกระบวนการ เน้นย้ำ

เรื่องการจัดวางชิ้นส่วนขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผลิตขึ้นมามีส่วนร่วมในการจัดตกแต่งห่อหุ้มอาคาร Reichstag ในปี 1996 กระบวนการทั้งหมดเริ่มต้นและวางแผนเป็นอย่างดีพิถีพิถันได้รับความยินยอมและเงินตราที่เพิ่มขึ้นจากการขายภาพวาดของ Christo เวลาที่สิ้นเปลืองไปคือส่วนสำคัญต่อทั้งกระบวนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.22 งานจัดวางที่อาคาร Reichstag

ผลงานของ Christo ในปี 1996

ที่มา www.wikipedia.org/Christo

งานล่าสุดของ Antony Gormley มีความคล้ายคลึงกันตรงที่ผู้คนจำนวนมากทำให้กลายเป็นจริง ตามที่กำหนดไว้ ผลงานชื่อ "Field for the British Isles" เกี่ยวข้องกับชุมชนของ St. Helens ซึ่งปั้นขึ้นงานจากดินคล้ายมนุษย์ กว่า 40,000 ชิ้น ร่วมกันจัดแสดงในงาน พิพิธภัณฑ์ Tate ใน Liverpool และอีกครั้งที่งานที่นี้ได้รับการกำหนดและทำให้บรรลุผลแต่การมีส่วนร่วมของชุมชนและจำนวนตัวเลขที่ถูกตัดออก หมายความว่านี่คือที่ประสบการณ์เป็นสิ่งจำเป็นซึ่งเป็นพื้นฐานต่อกระบวนการทำงาน

ภาพที่ 2.23 ผลงานชื่อ Field for the British Isles

ผลงานของ Antony Gormley ปี 1994

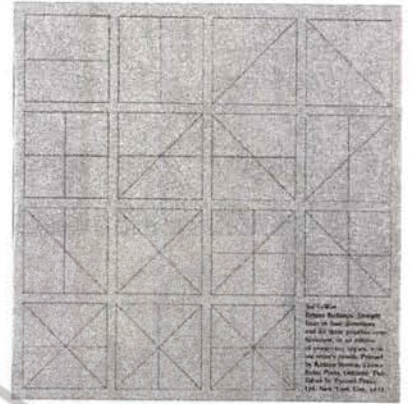
ที่มา www.wikipedia.org/AntonyGormley

ในความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรม กระบวนการออกแบบและการก่อสร้างมักถูกมองว่ามีความแตกต่างแยกออกจากความชำนาญโดยเจ้าของอาคารวิธีที่อาคารถูกสร้างโดยใช้ชุดของแผนภาพวาดและวรรณกรรม จึงควรจัดว่าเป็นแนวคิดที่แยกออกมาจาก "กระบวนการออกแบบ" ซึ่งเป็นรูปแบบของแต่ละบุคคลในฐานะที่เป็นศิลปินที่ใช้สื่อของตน ผลลัพธ์ของกระบวนการทางสถาปัตยกรรม คือ ตัวของงานที่สร้าง และทัศนคติที่มีต่อสถานะแวดล้อมที่ได้ผ่านช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นชัด และระดับความหมายได้ถูกกำหนดขึ้นมา ในความหมายที่รวบรวมความเป็นตัวตนในการเป็นสื่อกลาง (medium) มีผลต่อวิธีที่คนรับรู้สภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นมานั้นที่นั่นที่เป็นชีวิตของคน อาคารสิ่งปลูกสร้างเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการทำกิจกรรมและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ คนดูเห็นความสำเร็จของพวกเขาในแง่ของความสบายและความมีประสิทธิภาพในการทำงานที่พวกเขาที่มีความปรารถนา มีไม่มากนักที่ผ่านสายตาของนักออกแบบปรัชญา และแนวคิดศิลปะที่ได้รับความช่วยเหลือและมีอิทธิพลต่อการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี่เป็น **ความแตกต่าง** ที่ข้าพเจ้าตั้งใจนำเสนอ ระหว่าง สถาปัตยกรรม และ ศิลปะ

ศิลปะนั้นแสดงความเป็นลำดับเมื่อมีความเกี่ยวข้องเป็นขั้นตอน ด้วยวิธีใดๆ ที่แสดงรูปแบบภายนอก และให้รูปแบบความแตกต่างกันของกฎระเบียบที่จะสังเกตสถาปัตยกรรมไม่ใช่สิ่งภายนอกเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของคน เป็นสิ่งที่น่าสนใจแม้ว่าจะสังเกตเห็นการทำงานของ Sol Lewitt เมื่อผลงานของที่ทำออกมาขาย เขาทำในรูปแบบของการเขียนคำ และไม่ได้อยู่ในรูปแบบของภาพสามมิติ (ตามที่กล่าวไว้ในองค์ประกอบ 3) ผู้ซื้อจะได้รับชุดของคำแนะนำที่พิมพ์เพื่อบอกวิธีในการทำงานอย่างไรให้ได้ตามโครงสร้าง นี่เป็นเช่นเดียวกับวิธีการสร้างอาคาร

ภาพที่ 2.24 การทำงานของ Sol Lewitt
เทคนิค Etching on paper ปี1973
ที่มา [www.wikipedia.org/ Sol Lewitt](http://www.wikipedia.org/SolLewitt)

โดยธรรมชาติแล้ว ในการทำงานศิลปะแบบจัดวางที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงคือแนวความคิดที่กระบวนการมีความสำคัญเท่ากับผลลัพธ์และผลที่ได้รับอาจบันทึกว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการเท่านั้น การลงบันทึกนี้มักเป็นภาพของการเขียนที่แสดงถึงจุดสำคัญที่ถูกต้องของกระบวนการ บ่อยครั้งที่ไม่ใช่หลักฐานที่ยากลำบากของกระบวนการที่มีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ดังนั้นความสำคัญจะถูกวางไว้บนผลงานด้วยการบันทึกที่รูปถ่าย เป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่ข้าพเจ้าต้องการจะศึกษา

2.1.6 องค์ประกอบ 6 การบันทึกรูปภาพ (ELEMENT 6) Photo-Records

ภาพที่ 2.25 ผลงานของ Günther Förg
หนังสือ 3000 เล่ม ปี1987
ที่มา [www.wikipedia.org/ Günther Förg](http://www.wikipedia.org/GuntherForg)

การถ่ายภาพนั้นมีความสำคัญยิ่งต่อการแสดงภาพผลงานต้นฉบับอย่างแท้จริง ถ้าไม่มีมัน ข้าพเจ้าจะอาศัย ภาษาในภาพวาดหรือการบรรยายสีภาพที่อาจไม่เหมือนจริงกับต้นฉบับเนื่องจากความคิดเห็นที่เป็นธรรมชาติของผลงาน และปัญหาของสมการเวลา การถ่ายภาพเป็นจุดประสงค์ของการแยกช่องว่างเวลา (space-time) ที่เป็นไปได้ของอวกาศ - เวลา มันเป็นพยานหลักฐานที่ทรงพลังแต่ไม่มี การนำเสนอความคิดเห็น

ข้าพเจ้าดูสื่อการถ่ายภาพเสมือนจริงเป็นเหมือนหน้าต่างเข้าออกไปสู่โลกของเรื่องราวเก่าๆ ตามที่ข้าพเจ้าได้เคยศึกษาไว้ในหัวข้อย่อก่อนหน้า ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเป็นไปได้ที่ภาพและความรู้สึกต่อสิ่งที่ล้อมรอบรูปภาพมีผลในระดับที่เกี่ยวกับสมองและสายตา สิ่งที่เห็นได้ชัดจากภาพถ่ายสงครามและภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข่าวที่มีภาพเหตุการณ์ในอดีตอย่างเช่น เด็กสาวญี่ปุ่นที่วิ่งเปลือยเปล่าหนีจากการระเบิดโดย K.Jones ได้ อธิบายถึงความสามารถนี้ว่า "ลักษณะของการเชื่อมโยงจากข้าพเจ้าที่ได้เพ่งมองสู่ร่างกายของสิ่งที่ถ่ายไว้ได้"

โดยทั่วไปการใช้รูปถ่าย คือการทำสำเนา หรือบันทึกการจัดวาง (record of Installation) อย่างไรก็ตาม ยังใช้ในสื่อกลางในการจัดวางในรูปแบบที่เป็นศิลปะของตัวเอง ตัวอย่างที่ตีนี้สามารถพบได้ในผลงานของ Günther Förg การใช้สื่อของ Förg จำนวนมากในการจัดวางผลงานของเขาเพื่อปะติดปะต่อ ภายของสื่อ ขนาดของงานและสถาปัตยกรรมรูปแบบโมเดิร์นคลาสสิกของเขาทำให้รู้สึกถึงพื้นที่ภายนอกที่ เก็บอยู่ในขอบเขตของแกลลอรี่

เมื่อพิจารณาผลงานในกลุ่มที่จัดแสดงหอศิลป์ในข้อกำหนดด้านกายภาพ (ในทางตรงกันข้ามกับการ แขนงภาพ) ปฏิสัมพันธ์ของการจัดวาง (Interaction of Installation) และสภาพแวดล้อมใน ชีวิตประจำวันตามที่ได้สำรวจพบครั้งล่าสุด โดยศึกษาจาก Jenny Holzer ซึ่งจัดนิทรรศการให้เหมาะสม ด้วยการผ่านการถ่ายภาพ โดย Dennis Adams (เดนนิส อัดัมส์) ในการใช้งานป้ายรอรถประจำทางเป็นที่ พักอาศัย ผลงานชื่อ Bus Shelter 2 ภาพถ่ายเป็นภาพเฉพาะกาลที่เกี่ยวข้องกับช่วงการพิจารณาขอบ ของการจัดวาง การพิจารณาผลงานของ Klaus Barbie (.คลาส บาร์บี้) ในประเทศเยอรมนี การใช้รถบัส เป็นที่พักอาศัยนั้นหมายถึงภาพที่ยื่นไปถึงทุกคนใครๆ ที่ไม่ได้คาดถึง และเกิดขึ้นกับพวกเขาจริงในอาชีพ และชีวิตประจำวันของพวกเขา แสดงออกในการจัดวางโดยรูปแบบภายนอกจากแกลลอรี่นี้หมายความว่าถึง ผลกระทบกับพวกเขาจะถูกทำลายได้มากขึ้น ในขณะที่คนดูยังไม่ได้ถูกจำกัดเงื่อนไขให้พวกเขาเข้าไปใน แกลลอรี่ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยไม่ต้องคาดหวังกับมัน นี่เป็นความรู้สึกคล้ายๆ กับ โฆษณาที่ปกติแล้วจะวางรูปภาพในตำแหน่งของมัน จากนั้นรูปภาพจะถูกมองว่าเป็น "พิพิธภัณฑ์ที่ไม่มี กำแพง (museum without walls)" ตามที่ Marshall McLuhan (มาร์แชลล์ แมคลูฮาน) เสนอ ทั้งใน ส่วนที่แยกออกจากแกลลอรี่ (เห็นได้ชัดจากรูปปั้น) และผ่านเส้นสายในการเชื่อมโยง

ภาพที่ 2.26 ผลงานชื่อ Bus Shelter 2
ผลงานของ Dennis Adams ปี 1950
ที่มา www.wikipedia.org/ Dennis Adams

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาพบว่า การผสมผสานรอยเข้าด้วยกันของการถ่ายภาพให้เข้ากับขอบเขตของสถาปัตยกรรมไม่ใช่เป็นเรื่องธรรมดา แต่เกิดขึ้น ได้ในการจัดวาง การปรากฏความรู้สึกในแกลเลอรีซึ่งเป็นสถาปัตยกรรม โดยความสำเร็จของผลงานที่ Förg ช่วยสะท้อนภาพและผสมผสานกันอย่างลงตัว ส่วนผลงานของ Genevieve Cadieux ได้ยกเอาเรื่องของการใช้สถานที่ Canadian Pavillion ในปี ค.ศ.1990 ที่ Venice Biennale และลำดับชั้นเลเยอร์ของภาพลงบนเนื้อผ้าเธอใช้แผ่นกระจกและเติมกรอบด้วยภาพใกล้เคียงกับร่างกายซึ่งนำมาวางในท่าทางที่น่าสนใจอาจเป็นข้อเสนอแนะในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคนดูกับสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น

ตัวอย่างจากการศึกษาขั้นสุดท้ายของการใช้ภาพถ่ายในการจัดวาง โดยใช้ความสามารถในการบันทึกภาพที่เที่ยงตรงของการถ่ายภาพเพื่อสร้างความสับสนและภาพเบลอตามสภาพความเป็นจริง ในผลงานชื่อ "The way it is (ทางที่มันเป็น)" ปี1990 Alfredo Jaar ได้ถ่ายภาพอาคารที่อยู่ฝั่งตรงข้ามของถนนและจัดวางมันไว้ในกล่องไฟ (light boxes) ที่ทำขึ้นมาเองอยู่ในกรอบเดียวกัน การกระทำเช่นนี้ได้แทนที่ด้วยการเปลี่ยนมุมมองชีวิตจริงด้วยภาพที่เหมือนการแข่งในมุมมองเดียวกันนี้ใช้ลักษณะโดยเนื้อหาของการตรึงและการบันทึกสักครู่ช่วงเวลา ความหมายที่มีลำดับเกี่ยวข้องกับการแบ่งส่วนเส้นทางเยอรมนีออกและตะวันตกที่ได้รับการรวมตัวกันในช่วงเวลานั้นตามที่ได้กล่าวไว้ในองค์ประกอบที่ 3 ที่ได้หยิบยกความสำคัญของชื่อผลงานที่นำไปสู่ความสำเร็จของชิ้นงาน

ภาพที่ 2.27 ผลงานชื่อ "The way it is (ทางที่มันเป็น)"
ผลงานของ Alfredo Jaar ปี1990
ที่มา www.wikipedia.org/Alfredo Jaar

ในผลงานที่ชื่อว่า 'ที่เหลือจากที่บันทึก (recorded residue)' รูปถ่ายนั้นมีความสำคัญต่อกระบวนการของ Goldsworthy เขาแจ้งว่า "การถ่ายภาพไม่ได้มีการกระทำที่มีกฎเกณฑ์แน่นอน แต่เป็นสิ่งที่ต้องการมากและความสมดุลก็จะถูกเก็บไว้ในหมวดเอกสารอ้างอิงที่ไม่ขัดต่อการสร้างสรรค์ แต่ละชิ้นงานเติบโตคงอยู่ ทрудโทรมไป เป็นส่วนสำคัญของวัฏจักรที่ภาพถ่ายแสดงให้เห็นถึงเครื่องหมายสูงต่ำ เมื่อชิ้นงานมีชีวิตชีวามากที่สุดมีความเร่าร้อนของงานที่จุดสูงสุดที่ข้าพเจ้าหวัง จะแสดงออกในภาพลักษณ์"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าศึกษาถึงเรื่อง 'Hazel stick throws' ในองค์ประกอบ 2 (element 2) โดยมีเนื้อแท้ความเป็นตัวตนของมัน หากไม่มีการบันทึกภาพก็จะเป็นการจืดจาง บทบาทของกล้องถูกทำให้หยุดชะงักและวางลงบนแผ่นฟิล์มเพื่อให้คนดูได้ต่อกับภาพซึ่งมีตัวตน ในเรื่อง 'Neighbours' เป็นสื่อกลางการจัดวางที่ถูกหลอมรวมกับการถ่ายภาพ เนื่องจากรูปถ่ายนั้นเป็นจุดประสงค์ และการจัดวางโทรทัศน์หรือผู้คนที่ เป็นวิธีการ องค์ประกอบอื่นๆ มีบทบาทและมีความสำคัญต่อความเข้าใจในหน้าที่ของการถ่ายภาพ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากล้องถ่ายรูปจะจับภาพเหตุการณ์ในเวลาที่กำหนดซึ่งจะเป็นเวลาที่มีความไว้วางใจ สำหรับการหมุนรอบของโปรแกรมลักษณะภาพทั้งหมดจะถูกบิดเบือนได้ถ้าศิลปินบันทึกรูปวิดีโอ ความจริงที่ว่ามันคือเป็นภาพที่เพิ่มมูลค่า มันเป็นความจริงตามที่ได้เกิดขึ้น และได้เห็นความตั้งใจนี้ ถ้ายังไม่เคยมีการบันทึกภาพแล้วศิลปินจะไม่มีหลักฐานใดๆ เลยที่ได้รับการวาดภาพเหตุการณ์ที่เป็นดังเช่นแนวคิดที่ไม่เป็นความจริง เป็นเพียงการเลียนแบบของจริง เท่านั้น

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน Christian Boltanski

ชิ้นงานนี้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายความสำเร็จของ Boltanski หรือไม่ภาพรวม (Overview)

งานศิลปะที่ดีไม่ได้แปลความหมายได้แค่คนเดียว ผลงานของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยมุมมองที่แตกต่าง (contradictions) งานด้านศิลปะเป็นอะไรที่เปิดกว้าง - เป็นสิ่งที่ใครๆ ก็ได้ชมชิ้นงานแล้วใช้ความรู้พื้นฐานพิจารณาได้ด้วยตนเอง โคมไฟในที่ทำงานของข้าพเจ้าอาจทำให้คุณนึกถึงการสอบสวนของตำรวจ แต่ในทางศาสนาเปรียบเสมือนแสงเทียน แต่ในขณะที่เดียวกันก็พาดพิงไปถึง ภาพวาดที่มีคุณค่าด้วยแสงที่ส่องสว่างลงมาเพียงดวงเดียว มีหลายมุมในการมองผลงาน จะต้อง "ไม่แน่นอนอย่างใด ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนสามารถ รู้จักและรับรู้บางสิ่งบางอย่าง (recognize) ได้ด้วยมุมมองของตนเอง"

พลังของการถ่ายภาพเพื่อระลึกถึงอดีตที่ได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับศิลปินร่วมสมัย ด้วยการใช้รูปถ่ายเพื่อหวนกลับมาทบทวนประสบการณ์ของเหตุการณ์ที่เป็นประวัติศาสตร์ (historical events) ในการทำเช่นนี้ Christian Boltanski พิจารณาทบทวนภาพถ่ายตัวเองว่าเป็นวัตถุที่ทำให้ซึมซับความรู้สึกตื่นตัวไปกับประวัติศาสตร์ เขาทราบดีว่าการใช้สื่อกลางเป็นการถ่ายภาพจะให้องค์ประกอบเฉพาะและความเป็นจริงในการทำงานตั้งแต่ปลาย ค.ศ.1960

Christian Boltanski เกิดเมื่อปี 1944 กรุงปารีส ได้ทำงานโดยใช้รูปถ่ายที่รวบรวมได้จากแหล่งข้อมูลที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก ซึ่งทำให้เรื่องธรรมดากลายเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ไปใช้ในผลงานจัดวางของเขา เขามักจะค้นพบต้นฉบับภาพและนำไปถ่ายเอกสารไว้เก็บเป็นสำเนาอีกครั้ง จำพวกเอกสารในชีวิตประจำวัน เช่น ประเภทเอกสาร (documents) หนังสือเดินทาง ภาพถ่ายหน้าตรงของเด็กในโรงเรียน (school portraits) ภาพหนังสือพิมพ์ และอัลบั้มครอบครัว เพื่อรำลึกถึงผู้คนทุกๆ วัน Boltanski พยายามที่จะสร้างงานศิลปะที่ไม่สามารถแยกออกได้จากชีวิตจริง และได้กล่าวว่า "ช่วงเวลาที่น่าหลงใหลสำหรับข้าพเจ้า คือเมื่อผู้ชมยังไม่เคยบันทึกความเชื่อมโยงทางศิลปะมาก่อน และยิ่งข้าพเจ้าทำให้ความเกี่ยวข้องกันของภาพเกิดความล่าช้าได้มากขึ้น"² โดยยึดเอาวิธีการถ่ายภาพเพื่อเป็นเครื่องสร้างความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รำลึกถึงอดีตในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนและกำหนดแนววิธีการไว้ในคำอธิบายคำว่าศิลปะ และ Boltanski สำนวญความสามารถในการถ่ายภาพเพื่อสร้างความแตกต่างให้กับเอกลักษณ์ (identity) ของแต่ละบุคคล และใช้เป็นสักขีพยานยืนยันในพิธีกรรมต่างๆ ที่มีร่วมกัน และเพื่อแบ่งปันความทรงจำทางวัฒนธรรม

ในผลงานของ Boltanski ในปี 1986-87 ผลงานชื่อว่า Autel de Lycée Chases แปลว่า (Altar to the Chases High School – แท่นบูชา (Altar) ในโรงเรียนมัธยม) รูปภาพขยายของเด็กนักเรียนแขวนไว้ยู่เหนือแท่นที่สร้างขึ้น ทำจากกล่องขนมปังกรอบ (biscuit-บิสกิต) ตั้งซ้อนกัน ซึ่งเป็นสนิมรารกับว่ามันถูกทำลายโดยเวลา รูปถ่ายขาว-ดำ มีลักษณะเหมือนสิ่งประดิษฐ์ จากยุคสมัยอื่น ตกแต่งด้วยแสงไฟส่องสว่างแต่ละใบหน้าในขณะที่เดียวกันก็ปิดบังบางส่วนให้ดูมืดมัว

แหล่งที่มาภาพถ่ายที่ใช้ใน "Autel de Lycée Chases" ถูกนำมาจากโลกแห่งความเป็นจริง คือภาพถ่ายจบการศึกษาของนักเรียนชาวยิวในปี 1931 จากโรงเรียนมัธยมในกรุงเวียนนา (Viennese high school) นักเรียนเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงที่โลกมีอำนาจครอบงำจากสงคราม และการไล่ทำร้ายและสังหารชาวยิว และภาพของคนหลายคนที่มีแนวโน้มจะล้มหายตายจากในอีก 10 ปีข้างหน้า

ผลงานของ Boltanski ทำหน้าที่เป็นเหมือนอนุสาวรีย์ให้กับผู้ตายโดยการเปรียบเปรย พูดถึงการเช่นฆ่าล้างเผ่าพันธุ์โดยไม่ได้ตั้งชื่อไว้ ภายในสภาพแวดล้อมที่ดูหลอนติดหูติดตา กับผลงานของ Boltanski แทรกแซงความรู้สึกผสมผสานรวมไปกับประวัติศาสตร์ ให้ความรู้สึกอ่อนไหวและความคิดที่ลึกซึ้ง

1 Christian Boltanski, "Tamar Garb ในการสนทนากับ Christian Boltanski" ใน Christian Boltanski (ที่ London: Phaidon Press, 1997), p. 24.

2 "Christian Boltanski: Lessons of Darkness" (บทเรียนแห่งความมืด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความทรงจำที่ตั้งใจไว้เพียงอย่างเดียวของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งศิลปินชื่อ Ron Hasseldon Beldevere ได้จัดวางผลงานชื่อ Bellever ในเขตป่าที่อยู่ในเขตสวนของ "Hippocampus" ในสมอง มีบทบาทสำคัญในการสร้างความทรงจำระยะยาว ซึ่งเป็นพื้นที่ในการจัดเก็บข้อมูลของสมองของมนุษย์ เป็นภาพแรกในปี 1991 Hasseldon ได้สร้างโครงสร้างนั่งร้านขนาดใหญ่ไว้ในป่าใน Dartmoor ในอังกฤษ เพื่อให้ผู้ชมสามารถปีนขึ้นไปทางด้านบนของยอดของต้นไม้ และมองเห็นผืนป่าจากจุดสังเกตการณ์ที่ไม่คุ้นเคย ครั้นนี้ใช้วัตถุที่ประดิษฐ์ขึ้นซึ่งส่งเสริมและกระตุ้นให้แต่ละคนมีปฏิสัมพันธ์กับมันเพื่อให้ได้การรับรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลายทั้งมวลในที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่

ภาพที่ 2.17 ผลงานชื่อ Bellever
ผลงานของ Ron Hasseldon Beldevere ปี 1987
ที่มา [www.wikipedia.org/Ron Hasseldon](http://www.wikipedia.org/Ron_Hasseldon)

ภาพที่ 2.18 ชื่อผลงาน 258 Main Street
ผลงานของ Francis Cape ปี 2002
ที่มา [www.wikipedia.org/Francis Cape](http://www.wikipedia.org/Francis_Cape)

ผลงานจัดวางที่ถนน '258 Main Street' หรือที่เรียกว่าเป็นโชว์รูม เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่ดีของบทบาทของผู้เข้าชมที่นำผลงานมาสู่ผลงานของ ฟรานซิสเคป (Francis Cape) ได้แบ่งพื้นที่ ผงังแกลเลอรี ออกเป็นสามส่วน ซึ่งพื้นที่ส่วนที่แบ่งออกเป็นสามห้องด้วยกัน เมื่อเข้าสู่แกลเลอรีหนึ่งจะเจอกับอีกส่วนผนัง แฉงแรกที่มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากสถาปัตยกรรมที่ถาวร โดยการเปลี่ยนสีอย่างอ่อนโยน ภายในนี้เป็นประตูที่ไม่มีเครื่องหมายใดๆ นำไปสู่ห้องแรก เมื่อเข้าไปคนดูจะพบกับแฉงที่สอง และเดินต่อไปข้างหน้าเรื่อยๆ เพื่อค้นหาทางเข้า/ทางออก เมื่อคนไปถึงห้องที่สาม คนก็จะพยายามทำเหมือนเดิม แต่เขาพบว่าในแฉงควบคุมนั้นไม่มีการเข้าถึงห้องที่สาม และยังคงเป็นที่ที่แข็งแรง ลักษณะการเล่าเรื่องของผลงานปรากฏออกมาโดยผ่านทางเนื้อเรื่องข้อความและการตรวจสอบของผู้ได้ชมภายในขอบเขตที่ จำกัด

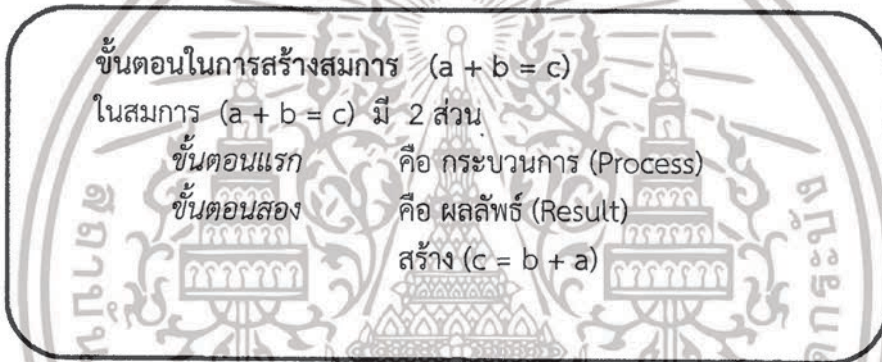
จากการศึกษาการเล่าเรื่อง ได้พบว่าถูกทำขึ้นในงานสร้างที่เรียบง่ายและน่าสนใจของ Nat Goodden ชื่อว่า 'Shadow Piece' ของปี 1975 ที่นี้ Goodden ยกเอาความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ สำคัญระหว่างหลอดไฟ และสวิตช์ และนำสู่ 'ตัวได้ตอบ' เข้าไปในห้อง เมื่อค้นหาห้องมืด ผู้ชมงานจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค้นหาสวิตช์ไฟและเปิดมัน นี่คือการกระทำที่ผสมผสานองค์ประกอบทั้งสี่ไว้ด้วยกัน ส่วนองค์ประกอบที่สี่ (fourth element) ถูกเผยว่าเป็นชิ้นส่วนของไม้ ซึ่งเป็นการติดตั้ง ให้อยู่ลงมาจากเพดานเพื่อป้องกันแสงจากการ "สัมผัส (Touching)" ส่วนตัวสวิตช์ และมือเป็นเหมือนการแทรกแซงที่ขัดขวางช่วงเดินทางของมันที่อาจจะมีดี แสงถูกดับลง ความสัมพันธ์ก็สิ้นสุด

ส่วนใหญ่ของการจัดวางแบบมีปฏิริยาโต้ตอบ (Interactive Installations) เหล่านี้ เป็นการวางให้อยู่เฉยๆ จนกว่าจะมีส่วนร่วมเข้ามาเกี่ยวข้องกับบทบาทที่มีความเอ็กที่ฟว่องไว เห็นได้จากกรณีผลงานที่กระบวนการปฏิสัมพันธ์มีความสำคัญต่อการคงอยู่ของการจัดตั้ง "กระบวนการ" นี้เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดวางบางผลงาน ดังในการเขียนส่วนประกอบ 5 (element 5)ข้างล่างนี้

2.1.5 องค์ประกอบที่ 5: กระบวนการ
[ELEMENT 5 PROCESS]

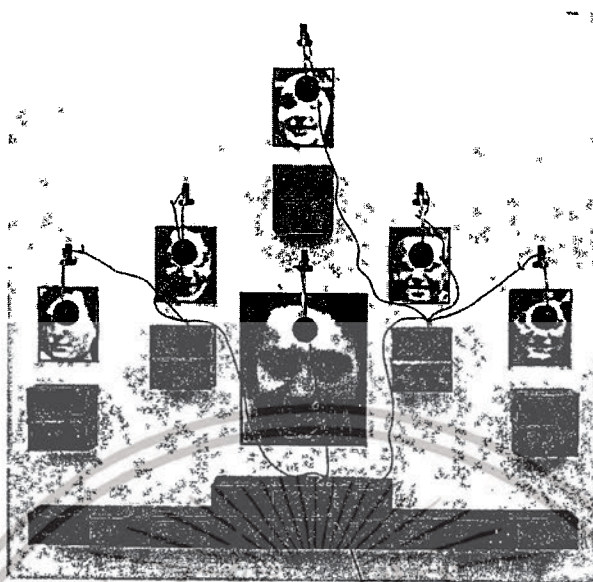
ตัวอย่างแรกของการเน้นเพื่อให้ความสำคัญกับกระบวนการนี้ตามประวัติศาสตร์ศิลป์ได้เริ่มต้นขึ้นในช่วงต้นทศวรรษที่ห้าสิบ เรียกว่า 'Happening' ซึ่งนักดนตรี / ศิลปินที่ชื่อ John Cage ที่ต้องการผู้มีส่วนร่วมได้แก่นักดนตรี ศิลปิน นักประพันธ์กวีและนักเดินรำ จำนวนมาก และปล่อยให้พวกเขาทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการจะทำก่อนการชุมนุมของผู้คน ผู้แสดงก็ทำการแสดง ทำในสิ่งที่ตนเองทำอยู่โดยไม่ได้สร้างวัตถุใดๆ ขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการเข้าไปตามลำดับขั้น เป็นความต้องการที่จะวางผู้เข้าชมโดยเหตุการณ์ ในกรณีนี้ซึ่งเป็นศูนย์กลางของความเข้าใจในการจัดวางพวกเขาเพื่อทำโครงสร้างความหมายของสิ่งที่ถูกนำมาก่อน ในตัวอย่างนี้คนดูกำลังจัดการกับพื้นที่ของศิลปะ ที่จะปรับเปลี่ยนจากศิลปะไปเป็นวัตถุเพื่อทำศิลปะให้เกิดเป็นกระบวนการ ศิลปะ ในงานวิจัยนี้เป็นสิ่งที่ต้องกล่าวถึง

ภาพที่ 2.19 ผลงาน Happening ผลงานของ John Cage ปี1973 ที่มา www.wikipedia.org/ John Cage

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดูภาพและพิจารณาผลงานของ Christian Boltanski

ภาพที่ 2.28 ชื่อผลงาน Autel de Lycée Chases ปี1988
ที่มา [www.guggenheim.org/ Christian Boltanski](http://www.guggenheim.org/ChristianBoltanski)

- คำถามที่ 1 ผลงานนี้มีอะไรที่ทำให้เกิดคนดูเกิดปฏิกิริยา อารมณ์ใดที่ทำให้เกิดความรู้สึกกับคนดู
- คำถามที่ 2 ชิ้นงานนี้สร้างจากวัสดุอุปกรณ์ง่าย ๆ คือ ภาพถ่าย 6 ภาพ, โคมไฟตั้งโต๊ะ 6 หลอด และกล่องบรรจุขนมปังกรอบ 22 กล่อง ทำให้คนดูมีเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อะไรกับองค์ประกอบแต่ละรายการเหล่านี้
- คำถามที่ 3 วิธีการที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานนี้มุ่งนำเสนอทางด้านอารมณ์ และการจัดการปรับให้เหมาะสมกับวัสดุเหล่านี้อย่างไร
- คำตอบว่า "ส่วนหนึ่งของสิ่งที่ปรากฏออกมาเป็นชิ้นงานนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่า 'ความทรงจำเล็กๆ' ความทรงจำขนาดใหญ่ถูกบันทึกไว้ในหนังสือ และความทรงจำขนาดเล็กเป็นเรื่องของสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เช่น เรื่องที่ไม่สำคัญ เรื่องตลก ส่วนหนึ่งของผลงานคือการพยายามรักษา'ความทรงจำเล็กๆ' ไว้ เพราะบ่อยครั้งเมื่อมีใครเสียชีวิตความจำก็จะหายไป "ความทรงจำเล็กๆ น้อยๆ" คือสิ่งพิเศษที่ทำให้คนเราแตกต่างจากคนอื่น ๆ ความทรงจำเหล่านี้เปราะบางมาก เป็นสิ่งที่ศิลปินต้องการบันทึกเอาไว้ "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำรวจเพิ่มเติม

Christian Boltanski เติบโตขึ้นในยุคสงครามโลกครั้งที่สองเป็นที่รู้กันว่า เพื่อหลีกเลี่ยงการค้นพบจากพวกนาซีบิดาที่เป็นชาวยิวของเขาได้ซ่อนตัวอยู่ใต้พื้นกระดานอาหารทเมนต์ของครอบครัวที่ปารีส ใช้เวลากว่าปีครึ่ง แม้ว่า Boltanski ได้แสดงประวัติครอบครัว แต่งานศิลปะของเขาก็แฝงไปด้วยแนวคิดเรื่องราวความเชื่อศรัทธา ความทรงจำ และการสูญเสียที่กว้างขึ้น Boltanski ได้สร้างอนุสาวรีย์แห่งความทรงจำสำหรับผู้ที่ถูกสังหารด้วยความสะพรึงกลัว การทำลายล้างที่ส่งผลให้มีผู้คนตายเป็นจำนวนมาก แต่ชิ้นงานของเขายังพูดถึงความหายนะด้านอื่นๆ อย่างเช่นในกัมพูชา บอสเนีย รวันดา (Rwanda) และดาร์ฟัวร์ (Darfur) เขามักจะค้นหาสิ่งที่เป็นอนุสรณ์ที่ไม่ระบุตัวตน และบรรดาผู้ที่ได้หายสาบสูญไป การพูดคุยสนทนาร่วมกับนักเรียนของวิทยาลัยในลักษณะที่แตกต่างกันของความทรงจำ และสิ่งที่เป็นอนุสรณ์ให้รำลึกถึงที่ช่วยให้เราจดจำคนที่เสียชีวิตจากการกระทำมาล้างเผ่าพันธุ์บางคนชอบการแสดงสัญลักษณ์ของแต่ละบุคคล อย่างเช่น การจุดเทียน หรือการสังเกตความเจ็บ คนอื่นๆ อาจจะเขียนบทกวี บางคนปลูกต้นไม้ 1 ต้นแทนตัวผู้เสียชีวิต 1 คน สัมภาษณ์ผู้รอดชีวิต หรือจัดรูปแบบกิจกรรมจำลองเหตุการณ์ วัตถุประสงค์หลักคือเพื่อรำลึกไว้อาลัย ถึงผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ผู้มีเกียรติที่รอดชีวิต และมุ่งมั่นที่จะจัดการแก้ปัญหากับความอคติเอนเอียง การเลือกปฏิบัติ และการเหยียดสีผิว (racism) ที่มีอยู่ในยุคปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ข้าพเจ้าได้พยายามวิเคราะห์และอภิปรายจากมุมมอง ความเข้าใจ และการชักจูงปฏิบัติผลงาน จัดวางของตนเองร่วมกับนักศึกษาในรายวิชา สุนทรียศาสตร์ รายวิชาการวิจารณ์งานศิลปะ รายวิชาการวิจัยทางทัศนศิลป์และ รายวิชา art exhibition หลายครั้ง โดยจำลองเหตุการณ์ สถานที่ ให้นักศึกษาใช้เป็นห้องเรียน 418 อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รวมทั้งให้ศึกษาแนวทางการปฏิบัติงานของศิลปินร่วมสมัย (Contemporary art) ระดับนานาชาติ ได้แก่ Christian Boltanski ชาวฝรั่งเศส โดยให้นักศึกษาจำลองเหตุการณ์ สถานที่ ช่วงเวลาร่วมกับข้าพเจ้า โดยตั้งคำถาม ว่า

1. ทำอะไร
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น
3. เหตุใดจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น
4. ชอบอะไรในความคิดนี้บ้าง
5. นึกถึงอะไร
6. เริ่มภาพร่างจากอะไร
7. ถ่ายทอดความรู้สึกอะไร
8. เมื่อมีคนเห็นผลงาน อยากให้ผู้ดูรู้สึกอย่างไร

คำตอบที่ 1 นางสาวมาริษา ศรีจันแปลง

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้าจะพยายามสื่อความหมายให้คนนึกคิดถึงชุมชนปลาที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติ เห็นพื้นที่พื้นที่หนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องเริ่มให้ความสำคัญ ชุมชนปลาได้เริ่มนึกคิดเรื่องของการดูแลทรัพยากรและสิ่งที่ตัวเองรัก พึ่งพาอาศัยกัน สร้างปลาที่เกิดจากฝีมือของแม่บ้านของคนในชุมชน นำมาสร้างในรูปแบบของการจัดวางและไดนาติก ใช้รูปแบบของปลาที่อยู่กันเป็นฝูง เคลื่อนไหวอย่างช้าๆ มีวิถีโอ สารคดี ที่มาของการทำตัวปลา

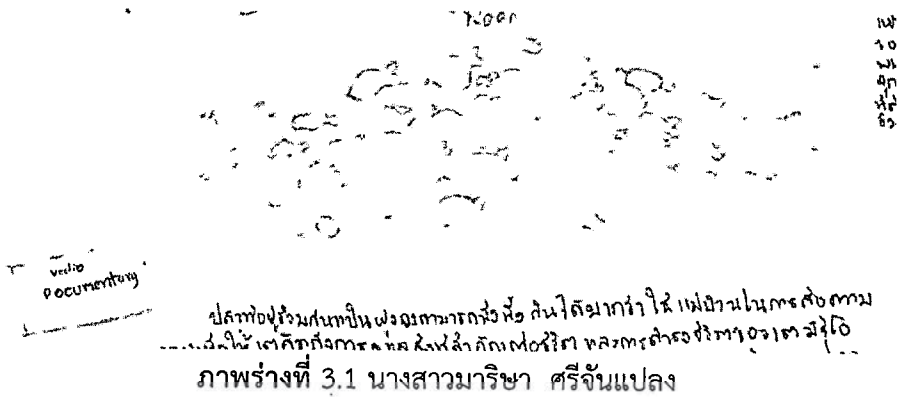
2. เพราะข้าพเจ้ารู้สึกแล้วว่าการทำให้คนเห็นถึงสิ่งที่คนสามารถทำได้ และยังเกิดจากการร่วมมือกัน ปลาแต่ละตัวถ้าข้าพเจ้าเฝ้าคนเดียว ข้าพเจ้าอาจจะได้วันละ 10-20 ตัว แต่ถ้าเกิดจากฝีมือของคนทั้งชุมชนข้าพเจ้าอาจจะได้ถึงวันละ 300-400 ตัว ปลาที่รวมกันเป็นฝูง จะช่วยกันหาอาหาร และผลัดกันแบ่งกำลังในการว่ายน้ำหาอาหารได้มากกว่าตัวเดียว ข้าพเจ้าอยากเห็นที่มาของการทำปลาที่เกิดจากคนในชุมชน ภาพบรรยากาศของชุมชนทะเล

3. ข้าพเจ้าตัดสินใจทำแบบนั้นเพราะข้าพเจ้าอยากให้คนเห็นถึงความสำคัญของสิ่งใกล้ตัวของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัยกับธรรมชาติที่ข้าพเจ้าหยิบยืมพลังงานมาใช้อย่างบ้าคลั่ง ข้าพเจ้าใช้แม่บ้านที่ดูแลทุกอย่างในบ้าน และการมองผู้หญิงด้อยกว่าของสังคมไทย ...การทำปลาที่ตัวที่คนในชุมชนร่วมมือกัน ข้าพเจ้าสามารถร่วมกันทำบางสิ่งบางอย่างได้ บางสิ่งบางอย่างที่ข้าพเจ้ารัก ข้าพเจ้าต้องอยู่กับมัน เห็นถึงภาพของชุมชนพื้นที่ที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติ ตระหนักถึงการรักษาแลดู และการร่วมมือช่วยกัน

4. ขอบวิดีโอการนำเสนอกระบวนการได้มาของปลาแต่ละตัว ที่เกิดจากการทำของแม่บ้านชุมชนชาวประมง ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นตัวสื่อสารที่ค่อนข้างจะบอกได้ว่า สิ่งที่เราอยากบอกคืออะไร จริงๆ ชอบทุกอย่าง ตัวปลาที่มีความอ่อนโยนน่ารัก และปลาที่เคลื่อนไหวอย่างช้าๆ

4.1 ข้าพเจ้ารู้กระบวนการของการได้มาของสิ่งๆ ที่ข้าพเจ้าชอบที่ได้ทำบางสิ่งบางอย่างร่วมกับคน หรือชุมชน ข้าพเจ้าชอบที่ได้เห็นวิถีชีวิต และสิ่งดึงดูดที่ผู้คนปฏิบัติต่อกัน อยากทำงานที่กระตุ้นเตือนถึงสิ่งดึงดูดที่ผู้คนควรปฏิบัติต่อกัน

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีพื้นที่ติดทะเลมากที่สุด อาชีพชาวประมง จึงเป็นอาชีพหนึ่งที่สำคัญกับประเทศไทย บริบทของชาวประมงมีชีวิตร่วมกับทะเล และธรรมชาติ วิถีชีวิตของชาวประมง มีความเรียบง่ายธรรมดา แต่พื้นที่ที่มีคนหมู่มาก และอาศัยอยู่ร่วมกับธรรมชาติโดยตรง ธรรมชาติจึงเป็นปัจจัยหลัก ในการดำรงชีวิตของเขา ไม่มีปลา ไม่มีชีวิต ชาวประมงมีบริการในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติในพื้นที่ของเขา "ปล่อยหนึ่ง จักเกิดแสน" การอยู่และมีชีวิตของเขาต้องไม่ทำลายธรรมชาติ "หากข้าพเจ้าทุกคนจ้องแต่จับปลา โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่ตามมา ข้าพเจ้าจะมีรายได้จากการทำลายล้างเพียงไม่นาน แต่สิ่งที่ตามมาคือ ข้าพเจ้าทำลายตัวเอง ทั้งวิถีชุมชน และทะเลที่ข้าพเจ้าพึ่งพาอาศัย ข้าพเจ้าเอาจากทะเลมามาก ข้าพเจ้าควรทำอะไรกันให้กับทะเลบ้าง หากเน้นแต่ทำลายรับรองอนาคตไม่มีปลาให้ข้าพเจ้าจับแน่นอน" นี่เป็นคำพูดของ จิรศักดิ์ มีฤทธิ์ ชาวประมงพื้นบ้านชุมชนคั่นกระโด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติยังไงที่ข้าพเจ้าข้าพเจ้าสามารถพึ่งพากันและกันได้ ปลาสามพันตัวที่มีลักษณะของความนุ่ม และมีสีส้มที่น่ารัก เกิดจากการเย็บของคนในชุมชนปลา โดยแม่บ้าน มีหน้าที่ในการดูแลบ้าน มีอาหารของคนในบ้าน ซึ่งข้าพเจ้ามองว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ และเป็นสิ่งที่ถ้าขาดไปชีวิตของคนในครอบครัวคงขาดอะไรบางอย่าง และไม่ชิน ข้าพเจ้าจึงใช้กำลังคนของแม่บ้านในการเย็บปลา เพื่อให้มองเห็นพลังจากทุกบ้านทั้งหมด และนำปลาทุกตัวมาเซ็ทในรูปแบบของ การเล่นกับพื้นที่ โดยเซ็ทปลาให้อยู่รวมกัน ข้าพเจ้าใช้รูปแบบของการว่ายรวมกันของกลุ่มปลา ปลาดูแข็งแรงร่างเล็กนั้นเวลาอยู่ในทะเลมักจะว่ายนน้ำกันไปเป็นฝูง ปลาจะเคลื่อนไหวอย่างเป็นระเบียบ เมื่อรวมกลุ่มกันแล้ว ปลาจะสามารถหาอาหารได้ดีกว่าการอยู่แบบเดี่ยว ปลาเคลื่อนไหวช้าๆ ในรูปแบบของการว่ายแบบฝูง มีวัตถุประสงค์ให้ชัดและเป็นที่น่าสนใจถึงสายตาของคนดูได้ ทำให้เห็นถึงสื่อของการที่มนุษย์สามารถลุกมาทำอะไรที่ดีได้ถ้าข้าพเจ้าร่วมมือกัน

ปลาที่ว่ายรวมกันเป็นฝูงจะสามารถฟังฟังกันได้มากกว่า ใช้แม่บ้านในการสื่อความหมาย เพื่อให้แง่คิดถึงการดูแลสิ่งที่สำคัญต่อชีวิต และการดำรงชีวิตของข้าพเจ้า และให้เห็นถึงการอยากดูแลรักษาเรื่องของปลา และการอยู่ร่วมกันของธรรมชาติที่ต้องดูแลฟังพากัน ใช้รูปแบบในการสื่อความหมายเชิงวัฒนธรรม การวิเคราะห์ของ John Fisk คนดูจะเห็นปลาและรูปแบบของปลา ใช้ความหมายของปลาและการตัดเย็บที่ปราณีตสีสันทันน่ารัก ข้าพเจ้าต้องรวมพลังกันทำเรื่องๆ หนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องเห็นความสำคัญของมัน และข้าพเจ้าสามารถทำมันได้โดยการร่วมมือกัน

ปลาที่อยู่รวมกันเป็นฝูงจะสามารถฟังฟังกันได้มากกว่า ใช้แม่บ้านในการสื่อความหมาย เพื่อให้แง่คิดถึงการดูแลสิ่งที่สำคัญต่อชีวิต และการดำรงชีวิตของข้าพเจ้า และให้เห็นถึงการอยากดูแลรักษาเรื่องของปลา และการอยู่ร่วมกันของธรรมชาติที่ต้องดูแลฟังพากัน ใช้รูปแบบในการสื่อความหมายเชิงวัฒนธรรม การวิเคราะห์ของ John Fisk คนดูจะเห็นปลาและรูปแบบของปลา ใช้ความหมายของปลาและการตัดเย็บที่ปราณีตสีสันทันน่ารัก ข้าพเจ้าต้องรวมพลังกันทำเรื่องๆ หนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องเห็นความสำคัญของมัน และข้าพเจ้าสามารถทำมันได้โดยการร่วมมือกัน

คำตอบที่ 2 นายภัครรัฐ สุวจานันท์

จากคำถามที่ตั้งให้นักศึกษาร่วมความคิดว่าการสื่อความหมายของปลาจำนวน 3,000 ตัว มันบอกถึงความเยอะถึงความเจริญที่บางทีก็เกินความจำเป็น หรืออะไรที่มันมากเกินไป กับแห่ที่ทำให้หนักถึงชนบทที่มีความลงตัวที่ว่า คนในชนบทรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับทรัพยากรธรรมชาติได้ดี รู้จักการคาดว่าควรอยู่ระดับไหนถึงพอ ซึ่งจะส่งผลถึงการใช้ชีวิตกับวิถีการของทรัพยากรธรรมชาติได้ดี ความมากเกินไปที่พาไปเรื่อย ซึ่งดูแล้วรู้สึกเกินความจำเป็น

ในงานมีความสนใจที่ว่ามีความหมายที่แฝงในเรื่องของการแสดงออกของคนในสังคมที่มีการใช้อะไรที่เกินความจำเป็น หรือเกินความพอดี เพราะรูปทรงที่แสดงออกถึงความเกินมากกว่าพอดี

ในรูปแบบของตัวงานมีการใช้สัญลักษณ์ของรูปทรงของเรือที่มีปลาตัวเล็กๆ 3,000 ตัว ตรงเรือมีแหที่ดักปลาเป็นรูปทรง ซึ่งมีนัยยะที่สลับกัน โดยปกติปลามีการบริโภค แร่ธาตุหรือพวกมันเองตามวิถีการของพวกมัน คนก็เช่นกันที่บริโภคพวกมันในตัวงานได้มีการจัดการโดยมีปลามาประกอบรวมกัน เป็นรูปทรงของตัวเรือและรูปทรงอุปกรณ์จับปลา เพื่อที่จะบ่งบอกถึงการบริโภคหรือการจับสัตว์น้ำ ที่ปัจจุบันในสังคมไทยข้าพเจ้ามีการพัฒนามากมาย จึงมีอะไรๆ เกินความจำเป็น

3. ข้าพเจ้าคิดว่า การจะสร้างอะไรสักอย่าง ต้องมีส่วนที่เริ่มต้น คือ สิ่งที่มีอยู่โดยในที่นี้ถูกกำหนดคือปลา ข้าพเจ้าก็เลยนำมาทำ โดยมองสิ่งที่มันเป็นอยู่ในความคิดของตัวเอง คือ ปลาที่มีจำนวนมาก มันจะทำอะไรกัน คือปลาพวกนี้มีลักษณะเหมือนกัน เลยคิดว่าเป็นฝูงเดียวกัน

4. ชอบอะไรในความคิดนี้

4.1 ชอบเส้นที่มีทิศทาง หมุนๆ ในลักษณะการเคลื่อนไหว ข้าพเจ้าชอบอารมณ์ที่พลิ้วไหวก็เลยทำ อะไรที่เป็นลักษณะนี้

4.2 สิ่งที่รักที่สุดในงาน คิดว่า การสร้างเรื่องราวให้เกิดความงาม

4.3 ชอบที่มีการเริ่มต้นจากสิ่งที่เป็นอยู่แล้ว

4.4 มีความสุขที่ได้มองสิ่งต่างๆ ตามหลักธรรมชาติ

โจทย์จากปลา 3,000 ตัว ถ้ามองจะทำอะไรตามลักษณะของภาษาภาพ ไม่สามารถจะสื่อสารให้เข้าใจลักษณะตรงๆ ได้อย่างง่ายๆ จึงต้องดูสิ่งที่สัมพันธ์กันโดยรอบ คือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน ตามหลักที่สัมพันธ์กันก็คือ หลักทฤษฎีสัมพันธภาพทัศนธาตุที่ต้องการจะสื่อความหมายเป็นหน่วยเล็กๆ โดย Signifier ถูกถ่ายทอดเป็นลักษณะหน่วยๆ ในการตีความหมาย มุมมองของภาพดูเป็นกลุ่มก้อน จะทำให้คนดูตีความหมาย เรียกว่า รหัสสายตา (Visual code) เป็นการสื่อความหมายแบบไม่ได้สื่อตรงๆ เป็นลักษณะของภาพแทน ก็คือ ในเชิงของสัญลักษณ์นั่นเอง

ภาพร่างที่ 3.3 นายอภิสิตี เสลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าทำปลาตัวเล็กๆ มาต่อกันเป็นประติมากรรมแขวน คล้ายๆ โมบายเป็นลักษณะฝูงปลา ว่ายในทิศทางต่างๆ ของฝูงโดยต้องการจะให้มองเป็นลักษณะของสังคม ที่กำหนดพฤติกรรมโดยรวมของปลา ซึ่งอยู่รวมกันแล้วเคลื่อนไหวไปในทิศทางต่างๆ ที่สัมพันธ์กันเป็นความงามตามธรรมชาติ จะเห็นว่ามีเส้นสายที่รวมกันเป็นกลุ่มๆ และมีเส้นที่ถูกเหวี่ยงออกมา อาจจะมีมองถึงคนที่แปลกแยกออกมาแต่ก็มีความงาม เมื่อข้าพเจ้ามองสังคมปลาแล้ว เห็นถึงวิถีบางอย่างตามหลักธรรมชาติ เตือนว่า มนุษย์ที่มีสังคมเกิดการเปรียบเทียบกับปลา มีอะไรที่คล้ายคลึงกันบ้าง

คำตอบที่ 4 นางสาวธารินี ชนะบาล

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

คำนวณถึงองค์ประกอบ การจัดวาง

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพราะคือประชากรคนหนึ่งที่ได้รับความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงในโลก

4. ชอบอะไรในผลงานของข้าพเจ้าบ้าง

ชอบรูปแบบการจัดวางของตัวปลาที่หนาแน่นแทนความอึดอัด

ภาพร่างที่ 3.4 นางสาวธารินี ชนะบาล

ทำเอาตุ๊กตาปลามาถ่ายทอดการสะท้อนถึงสังคม มนุษย์ ใช้ตุ๊กตาปลาแทนมนุษย์ ปลาที่อยู่นอกตู้กระจก ภายในตู้กระจก มีน้ำแต่ไม่สามารถเข้าไปอยู่ภายในนั้นได้ ใช้น้ำสื่อความหมายถึงธรรมชาติ และปลา คือมนุษย์ที่ยากจนที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของรัฐบาลและคนไม่สามารถทำในสิ่งที่คนอยากทำ การขอความช่วยเหลือ เป็นการระบายความรู้สึกอย่างหนึ่งของประชากรจำนวนมากที่ยังคงได้รับความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคื่อดร็อน โดยมีรูปทรงและตำแหน่งของตุ๊กตาและวัตถุในตู้ถึงความหนาแน่นและอึดอัดของประชากร โดยมีความจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิต ต้องการได้รับการปกป้องและดูแลในบางส่วน

คำตอบที่ 5 นายอดิศักดิ์ ธเนศอนุกุล

- งานประติมากรรมสื่อผสมชิ้นนี้ทำขึ้นจากผ้าลวดลายต่างๆ มาเย็บเป็นปลามากกว่าพันตัว ถูกมัดรวมกันเป็นทอดๆ ไหลลงมา 2-3 กลุ่มต่อ 1 แถว ถูกมัดรวมกันด้วยเชือกหวาย ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงประเทศที่ผู้สร้างสรรค์อาศัยอยู่

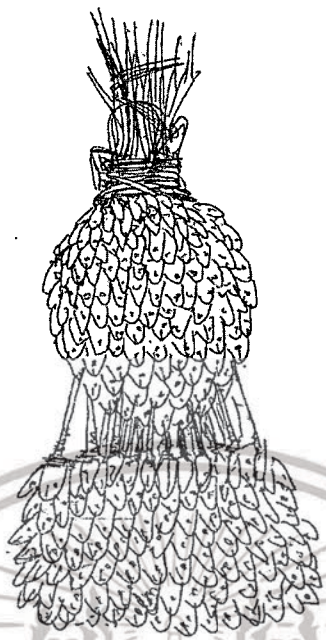
- ผลงานชิ้นนี้ศิลปิน คือ อาจารย์บุศยมาศ เส่าว่า ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ลักษณะนิสัยของปลา ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงสัตว์ที่ถูกกำหนดขอบเขตความรู้ โดยที่ตัวมันไม่รู้ว่ามันมีบ่อที่ใหญ่กว่า หรือทะเลที่ยิ่งใหญ่อยู่ภายนอก อาจารย์บุศยมาศ ในฐานะผู้สร้างสรรค์ได้ใช้สีของปลาเป็นตัวบ่งชี้ถึงทัศนคติในตัวปัจเจกนั้นๆ สีที่เหมือนกันเป็นตัวบ่งบอกถึงทัศนคติที่ตรงกัน ลักษณะการผูกนี้ ห้อยลงมาเป็นชั้นๆ เป็นตัวสื่อสารถึงความคิดที่คนกลุ่มหนึ่งได้รับมา ถูกส่งต่อไปให้คนรุ่นต่อไป หรือคนที่ประสบการณ์ต่ำกว่า เป็นวิธีการในการปลูกฝังความคิด

- ผู้สร้างสรรค์ต้องการสะท้อนให้ผู้รับสารตระหนักถึงการรับฟังความคิด จากผู้มีประสบการณ์โดยไม่พิจารณาและไตร่ตรองก่อนที่ตนเองจะกลายเป็นปลาในบ่อ

- ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานประติมากรรมสื่อผสม ซึ่งจัดทำขึ้นโดยใช้ปลาที่เย็บขึ้นจากผ้าลวดลายและสีเส้นต่างๆ กว่าสามพันตัว นำ มาแบ่งเป็นกลุ่มๆ และถูกผูกด้วยเชือกหวายซ้อนลงมาหลายๆ ชั้น ขึ้นอยู่กับสถานที่ที่ใช้ ติดตั้งผลงาน

- จากทฤษฎีของ Ferdinand de Saussure ในทางสัญลักษณ์ ศาสตร์ ได้ใช้ความหมายของตัวปลา เป็นการบ่งชี้ถึงนัยยะในตัวปลาที่มีความหมาย ถึงสัตว์น้ำที่มี ชีวิตอยู่ใน สำหรับตัวผู้สร้างสรรค์จะใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงคนที่สามารถเรียนรู้ได้อยู่ในกรอบ ๆ เดียว ไร้สาย ฟ้าต่างๆ กัน เพื่อบ่งชี้ถึงความหลากหลายในสังคม และใช้สีเพื่อบ่งบอกถึงทัศนคติที่คล้ายกัน ส่วนตัวเชือกหวายใช้เป็นตัวสื่อสารถึงวัฒนธรรมในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- ด้วยเหตุผลทั้งหมดทั้งมวลเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อสารถึงการปลูกฝังความคิดใน ประเทศที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานเคยประสบมาว่า การปลูกฝังความคิดในไทย เกิดขึ้นจากคนกลุ่มหนึ่งด้วยความคิดใดความคิดหนึ่งไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตหรือการเมือง ความคิดเหล่านั้นก็จะถูกส่งต่อมา ถึงลูกหลานและคนรุ่นถัดๆ ไป ซ้ำแล้วซ้ำอีก

ภาพร่างที่ 3.5 นายอดิศักดิ์ ธเนศอนุกุล

คำตอบที่ 6 นายเทพฤทธิ์ วรรณเพ็ญศรี

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

มีการสร้างตัวงานขึ้นมาเพื่อตอบสนองความคิดของตนเอง และมีการจัดวางทางการหาวัสดุมาทำตัวชิ้นงานของข้าพเจ้า แต่ได้หาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจ และนำมาทำงานชิ้นนี้ขึ้นมา และได้คิด concept ลงในตัวงานและจึงจัดแสดงและได้ set งานของตนเอง

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

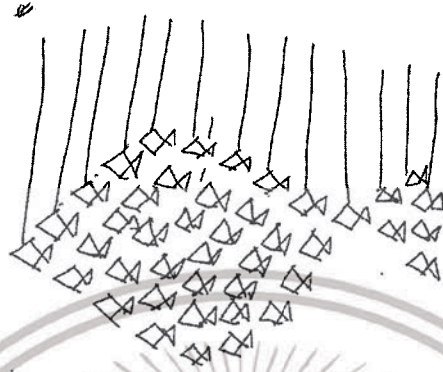
เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง และเพื่อความสามัคคี เพราะพูดถึงตัวปลาเล็กๆ ที่มีอยู่หลายตัว แล้วมารวมกันจนเกิดเป็นรูปของปลาใหญ่ ทำให้ศรัทธารอบข้างกลัวด้วยความสามัคคีนั่นเอง

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพราะรู้สึกว่าคุณคิดและตัวงานในงานชิ้นนี้ ตอบสนองความต้องการของตัวข้าพเจ้า มองที่สุดตอนนั้น จึงทำให้มีแรงบันดาลใจที่อยากจะสร้างตัวชิ้นงานชิ้นนี้ออกมาเพื่อตอบสนองตนเองและผู้อื่นๆ ด้วย

การ set ของกระข้าพเจ้าก็คือ การเอางานมาทำให้มีจุดเด่นมารวมกันให้เป็น Form ที่น่าสนใจ เพื่อจะแสดงให้เห็นตัวงานเด่นชัดขึ้นมา เพื่อส่งให้พื้นที่บริเวณรอบมีบริบทร่วม อาจจะมีการใช้ไฟช่วยให้ตัวงานเกิดแสงเงาให้สวยงามขึ้น ตัวงานมีความหมายในการ set คือ แสดงออก การมีพลังของการอยู่รวมกันของปลาตัวเล็ก ๆ มารวมตัวกัน จนทำให้เกิดพลังมาก และสีสันทำให้มีความสวยงามในตัวของมัน ตาม

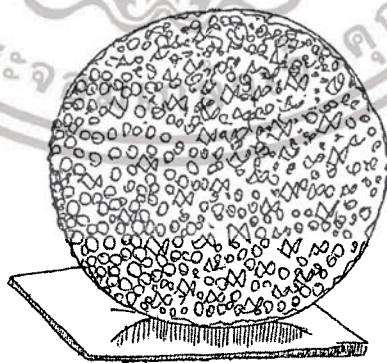
ความเป็นจริงของตัวปลานั้นๆ และทำให้มีจุดเด่นในงานคือ การไม่กระจาย Form และตัวงานทำให้คนที่มาชมรู้สึกถึงการรวมตัวที่เกิดจากสิ่งเล็กๆ จนทำให้เกิดพลังมากนั่นเอง หรือการสามัคคี

ภาพร่างที่ 3.6 นายเทพฤทธิ์ วรรณเพ็ญศรี

คำตอบที่ 7 นายเรืองชัย เหมรา

1. ทศนคติที่เกิดจากความหนาแน่น แออัดของพื้นที่ที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัย การอยู่ร่วมกันแบบหนาแน่นของสังคมเมืองในยุคปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงหยิบสัญลักษณ์ หรือวัตถุนั้นมาประกอบสร้างเป็นมวลปริมาตรแบบบีบอัดเป็นก้อนกลม
2. เพื่อสร้างความรู้สึกในเรื่องของจำนวนมาก ทุดถึงพื้นที่และความหนาแน่นในเรื่องของจำนวนและรูปทรง
3. ทศนคติที่เกิดกับบริบทรอบตัวของข้าพเจ้าในปัจจุบัน เรื่องของการอยู่อาศัยของพื้นที่ที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัย และสังคมรอบข้างที่มีความแออัด วนวาย

ภาพร่างที่ 3.7 นายเรืองชัย เหมรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีสัญลักษณ์ศาสตร์ของแฟร์ดินองค์ โซซู ซึ่งเป็นนักคิดที่ทรงอิทธิพลคนหนึ่งของโลก แนวคิดที่เป็นหัวใจสำคัญของโซซู คือ สัญลักษณ์ เขาได้กำหนดศัพท์สองคำที่ต่อมารู้กันทั่วไปคือ Signifier หมายถึงรูปแบบอะไรก็ตามที่ถูกนำมาใช้ เพื่อถ่ายทอดความหมาย เช่น ภาพ เสียง ตัวหนังสือ หรืออื่นๆ และ Signifier หมายถึง ความคิดที่ภาพ เสียง หรือตัวหนังสือนั้นสื่อสารออกมา

แนวคิดการถอดรหัส – เข้ารหัส (Encoding – Decoding)

การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย สัญลักษณ์ แทนปลาในความรู้สึกของข้าพเจ้า การสื่อสารของวัตถุที่มีจำนวนมาก และถูกจัดการด้วยการสร้างเป็นปริมาตรเป็นก้อน ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องของความหนาแน่น ความแออัด ด้วยตัวของจำนวนและรูปทรงปริมาตร เพื่อสื่อสารถึงความรู้สึกถึงพื้นที่ภายใต้กรอบสี่เหลี่ยมที่มีความหนาแน่น และจำนวนที่มาก

คำตอบที่ 8 นางสาวสุภาพร พันธุ์นิล

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ทำเป็นปลาซึ่งมีจำนวนหลายตัวเสมือนกับติดอยู่ในเครื่องดักปลา จากทฤษฎีสัญลักษณ์ศาสตร์ เสนอว่าเครื่องหมายทั้งหมดจะพุ่งเอาการสื่อความหมาย หรือความสัมพันธ์มาใช้กับมันด้วยชุดหนึ่ง นั่นคือมันจะเตือนผู้คนถึงความรู้สึก ความเชื่อ หรือโอเคียบางอย่างที่ดีติดมากับ Signifier การสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับเครื่องหมายที่เฉพาะเจาะจง หรือแก่นในภาพนั้นๆ วัตถุต่างๆ สามารถพุ่งความหมายทั้งหมดไปได้

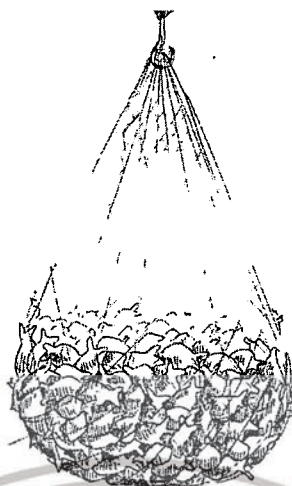
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพราะรักในความเป็นพื้นถิ่นของแหล่งที่อยู่อาศัย จากทฤษฎีการสื่อความหมายเชิงวัฒนธรรม ในทฤษฎีชี้ถึงวิธีการซึ่งวัตถุที่แตกต่างกันได้พุ่งเอาความ สัมพันธ์ และการสื่อความหมายไปพร้อมกับมันด้วย ซึ่งมันได้รับการมีส่วนร่วมกันในด้านความหมายกับผู้คนจำนวนหนึ่งในวัฒนธรรม

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

คือต้องการให้คนดูงานศิลปะ เข้าใจถึงความรู้สึกในความเป็นพื้นถิ่นที่อยู่อาศัย รวมถึงวิถีในการใช้ชีวิตของคนชนบท จึงทำเป็นงานรูปแบบนี้ออกมา

งานชิ้นนี้เป็นงานที่ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจมาจากแนวคิดของ อาจารย์บุญยศ มาศ ความเป็นพื้นถิ่นในชุมชนที่ข้าพเจ้าเคยอาศัยอยู่ในวัยเด็ก เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ จึงได้นำเอาความทรงจำนี้มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะจากทฤษฎีสัญลักษณ์ศาสตร์ของแฟร์ดินองค์ เดอโซซูร์ ซึ่งเป็นนักคิดทรงอิทธิพลคนหนึ่งของโลก แนวคิดที่เป็นหัวใจสำคัญของ โซซู คือสัญลักษณ์ เขาได้กำหนดศัพท์ 2 คำที่ต่อมารู้กันทั่วไปคือว่า Signifier หมายถึงรูปแบบอะไรก็ได้ ที่ถูกนำมาถ่ายทอดความหมาย เช่น ภาพ เสียง ตัวหนังสือ หรืออื่นๆ และ Signifier หมายถึงความคิดที่ภาพ หรือตัวหนังสือนั้นสื่อออกมา

ภาพร่างที่ 3.8 นางสาวสุภาพร พันธุ์นิล

ผู้ทำงานศิลปะนั้นอยู่ในพื้นฐานเหตุการณ์อย่างไร มีแรงกดดันชีวิตอย่างไร สัญลักษณ์ศาสตร์ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่มีการตีความงานศิลปะเหล่านี้

คำตอบที่ 9 นายเสกฐวุฒิ เตชะวัฒนาการ

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

นำปลาทั้งหมดมาสร้างฟอร์มใหม่ โดยการนำปลา 3,000 ตัว ที่เป็นปลาดูตัวเล็กๆ มาสร้างฟอร์มเป็นปลาฉลามที่มีความแข็งแรง คุร้าย ที่สามารถปกป้อง พวกของมันและตัวของมันเองได้

2. ทำไมจึงทำอย่างนั้น

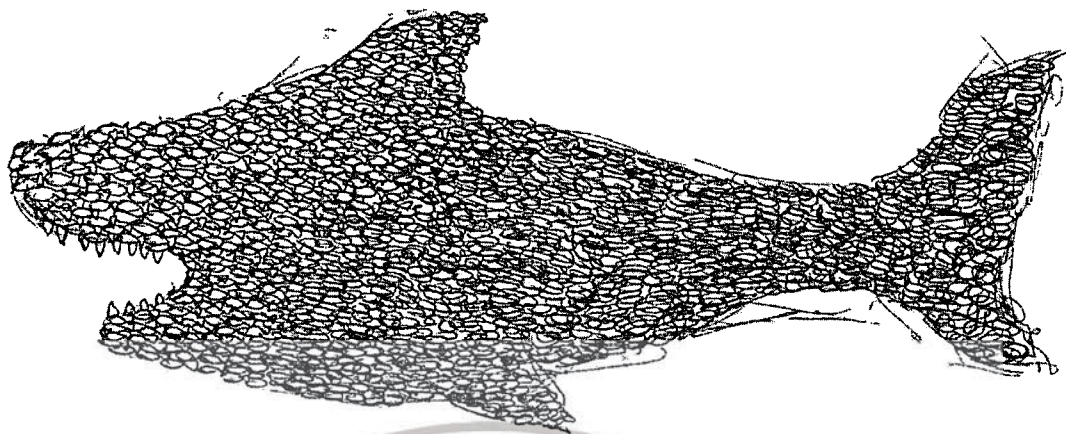
เพราะปลาดูตัวเล็กๆ มีความอ่อนแอมากไม่สามารถดูแลตัวเองได้ จึงในความเป็นจริง มันก็ต้องอยู่รวมกันเป็นฝูง เพื่อที่จะทำให้ตัวมันและพวกของมันมีความน่ากลัว น่าเกรงขาม และดูมีความแข็งแรง จะไม่มีศัตรูเข้ามาทำร้าย

3. ทำไมถึงตัดสินใจทำแบบนั้น

สังคมในปัจจุบันไม่ว่าที่ไหนก็ตาม ไม่มีใครสามารถอยู่ในสังคมด้วยตัวคนเดียวได้ ข้าพเจ้าจึงนำปลาพวกนั้นมาเปรียบเทียบกับสังคม ว่าจะต้องอยู่ร่วมกัน มีความสามัคคีกัน และคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันเหมือนพวกปลาที่อยู่รวมกันเป็นฝูง เพื่อเอาตัวรอดจากอันตราย

จากคำถามของ อาจารย์ว่า สิ่งที่นักศึกษาออกแบบ จะสื่อความหมายอย่างไรถ้ามี 3,000 ตัว จะจัดวางอย่างไร และสื่อความหมายอะไรในทฤษฎีสัญลักษณ์ศาสตร์ของแฟร์ดินองค์ เดอ โซซูร์ จะมีคำว่า Signifier คือ รูปแบบอะไรก็ตามที่ถูกนำมาใช้เพื่อถ่ายทอดความหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.9 นายเสกฐวุฒิ เตชะวัฒน์นการ

จากปลาตัวเล็กๆ ก็สามารถแข็งแรง และสามารถป้องกันตัวได้ เมื่ออยู่กันเป็นฝูงมีความแข็งแรงเหมือนปลาฉลามก็เหมือนกับคนข้าพเจ้ามีความสามัคคีกันทุกอย่าง การจะสามารถทำสำเร็จได้

คำตอบที่ 10 นายกิตติศักดิ์ แซ่ไคว้

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

วาดรูปปลาตัวใหญ่ในกระดาษ A4 หนึ่งตัวและวาดปลาตัวเล็กอยู่ในท้องปลาตัวใหญ่ จะทำปลาตัวใหญ่เป็นงานสามมิติ เพื่อให้เห็นทุกมุม ทำเป็นโครงปลา และแขวนปลาตัวเล็กอยู่ด้านใน

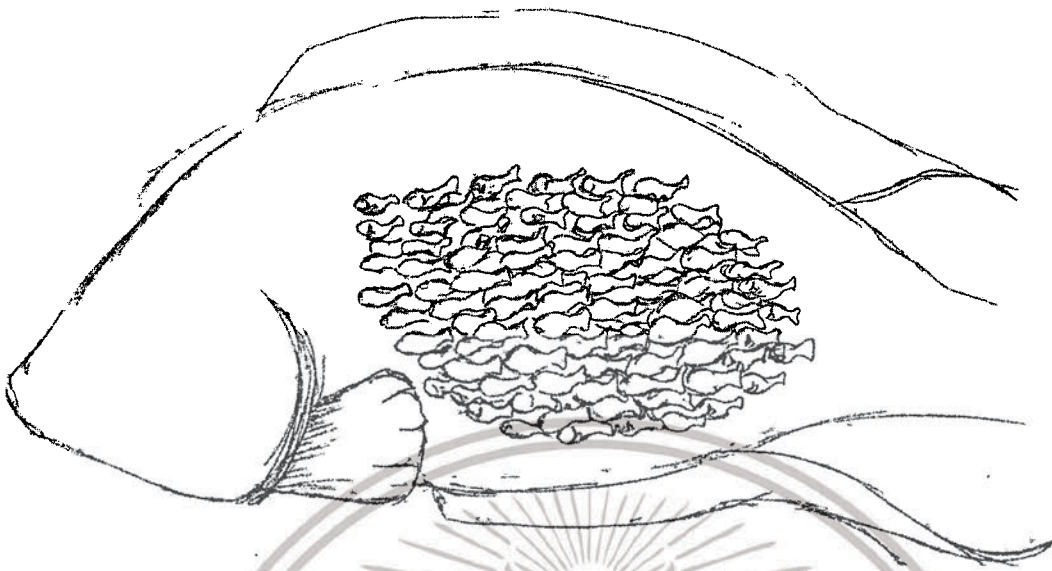
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพื่อให้เห็นวงจรชีวิตของการเจริญเติบโตของปลาผ่านตัวงาน อยากแสดงให้เห็นถึงการกิน การโตใช้เวลาหลายปี และการแพร่พันธุ์ และความสวยงามจากธรรมชาติ

3. ทำไมถึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

อยากให้เห็นการเจริญเติบโตของปลาโครงสร้างทางกายภาพ โครงสร้างของภายใน การใช้ตัวแทนสื่อความหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.10 นายกิตติศักดิ์ แซ่ควั

คอนลิน คือ ปลาตัวโต ตัวใหญ่ ใช้เวลาในการเติบโตหลายปี ก็ต้องกินปลาตัวเล็กกว่า เพื่อจะเติบโตไปเป็นปลาตัวใหญ่ ก็ต้องกินปลาหลายพันตัวเช่นกัน และทั้งชีวิตมันก็แพร่พันธุ์ลูกของมันในเวลาหลายปี

คำตอบที่ 11 นายณัฐพล สร้อยเขียน

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

นำปลาทั้ง 3,000 ตัวมาจัดวางองค์ประกอบเป็นรูปปลาใหญ่ที่กำลังดิ้นรนออกจากการจับปลา ซึ่งจับโดยใช้แห ปลาที่แยกสีกันก็สื่อถึงปลาหลายชนิด หลายพันธุ์ ที่เหมือนถูกชาวประมง หรือผู้ล่าอาหาร จับได้เพื่อนำมาดำรงชีวิต เพื่อปากท้องของตน

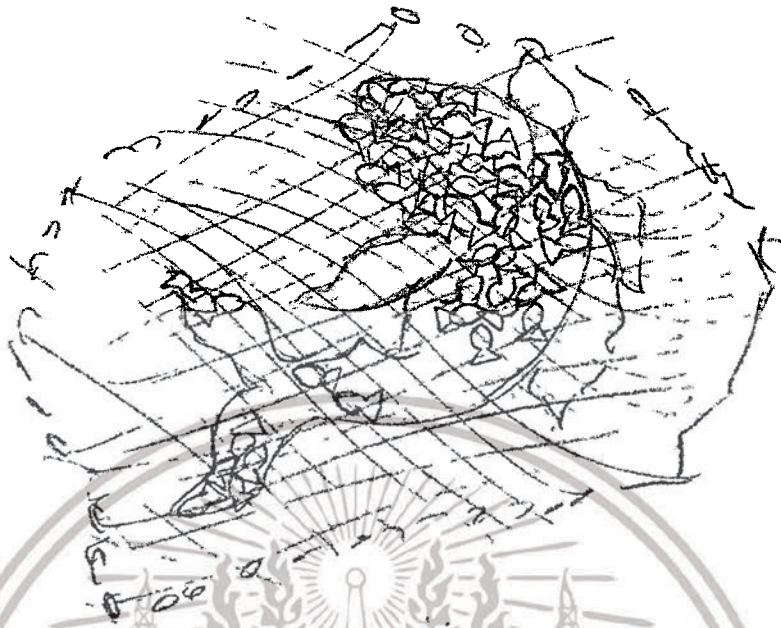
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ที่นำปลาตัวเล็กมาจัดวางเป็นปลาตัวใหญ่นั้น แล้วดิ้นรนอยู่ในแหเหมือนโดนจับอยู่ เพื่อให้คนเห็นว่าการที่ชาวประมงหรือคนข้าพเจ้าที่ไปจับปลานั้น จะเห็นการทรมาณการเจ็บปวดของปลาที่ตนจับ ซึ่งก็ได้จับที่ละหลายๆ ตัว หลายชนิด หลายพันธุ์

3. ทำไมถึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพื่อให้ผู้คนได้เห็นว่าปลาตัวเล็กๆ ที่จับนั้น ต่อไปก็จะเติบโตในอนาคต แล้วการที่ไปจับปลานั้นก็เห็นถึงการทรมาณของปลาที่โดนจับ ไม่ว่าจะจับโดยใช้เบ็ด ใช้แห หรือใช้อุปกรณ์ ต่างก็เห็นเหมือนกัน ทั้งนี้ ข้าพเจ้าจับก็เพื่อเลี้ยงปากท้องของตน เพื่อให้อยู่รอด แต่บางคนก็จับปลาด้วยความสนุก ความมัน โดยไม่นึกถึงปลาเหล่านั้น ถ้ามี 3,000 ชิ้น จะจัดวางขึ้น การจัดวางต้องมีทฤษฎีประกอบด้วย สิ่งนี้ออกแบบมีความหมายอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.11 นายณัฐพล สร้อยเขียน

เป็นปลาที่นำมาจัดวางเรียงกันเป็นรูปปลาที่กำลังดิ้นอยู่ในแห ซึ่งแนวความคิดคือ สื่อให้เห็นปลาหลายหลายตัวที่เจ็บปวดดิ้นรน เพื่อเอาชีวิตรอด ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ต้องจับปลามาขาย ทำมาหากิน เลี้ยงปากท้องของตัวเอง โดยการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้นำไปจับปลา ปลาก็มีหลากหลายอยู่ในนั้น สื่อถึงปลาหลายชนิด

คำตอบที่ 12 นางสาวศศนันท์ รัตนภรณ์พิศิษฐ์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้าได้จัดนำปลามาประกอบเป็นรูปทรงของสายน้ำที่พันวนกัน ให้ดูมีลักษณะเป็นเกลียวและจัดแยกน้ำแต่ละเส้นให้มีโทนสีที่อยู่ในโทนสีเดียวกัน เพื่อแบ่งระดับของตัวน้ำให้ดูมีระยะหน้า-หลัง

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

การจัดวางเป็นองค์ประกอบของน้ำที่พันไหลกันนั้น ที่มาจากตัวปลาสื่อถึงบริบทตัวปลาว่า ปลาเป็นสัตว์น้ำที่ว่ายเวียนวนกันไปเป็นฝูงในกระแสน้ำไหล รวมไปถึงชุดสีของปลาที่สื่อถึงปลาคนละฝูงมาเวียนว่ายเล่นน้ำกันไปมา

3. ทำไมถึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

จากบริบทที่ตายตัว ด้วยที่ว่าปลาเป็นสัตว์น้ำและอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นฝูง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่บ่งบอกตัวตน ลักษณะของมันจึงหยิบเนื้อหาบริบทตรงนี้มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับตัวตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.12 นางสาวศศินันท์ รัตนารณพิศิษฐ์

การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยแนวคิดการเข้ารหัส – ถอดรหัส (Encodings – Decoding) และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย (Representative) โดยการใช้ตัวแทน ในที่นี้ใช้ปลาเป็นตัวแทนของ สัตว์น้ำ ซึ่งถูกจัดวางในรูปแบบหรือฟอร์มของเกลียวน้ำที่ไหลพันกัน เหมือนว่ายวนในกระแสน้ำ โดยน้ำ จะแบ่งเขตสีของปลาเพื่อแยกเป็นระดับให้เห็นความลึก ดันของสายน้ำ และการจับปลาให้มาอยู่เป็นกลุ่ม ก้อน ก็สื่อถึงการอาศัยอยู่เป็นฝูงของปลาที่ว่ายในกระแสน้ำวนที่ไหลพันกัน

คำตอบที่ 13 นายพีระพงศ์ วงศ์เวียน

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

นำปลา 3,000 ตัวมาเซทในพื้นที่ธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ (ในน้ำมีปลา ใน นามีข้าว) ตัวงานจะใช้ผ้า, หนุน, การเย็บ เพื่อเป็นสัญลักษณ์งาน เซทงานแบบเออะๆ เพื่อต้องการให้ปลา มี ชีวิตรอดและเป็นอิสระ

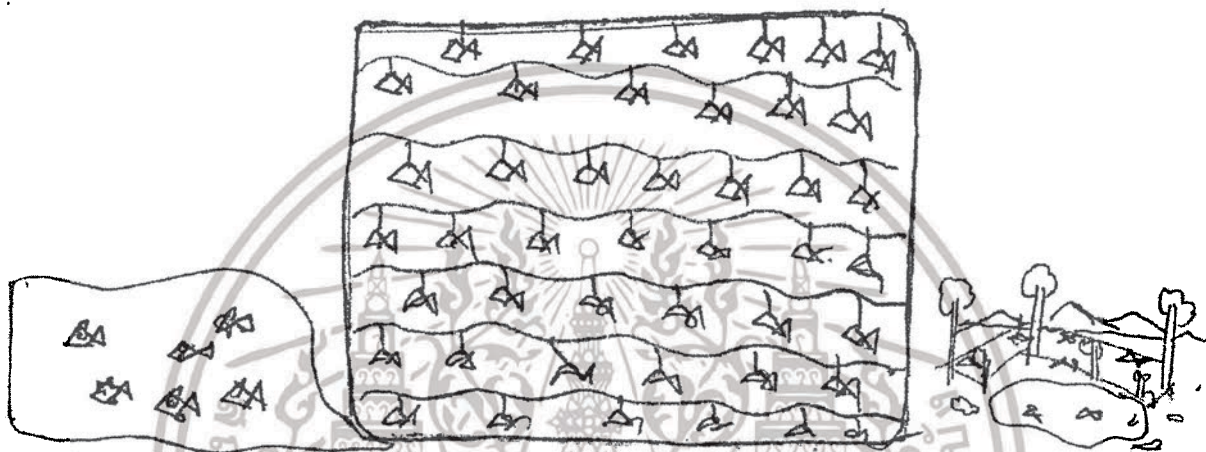
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพื่อสื่อความหมาย ปลาต้องมีชีวิตอยู่แบบธรรมชาติ ต้องการให้มนุษย์เห็นคุณค่าของปลา และความรู้สึกถึงปลาที่เขทเป็นกลุ่มเป็นก้อน และความน่ารัก สวย และเซทในพื้นที่ธรรมชาติและต้องการให้คนเข้ามาจับเล่นกับตัวงานได้ และถ่ายรูปได้

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพื่อต้องการจะถ่ายทอดความรู้สึกของตัวงานในรูปแบบธรรมชาติ ความอุดมสมบูรณ์ของปลานานาชนิดและอยู่ร่วมกัน

ภาพร่างที่ 3.13 นายพีระพงศ์ วงศ์เวียน

“วิเคราะห์ความคิด” ตัวงานจะเน้นไปในทาง.....จะเน้นปลาที่เหมือนจริง และรู้สึกและสัมผัสได้จริง โดยการจัดเซทปลาอยู่กลางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ เต็มไปด้วยปลาที่รู้สึกถึงการมีชีวิต การอยู่รอด องค์ประกอบในงานจะมีทั้งปลาเล็ก ปลาใหญ่

ฝ่ายส่งสาร : ต้องการให้คนชมงานรู้สึกถึงความงาม และความสมบูรณ์ของปลาและธรรมชาติ

ฝ่ายรับสาร : เน้นการตื่นเต้นและมีความสุข และอินไปกับงานของข้าพเจ้า และผู้ดูงานเข้าไปสัมผัสจับต้องได้

คำตอบที่ 14 นางสาวกิตติยา จีรรรณวาสนา

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

นำปลา 3,000 ตัว มาซิงจากเพดาน เซตแขวนด้วยเอ็นให้เต็มห้องว่าง ตัวปลาทำจากนุ่น เย็บด้วยผ้าหลากสีสันให้ดูเหมือนลายปลา ปลาแต่ละตัวเซตสูงต่ำคละๆ กันไป เพื่อให้ดูเหมือนกำลังแหวกว่ายอยู่

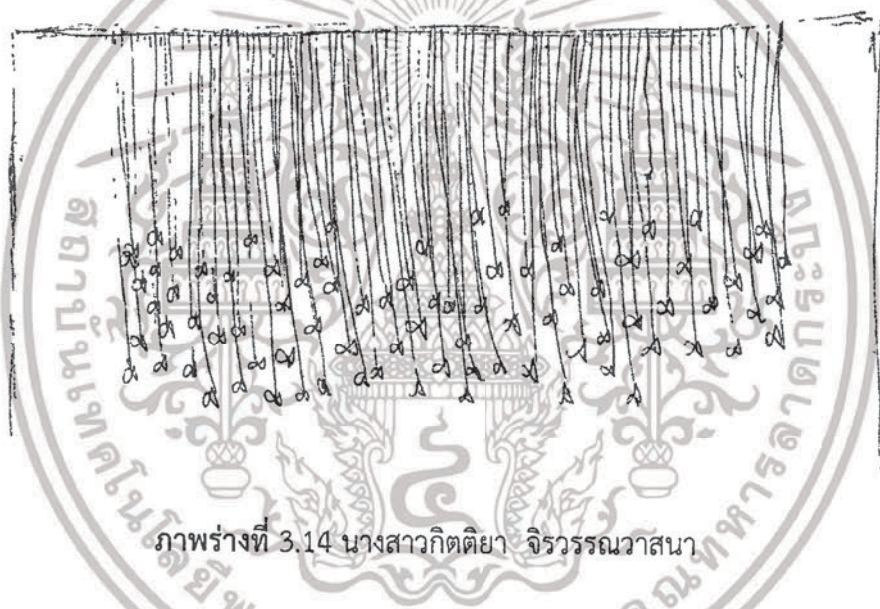
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ให้รู้สึกเหมือนมาดำดูท้องทะเล เจอมวลหมู่ปลา แหวกว่าย เพื่อความจรรโลงใจให้รู้สึกสบายใจ

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เป็นคนชอบดำน้ำเที่ยวทะเล เหมือนการไปทะเล ถ้าข้าพเจ้าอยากเห็นสิ่งสวยงามก็ต้องก้มหน้าดำลงไปดู ตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้เห็นหรือได้ดำน้ำ รู้สึกสดชื่นถึงแม้จะเหนื่อย หรือเมาเรือก็ตาม แต่การได้ลองเรือออกไปดูก็คุ้ม

โรมัน จากอบสัน ได้พัฒนาวิธีการสื่อสาร โดยเขาได้แยกแยะไว้ว่า องค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน เหตุการณ์อย่างหนึ่งเน้นที่ฝ่ายส่งสาร แต่อีกเหตุการณ์หนึ่งอาจเน้นที่ผู้รับสาร ข้าพเจ้าจะเน้นที่ผู้รับสาร เน้นที่คนดูผลงาน ผู้รับชมจะทำการเซตปลา 3,000 ตัว ในห้องที่กว้าง ปราศจากสิ่งของอื่นๆ เซตแขวนให้เหมือนปลากำลึงเวียนว่ายกันอยู่เป็นฝูงเป็นกลุ่ม ตามท้องใต้ทะเล ให้ความรู้สึกเหมือนข้าพเจ้ากำลังดำน้ำดูปะการัง ดูปลาแหวกว่ายอยู่ ภาษา หรือรหัสของภาพทางสายตา เมื่อจะทำการวิเคราะห์ถึงความหมายที่ถูกสร้างขึ้นมาจากงานภาพถ่าย หรือภาพนิ่งต่างๆ ข้าพเจ้าจะต้องพิจารณาถึงรหัส หรือโคดของการเป็นตัวแทนในเชิงเทคนิค และโคดของเนื้อหา รหัสของภาพ ก็คือ การแขวนปลาให้เหมือนแหวกว่ายเป็นกลุ่ม ไม่ว่าจะมองจากมุมไหนก็รู้สึกเหมือนกัน

ภาพร่างที่ 3.14 นางสาวกิตติยา จีรวรรณวาสนา

คำตอบที่ 15 นางสาวธีราพร ชาติหวาน

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

สร้างชิ้นงานขึ้นมาจากผ้า โดยเทคนิคการเย็บแล้วยึดนูน ใช้เชือกโยงกับปลาแต่ละตัว ทุกๆ ตัว เชื่อมโยงกันทั้งหมด เหมือนการจำลองให้เห็นภาพ

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

มีมุมมองต่อการทำงานศิลปะ ที่มองว่ามันเป็นการนำเสนอความจริง ของตัวข้าพเจ้าเอง

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

การนำเสนอความจริงของสังคม ด้านความสัมพันธ์กันกับบุคคลในสังคมเกิดขึ้นจากการรับรู้จากการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทั้งถ่วงรั้งกันของคนในสังคมเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.15 นางสาวธีราพร ชาตหวาน

การใช้ตัวแทนสื่อความหมายชิ้นงานรูปปลาถูกจัดอยู่ในห้องห้องหนึ่งเต็มห้อง โดยมีเชือกโยงกันไปทั่ว ตัวชิ้นงานที่มีความหลากหลายสี หลากลวดลาย สื่อความหมายในเชิงวัฒนธรรม คือการอยู่ร่วมกันของฝูงปลาภายในห้องเหมือนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีสายโยงกันไปทั่ว เปรียบกับความสัมพันธ์ที่สัมพันธ์กันไปหมดภายในสังคม มีการพึ่งพาถ่วงรั้ง

คำตอบที่ 16 นายเดชมรงค์ ชูจักร

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

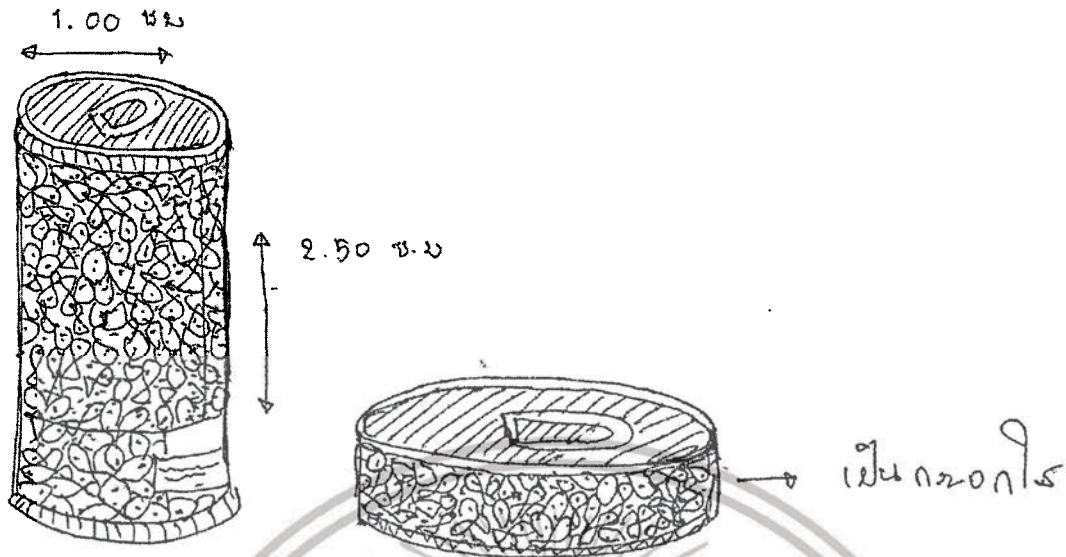
นำปลา 3,000 ตัวมาสื่อความหมายในเชิงการบริโภค พุดถึงอาหารกระป๋อง การทำซ้ำๆ การผลิตซ้ำๆ ของโรงงานอุตสาหกรรม หรือบริโภคนิยม โดยนำปลาทั้งหมด 3,000 ตัวมาจัดให้อยู่ในรูปของกระป๋อง มีทั้งขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ให้แน่นหรืออัดกันอยู่ในขวด ทำทั้งหมดให้ดูเหมือนปลากระป๋องมากที่สุด แต่ด้านทั้งหมดของกระป๋องจะเป็น แผ่นอะคริลิกใส หรือกระจกใส เพื่อให้เห็นถึงความแน่นหรือแออัดของปลาที่อยู่ในกระป๋องมากยิ่งขึ้น

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพื่อสื่อความหมาย ในเชิง การบริโภค พุดถึงอาหารกระป๋อง การทำซ้ำๆ การผลิตซ้ำๆ หรือใช้กระบวนการของภาพพิมพ์มาใช้ ของโรงงานอุตสาหกรรมหรือบริโภคนิยม

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพราะการบริโภค เป็นสิ่งจำเป็นต่อมนุษย์และสัตว์บนโลก

ภาพร่างที่ 3.16 นายเดชณรงค์ ชูจักร

นำปลา 3,000 ตัว มาสื่อความหมายในเชิงการค้า การบริโภค พุดถึงอาหารกระป๋อง การทำซ้ำๆ การผลิตซ้ำๆ ของโรงงานอุตสาหกรรม หรือบริโภคนิยม

ต้องการสื่อถึง การบริโภคนิยม อาหารกระป๋อง โดยตัวกระซำพเจ้าเองสื่อความหมายโดยตัวกระซำพเจ้าเอง หรือคนที่เป็นเด็กหอ หรืออยู่หอก็ต้องกินปลากระป๋อง ต้องกินปลาอัด นึกถึงปลาที่ถูกอัด เน้นความแออัด การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยแนวการเข้ารหัส - ถอดรหัส (Encoding Decoding) และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย (Representative) ในปี ค.ศ. 1960 โรมัน อาคอมสัน ได้พัฒนาวงจรการสื่อสาร (Communication Circuit) โดยเขาได้แยกแยะไว้ว่า องค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน เหตุการณ์อย่างหนึ่งเน้นที่ฝ่ายส่งสาร แต่อีกเหตุการณ์หนึ่ง อาจเน้นที่ผู้รับสาร (คำอธิบายอยู่จะในเนื้อหา บรรยาย) ในรหัสภาพเขียน รหัสภาพเขียนสกุลโมเดิร์นนิซึม (Modernism) มีรหัสย่อย (Sub-Code) อันได้แก่ คิวบิซึม เซอเรียลลิซึม พิวเจอร์ริซึม เป็นต้น

คำตอบที่ 17 นางสาวชารานา อิมราพร

1. ชำพเจ้าทำอะไรบ้าง

ทำการจำลองปลาขนาดใหญ่ โดยนำเอาปลาทั้งหมด 3,000 ตัว และลวดลายที่ต่างกัน ซึ่งทำจากผ้าเย็บห้อยเรียงตัวลงมาตามขนาดและเลเยอร์ ซึ่งได้มีการไล่ระดับให้มองจากระยะไกลแล้วเห็นผลลัพธ์เป็นปลาขนาดใหญ่ตัวเดียว ที่มองแล้วเห็นอยู่รวมกันเป็นฝูง

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ต้องการให้เห็นถึงธรรมชาติของการอยู่ร่วมกัน ถึงแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็สามารถอยู่รวมกันได้ ซึ่งปลาที่มีลักษณะแตกต่างกัน เปรียบเหมือนกับมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน ที่แตกต่างกัน ทางลักษณะ เชื้อชาติ แต่สามารถอยู่รวมกัน และช่วยเหลือเกื้อกูลกันเหมือนกับฝูงปลาที่มักจะว่ายไปในกระแสน้ำในทิศทางเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทำไมถึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

มีจุดมุ่งหมายต้องการให้เห็นถึงความหลากหลายของธรรมชาติ การทับซ้อนกันของปลาแต่ละตัว สีสันทดลายที่ต่างกัน และการไล่ระดับที่ต่างกัน ทำให้เกิดมิติมากขึ้น เมื่อมองจากระยะไกล จะเห็นมากกว่าฝูงปลาขนาดใหญ่ที่ว่ายไปด้วยกันออกแบบสเก็ท 3 พันชิ้น สื่อความหมายอะไร

ภาพร่างที่ 3.17 นางสาวชารุภา อิมราพร

การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยแนวคิดการเข้ารหัส - ถอดรหัส และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย องค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสาร ไม่ได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน เหตุการณ์อย่างหนึ่งเน้นที่ฝ่ายส่งสาร และอีกเหตุการณ์หนึ่งอาจเน้นที่ผู้รับสาร

SKETCH → ปลาที่ทำจากผ้าที่มีลวดลายต่างกันทั้งหมด 3,000 ตัว เป็นการสื่อความหมายของธรรมชาติที่มีความแตกต่างกัน คนละสายพันธุ์ คนละเชื้อชาติ แต่สามารถอยู่รวมกันได้ การจัดวางถูกจัดอยู่ในรูปแบบของ Installation ปลาทั้ง 3 พันตัว ถูกแขวนให้อยู่ในลักษณะเป็นฝูง ทำให้ผู้รับสารรับรู้ถึงการอยู่ร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างฝูงปลา ที่มักจะว่ายน้ำไปเป็นฝูงตามกระแสน้ำด้วยกันในทิศเดียวกัน ถึงจะแตกต่างกัน แต่ก็รวมกันเป็นหนึ่งเดียว

Individual Connotation

สมัยเด็กมักจะชอบเลี้ยงปลาหลายๆ สายพันธุ์ คนละสี แต่รวมอยู่ในตู้เดียวกันแล้วทำให้ตู้ปลามีชีวิตมากขึ้น

Cultural Connotation

ปลาคนละสายพันธุ์ หรือปลาบางชนิดมีส่วนสำคัญกับระบบนิเวศทางธรรมชาติ ปลาที่อยู่รวมตัวกันเป็นฝูงเปรียบเหมือนปลาที่เป็นครอบครัวเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 18 นางสาวกณณัฐ วีระชีพสุข

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ห้อยปลา 3 พันตัวเป็นตัวอินฟินิตี้ ใช้เรื่องสัญศาสตร์มาแทนความหมาย

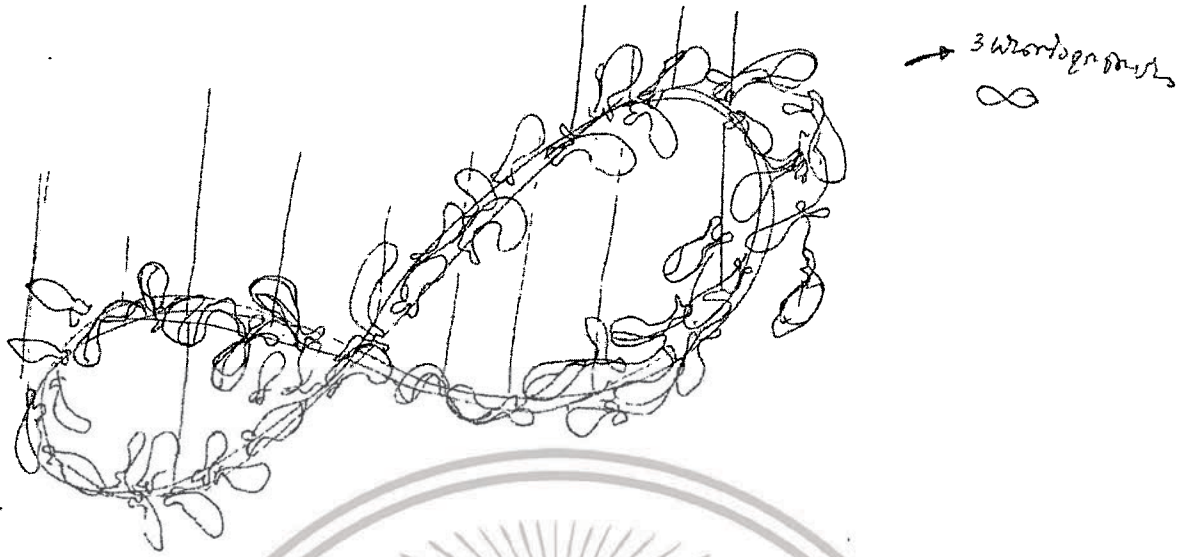
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

นำความหมาย 2 อย่างมารวมกัน และให้เกิดความหมายไปในทางทิศเดียวกัน ตามทฤษฎีของ บาร์ตส์ คือ Connotative ความหมายแฝง เหมือนกับว่าปลาคือสัตว์ที่อยู่ในน้ำ ถ้ามองแบบความหมายแฝง คือ ความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ในพื้นที่นั้นๆ การแหวกว่ายเพื่อชีวิต ส่วนอินฟินิตี้ หรือ ∞ นอน โดยความหมายที่ทุกคนเข้าใจมันเหมือนเลข 8 ความหมายแฝงถูกแปลงไปตามรูปทรง ∞ หน้าที่จะใช้ทฤษฎีของเพียซการถอดจากความหมายเดิมมาเป็นความหมายใหม่ จากรูปทรงที่เหมือนเลข 8 ถูกแปลงมาเป็นความหมายของความไม่มีสิ้นสุด

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

จากที่เขียนข้อ 2 ตามทฤษฎีสัญศาสตร์ ความหมาย 2 อย่างมารวมกัน และให้เกิดความหมายไปในทางทิศเดียวกัน เป็นการสื่อความหมายของระดับปัจเจกไปเป็นความหมายของสังคมโดยรวม นั่นคือทัศนคติที่มีต่อปลา คือ การว่ายไปข้างหน้า และอินฟินิตี้คือ ไม่มีสิ้นสุด พอมารวมกัน คือ การหมุนเวียนไปข้างหน้าอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เป็นความหมายในเชิงสนับสนุนจากการสื่อความหมายของปัจเจกมารวมกัน 2 การสื่อความหมายเชิงสังคม ซึ่งสิ่งที่แตกต่างกันพ่วงเอาความสัมพันธ์และสื่อความหมายไปพร้อมกัน สิ่งที่จะต้องจัดแสดง 3 พันชิ้น ออกแบบสเก็ต

ทฤษฎีแนวความคิดการเข้ารหัส - ถอดรหัส การใช้ตัวแทนในการสื่อสารครั้งนี้คือ ปลา 3 พันตัวกับการจัดวาง การเข้ารหัสของมันคือ ลักษณะนิสัยตามธรรมชาติของมัน การมุ่งไปข้างหน้า การวนเวียน การแหวกว่าย กระเสือกกระสนไปข้างหน้า การถอดรหัสถูกจัดเข้ามาอยู่ในรูปทรงของอินฟินิตี้ 8 คือการหมุนเวียนที่ไม่มีจุดสิ้นสุด ต้องการสื่อถึงวัฏจักรความเป็นไปของโลกที่จะวนเวียนกลับมาที่จุดเริ่มต้น ความหมายมีการถูกลดตัดทอน ให้เหลือแค่รูปทรงและทางสัญศาสตร์ คำพูดในทางของ Modernism ในทางคิวบิซึมเป็นการตัดทอนเหลือแค่สัญลักษณ์ คือ อินฟินิตี้ และถ้ามุมมองในของเซอร์เรียล เป็นความจริงของรูปทรง แต่เนื้อหาเป็นการพูดถึงความเป็นไปของชีวิตและสังคม ความเป็นอยู่ของคนทุกยุคทุกสมัย พิวเจอร์ริซึม เป็นรูปแบบของการเข้ารหัสที่บ่งบอกลักษณะของปลาและนิสัย นำไปสู่การวิเคราะห์และสังเคราะห์ = เป็นการถอดรหัส นำมาเป็นผลงานการสร้างสรรค การสร้างสรรค คือ การสื่อความหมายของการถอดรหัส และการเข้ารหัส คือ ข้อมูลดิบ ข้อมูลพื้นฐานที่ข้าพเจ้าจับเอามาหยิบยก

ภาพร่างที่ 3.18 นางสาวกณณัฐ วีระชีพสุข

คำตอบที่ 19 นางสาวกานต์ลีนี อุ่นอนงค์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

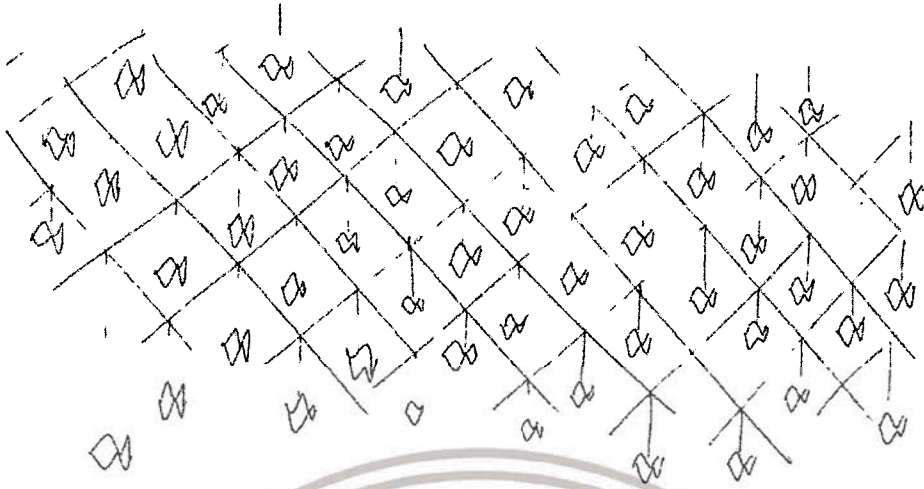
ข้าพเจ้านำปลาทั้ง 3,000 ตัวมาจัดวางใหม่ ในรูปแบบการกระจาย โดยกระจายทีละ 1 ตัว จนครบ 3,000 ตัว ซึ่งแขวนปลาไว้บนเพดาน โดยนำเอาตาข่ายลวดเหล็ก ยึดไว้บนหลังคา (เพดาน) แล้วจึงนำปลามาแขวนทีละตัวต่อ 1 ช่อง ให้ระดับของเอ็นสูงต่ำต่างกัน จนครบทั้ง 3,000 ตัว

2. ทำไมข้าพเจ้าถึงทำแบบนั้น

ข้าพเจ้าต้องการให้คนดูรู้สึก และเกิดจินตนาการร่วมกับชิ้นงาน โดยอาศัยศิลปะการจัดวางในการทำงานชิ้นนี้ หากผู้ชมจะรู้สึกหรือจินตนาการเป็นอย่างอื่นก็ได้ งานชิ้นนี้จะเน้นไปที่ผู้รับสาร

3. ทำไมถึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพราะเป็นสิ่งที่สามารถสื่อสารออกมาได้ตรงจุดประสงค์ที่สุด เลยเลือกที่จะทำแบบนี้

ภาพร่างที่ 3.19 นางสาวกานต์สินี อุ๋นออนงค์

เหตุการณ์นี้เน้นที่ผู้รับสาร

นำปลา 3,000 ตัว มาแขวนในห้องๆ หนึ่งที่มีผนังเป็นสีฟ้าอมเขียว จะเกิดปรากฏการจากผู้ชมที่คิดว่า ปลาพวกนี้อยู่ในทะเล และตัวผู้ชมเองก็กำลังอยู่ในทะเลพร้อมกับปลานับพันตัว แต่ผู้ชมบางคนอาจจะไม่รู้สึกร หรืออาจจะรู้สึกอย่างอื่นก็แล้วแต่ผู้รับสารจะตีความ ฉะนั้นเหตุการณ์นี้ จึงเป็นเหตุการณ์ที่เน้นที่ผู้รับสาร

คำตอบที่ 20 นายเขมชาติ สุวรรณ

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

นำวัตถุรูปปลาที่เย็บด้วยผ้า และภายในบรรจุไว้ด้วยนูน จำนวน 3,000 ตัวมา setting โดยนำปลาทั้ง 3,000 ตัวนั้น ห้อยกับผนัง (เพดาน) ด้วยด้ายเส้นบางๆ เส้นละตัว การร้อยปลาแต่ละตัวเป็นไปในลักษณะการห้อยให้เป็นกลุ่มเหมือนภาพของกรวยนอน ซึ่งจุดยอดของกรวยที่มีขนาดเล็ก จะใช้ปลาจำนวนน้อย ตั้งแต่หนึ่งตัว และไล่ลำดับจำนวนจนเป็นฐานกรวยขนาดใหญ่ ตัวปลาที่จัดเรียงจะถูกกิน (เรียง) ในแบบที่ถูกกินมาจากตัวยอดสุด (ตัวบนสุดของกรวยนอน) และกินไปเรื่อยๆ ทั้งนี้การจัดแต่ละสายการกิน จะวุ่นวาย ยุ่งเหยิง เกียวกันพันแบบไม่เป็นระเบียบ โดยการวางปลานั้นจะถูกควบคุมให้อยู่ในห้องที่มีขนาดค่อนข้างกว้างเท่ากับฐานของกรวยและยาวกว่ากรวย (แนวตั้ง) ระยะหนึ่ง โดยยอดกรวยชี้ไปที่ประตูทางเข้าพอดี

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

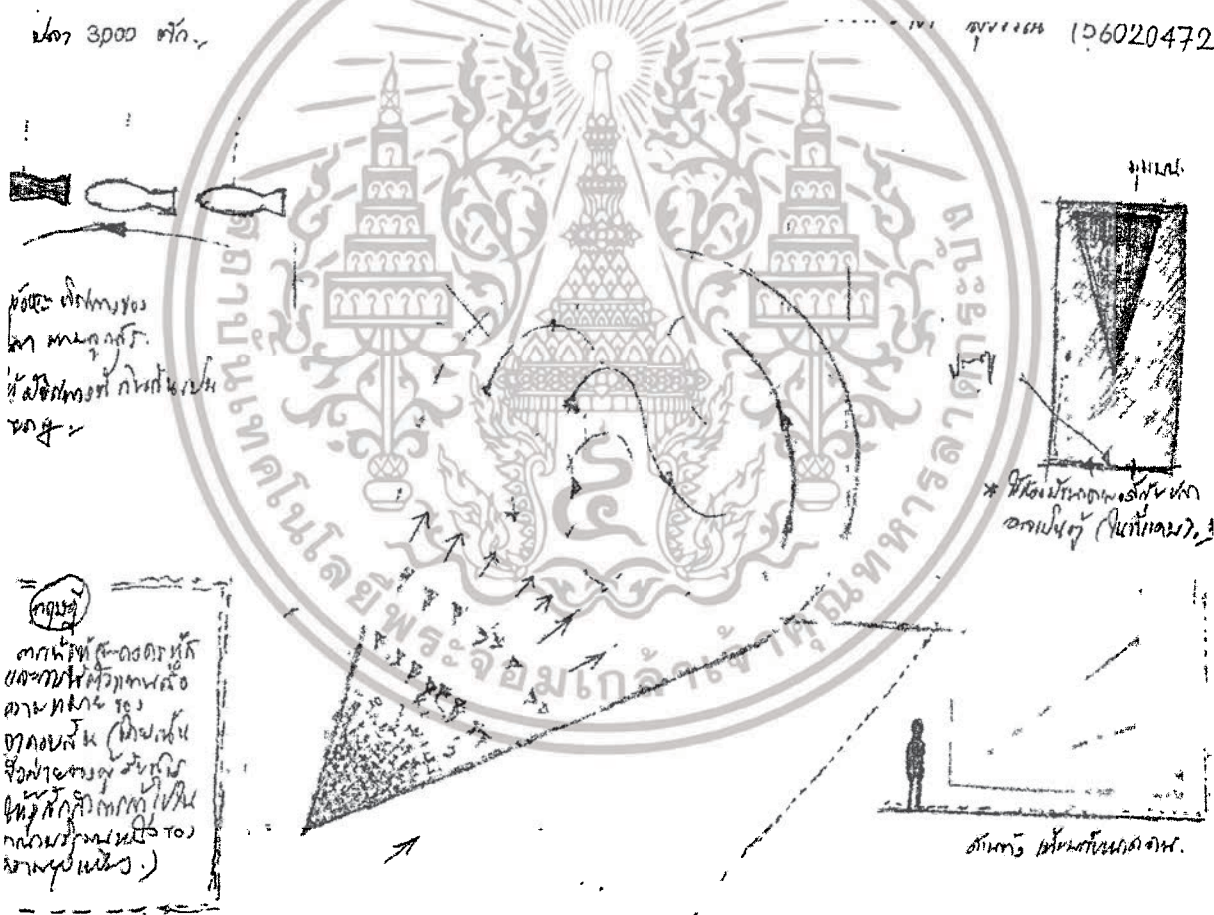
การจัดวางโดยให้ห้องมีขนาดค่อนข้างพอดีกับตัววัตถุภายใน มุ่งเน้นให้ผู้รู้สึกถึงความคับแคบ ความเต็มให้ผู้รู้สึกเหมือนถูกกักขัง กัดคั้นภายในอาณาบริเวณหนึ่ง และกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกบางอย่างเกี่ยวกับการถูกควบคุมกดดัน โดยภาพของกลุ่มปลา เป็นภาพของกรวยต่ำในแนวตะแคง และห้อยปลาแต่ละตัวด้วยด้ายเส้นเดียว เพื่อให้รู้สึกว่าปลาทุกๆ ตัวนั้น ถึงแม้จะถูกกินหรือกิน (ในฐานะเชิงสัญลักษณ์) แต่ทุกๆ ตัวก็ถูกห้อยและควบคุมจากระบบหรือ บางอย่างไว้ด้วยกันทุกๆ ตัว การที่แขวนปลาในภาพของการเรียงให้ปลาเป็นในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เห็นถึงสัญลักษณ์ของภาพที่การกินของปลา ถูกใช้เป็นสำนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่า ปลาเล็กกินปลาใหญ่ได้ค่อนข้างดี และการจัดกลุ่มเป็นฝูงปลาไปแยกให้โดดเดี่ยว ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของวัตถุในทุกๆ ชั้น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแง่ของสัญลักษณ์ และภาพสะท้อนภาวะของสังคมบางอย่าง

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

ในการเลือกห้องให้มีขนาดพอดีกับขนาดของวัตถุภายในนั้น แทนที่จะเลือกให้มีขนาดกว้าง โลงนั้นเป็นการสร้างความรู้สึกแรกเมื่อเข้าไปให้รู้สึกที่กำลังอยู่ในที่ๆ ถูกจำกัด ความรู้สึกให้ตรงและง่ายต่อการเข้าถึงความรู้สึกถูกกดตัน และควบคุม การห้อยปลาบนผนังนั้น ด้ายแต่ละเส้นที่ห้อยลงมานั้นแสดงถึงความเบาบางและเป็นเอกเทศของแต่ละเส้น ซึ่งกำลังควบคุมทิศทางและพฤติกรรมของวัตถุด้านล่าง ให้เหมือนถูกชักโยงโย การที่เป็นภาพของกรวยตะแคงและเกาะกลุ่มก็เพื่อให้เห็นภาพของความคับแคบและความเป็นกลุ่ม (สังคม) โดยไม่แยกจากกันในเชิงสัญลักษณ์ และความรู้สึก ความเป็นสังคม กลุ่มน้อย การถูกควบคุมไปในอันหนึ่งหรือทิศทางเดียวกัน

ภาพร่างที่ 3.20 นายเชมชาติ สุวรรณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดวาง (Installation) เป็นการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย (Representation) ทาห้วงโซ่ และการถูกกิน การหันทิศทางของตัวปลาจากหนึ่งตัวไปสู่ปลาตัวอื่นๆ ที่มีทิศทางการแยกย้าย เป็นการ refer ไปถึงความสัมพันธ์ที่หลากหลายและมาจากจุดที่เป็นจุดๆ เดียว ลักษณะทางการเป็นทรงกรวย (นอน) ที่ refer เน้นถึงความเท่าเทียม และความเสมอภาคของบางสิ่งบางอย่าง และความไม่เท่าเทียมของอำนาจ และทิศทางของตัวปลา เสมือนการเป็นห่วงโซ่อาหารของอำนาจ และการคิดสรรตามธรรมชาติ ซึ่งสะท้อนทั้งภาพทางสังคม และวัฒนธรรม ธรรมชาติ ที่ถูกคิดสรรด้วยการกดขี่ที่ซับซ้อน และหลอกให้รู้สึกเท่ากัน ในความไม่เท่ากัน ตามการคัดเลือกโดยธรรมชาติ เพื่อธรรมชาติโดยการวางในห้องที่คับแคบ ทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่กำลังถูกบีบให้อยู่ในพื้นที่ๆ หนึ่ง โดยนำสายตาผู้ชมไปตามทิศทางของปลาตัวแรกไปสู่ตัวที่มากกว่า เหมือนกับกลไกของชนชั้นที่ชักนำให้คนเชื่อและติดตามด้วยความคับแคบและจำกัด

1/1 4/01 1988 น.ท. 7/1/01

ภาพร่างที่ 3.21 นายเขมชาติ สุวรรณ (ต่อ)

คำตอบที่ 21 นางสาวสิริระพี ชีระสวัสดิ์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

เข้ทำงานเป็นแบบ installation โดยการใช้ตุ๊กตา ปลาตัวเล็กๆ 3,000 ตัว ติดตั้งเป็นรูปทรงของตัวคลิ่น ≈ โดยเรียงปลาแบบเกาะกลุ่มกัน

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปเที่ยวทะเลอยู่บ่อยๆ และส่วนใหญ่จะไปพักที่เป็นเกาะ ทำให้ข้าพเจ้าได้สัมผัสถึงทัศนียภาพที่มีความสวยงามเป็นอย่างมาก ความใสของน้ำ สีฟ้ามรกตของน้ำ และล่าสุดที่ข้าพเจ้าได้ไปเกาะหลีเป๊ะ ที่ขึ้นชื่อน้ำทะเลใส ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นถึงกลุ่มของฝูงปลาที่กำลังแหวกว่ายอยู่ในน้ำเป็นรูปของคลิ่น

3. ทำไมจึงตัดสินใจอย่างนั้น

เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นฝูงปลาที่กำลังแหวกว่ายอยู่อย่างชัดเจน จึงอยากนำความรู้สึกตรงนั้น และลักษณะการว่ายของมัน ที่ข้าพเจ้าได้พบเห็น นำมาถ่ายทอดออกมาเป็นตัวงาน โดยการติดตั้งปลา โดยใช้เอ็นเป็นตัวขึง เพื่อให้เหมือนกับว่าปลานั้นกำลังว่ายอยู่กลางอากาศ

สิ่งที่ต้องจัดทำลงปลา 3,000 ตัว

= set เป็นรูปคลื่น \approx

= ในความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว

ภาพร่างที่ 3.22 นางสาวสิริระพี ธีระสวัสดิ์

ทฤษฎีแนวความคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส การใช้ตัวแทนในการสื่อความหมายครั้งนี้คือ “ปลา 3,000 ตัว” การจัดวางการเข้ารหัสของตัวปลา คือ ลักษณะนิสัยตามธรรมชาติของที่มันที่จะชอบอยู่กันเป็นกลุ่มๆ เพื่อปกป้องตัวเองจากสิ่งรอบข้าง และแหวกว่ายไปเป็นทรงคลื่น การถอดรหัสจึงถูกจัดเข้ามาในรูปของทรงคลื่น ที่ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา เหมือนกับฝูงปลากำลังแหวกว่ายอยู่ในท้องทะเล นำรูปแบบมาจาก ฟิวเจอร์ซิม ที่เป็นการนำรูปแบบของการเข้ารหัสที่บ่งบอกลักษณะนิสัยของปลาจากที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเห็นตอนไปเที่ยว แล้วจึงนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์สู่การถอดรหัสจนออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์

คำตอบที่ 22 นางสาวทัตพร สุดใจประภารัตน์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้าใช้ตุ๊กตาปลาเป็นตัวสื่อความหมาย จัดวางโดยการห้อยปลา 3,000 ตัวลงมาข้างล่าง เป็นรูปทรงปลา โดยให้ปลาหลายๆ ตัวสร้างฟอร์ม รวมกันเป็นจำนวนมาก เพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน ใช้ปลาเป็นตัวแทนค่า

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้าต้องการให้ปลาจำนวนมากช่วยเป็นตัวแทนสื่อความหมาย ที่ข้าพเจ้าต้องการจะบอก ข้าพเจ้าเลือกใช้การห้อยลงมา และสร้างฟอร์มเพราะว่ามันจะเห็นรูปแบบของงานชัดเจน และก็ครบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3,000 ตัว ข้าพเจ้าสามารถมองเห็นปลาได้ทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเดินมุมไหน และเห็นความชัดเจนของความเป็นกลุ่มก้อนและจำนวนที่มากมาย

3. ทำไมตัดสินใจทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้าต้องการให้คนดูได้มองเห็นปลาเหล่านี้ และได้รับสารที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ ออกมาให้เห็นว่า เมื่อข้าพเจ้าอยู่รวมกัน ข้าพเจ้าจะมีความยิ่งใหญ่ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้คนได้ขบคิดว่าจริงๆ แล้ว ข้าพเจ้าไม่สามารถอยู่ตัวคนเดียวได้ ข้าพเจ้าต้องการสังคม ข้าพเจ้าต้องการหมู่ฝูง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการให้คนดูมองเห็นตรงนี้ผ่านฟอร์มที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น

4. ขอบอะไรในผลงานข้าพเจ้าบ้าง

ขอบการจัดวางฟอร์มการเซตงาน และสีสันของปลาที่มากมาย

4.1 อะไรคือสิ่งที่รักที่สุดในงาน

ตัวปลาที่ตัดเย็บอย่างปราณีต

สิ่งที่ออกแบบ และสื่อความหมาย เข้ารหัสอะไร ถอดรหัสอะไร

ภาพร่างที่ 3.23 นางสาวทัตพร สุดใจประภารัตน์

- ฝูงปลาตัวเล็กๆ ที่อาศัยอยู่รวมกันเกินเป็นหมู่ก้อนที่เป็นหนึ่งเดียวกันตัวอาจจะเล็ก แต่เมื่ออยู่ด้วยกันก็ยิ่งใหญ่ได้เหมือนสังคมนการอยู่รวมกัน
- ใช้ปลาเป็นตัวสื่อความหมาย รูปทรงฝูงปลาแทนการอยู่รวมกันในสังคม (Representative)
- การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยใช้แนวความคิดเข้ารหัส
- ถอดรหัสโดยใช้ตัวแทนสื่อความหมาย ซึ่งรูปทรงฝูงปลาเป็นการแทนการอยู่รวมกันในสังคม ที่ใช้ฝูงปลาเยอะๆ เพราะรู้สึกในโลกจริงบางครั้งข้าพเจ้าเป็นเพียงปลาตัวเล็ก ข้าพเจ้าอาจสู้ปลาตัวใหญ่ไม่ได้ แต่ถ้าข้าพเจ้าอยู่รวมกันอาจจะชนะก็ได้ และยังสื่อถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อยากเน้นไปที่ผู้รับสารว่ารู้สึกอย่างไร ข้าพเจ้าจำแนกเป็นแบบเซอร์เรียลริซึม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 23 นายลัทธพล โลวะกิจ

1. ทำอะไรบ้าง

ทำการจัดแสดงผลงานเกี่ยวกับตุ๊กตาปลา 3,000 ตัว โยการจัดวางให้เกิดเป็นงานอินสตอลเลชัน จัดการกับปลาให้เกิดเป็นรูปทรงที่จินตนาการ โดยผ่านแนวความคิดต่อตัวปลา ว่าตัวปลานั้นสื่อถึงอะไร และความหมายอะไร

2. ทำไมทำอย่างนั้น

เนื่องจากตัวปลานั้นมีจำนวนมาก และมีขนาดค่อนข้างเล็ก ทำให้ปลานั้นรู้สึกได้ถึงลูกปลาจำนวนมาก และมีขนาดเล็ก ซึ่งข้าพเจ้าเคยได้ยินข่าวที่เกี่ยวกับการใช้อวนที่มีตาเล็กในการจับปลา ทำให้ปลานั้นสูญพันธุ์หรือลดจำนวนน้อยลง เป็นเหมือนการเสียดสีสังคมเกี่ยวกับการทำผิดกฎหมายและการทำลายธรรมชาติ

3. ทำไมถึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เป็นเพราะตัวรูปแบบของปลาที่มีขนาดเล็ก และจำนวนมาก ทำให้เข้ากับแนวความคิดนี้ได้โดยตรง และการจัดวางที่ทำให้คนดูนั้น รู้สึกถึงได้โดยง่าย ผ่านรูปทรงที่ทำให้รู้สึกถึง อวนที่กำลังจับปลา ตัวเล็กโดยไม่จำเป็นต้องมีอวนล้อมรอบจริง ๆ ก็รู้สึกได้ และเป็นการเสียดสีหรือเตือนสติแก่ชาวบ้านหรือชาวประมงที่ใช้อวนตาเล็กในการจับปลา ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิด

ภาพร่างที่ 3.24 นายลัทธพล โลวะกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ การจัดวาง ตัวปลาตุ๊กตา 3,000 ตัว

จากหัวข้อสังเกตได้ว่า ตัวตุ๊กตาปลานั้นมีขนาดค่อนข้างเล็ก และมีจำนวนที่มาก และจากจำนวนที่มาก มีแบบฟอร์มรูปทรงที่คล้ายกันนั้น ทำให้วัตถุเมื่ออยู่ด้วยกันมีกำลัง มีแรงปะทะต่อคนดู

ข้าพเจ้าได้แนวความคิดมาจากการจับปลาที่เป็นแบบอวนที่จับปลาทีละเยอะๆ และปลาที่กำหนดมาให้นั้น มีขนาดค่อนข้างเล็ก จึงทำให้เป็นการเสียดสีสังคมอย่างหนึ่งที่ใช้อวนตาเล็กๆ ในการจับปลา ทำให้ได้ปลาตัวเล็ก และจะทำให้ปลาพันธุ์นั้นๆ ค่อยๆ สูญพันธุ์หายไป

แนวทางการจัดวาง การเย็บติดกันของปลาให้เป็นฟอร์มคล้ายกับโดนแหจับปลาตึงขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกและจินตนาการต่อฟอร์มหรือรูปทรงที่จัด

คำตอบที่ 24 นายปณิธาน คำไพโรจน์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ทำงานศิลปะโดยจัดวางชิ้นงานจากวัสดุ 3,000 ชิ้น ให้มีรูปทรงเหมือนกับฉลาม โดยจัดวางให้อยู่เหนือพื้นขึ้นมาประมาณ 1 เมตร และมีเชือกหรือวัสดุอื่นๆ ในการช่วยพยุงน้ำหนักไว้ และทำให้ขนาดของชิ้นงานเท่ากับขนาดจริงๆ ของรูปทรงที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อถึง โดยทำให้เหมือนและใกล้เคียงที่สุด

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพื่อที่จะทำให้คนชมเกิดความคิดจากผลงานที่แสดง โดยผลงานจะเป็นรูปทรงของฉลาม ซึ่งเป็นสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์มากที่สุด คือ ฉลามขาว ตัวตุ๊กตาปลา จะสื่อให้เห็นถึงชนิดของสิ่งที่กำลังจะหายไปจากโลก และจะคงเหลืออยู่เพียงชื่อ โดยไม่มีใครได้เห็นตัวตนเป็น ๆ ของสิ่งมีชีวิตชนิดนี้ เมื่อมันได้สูญพันธุ์ไปแล้ว งานชิ้นนี้จึงเกิดขึ้นจากสถานการณ์นี้ และประกอบด้วยตัวข้าพเจ้าเป็นหนึ่งในคนที่รักและหลงใหลในความสวยงามของสิ่งมีชีวิตชนิดนี้ และมีความรู้สึกว่ามันหายไ้หรือเป็นสัตว์ที่สูญพันธุ์

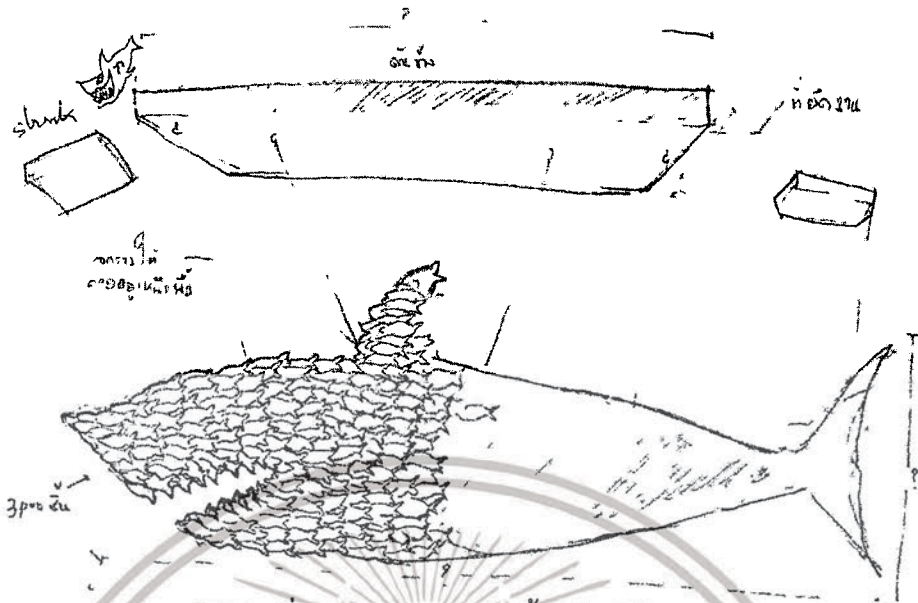
3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เนื่องจากฉลามในปัจจุบันถูกพบว่า เป็นสัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ และมีจำนวนน้อยลงมาก โดยเฉพาะฉลามขาวยักษ์ ซึ่งหลังจากภาพยนตร์เรื่อง Jaws ได้เข้าฉายในปี พ.ศ. 2518 ผู้คนก็ต่างหวาดกลัวฉลามขาวยักษ์ตามกันมา นักล่าชั้นเยี่ยมอย่างฉลามขาวยักษ์ กลับถูกนักล่าที่โหดยิ่งกว่าอย่างมนุษย์ล่า เพื่อเอาไปโชว์ขนาดแข่งกัน นอกจากนั้นฉลามขาวยักษ์ยังลดลงอย่างต่อเนื่อง ด้วยสาเหตุมาจากการจับปลาเกินปริมาณ ด้วยเหตุนี้ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานนี้ขึ้นมาเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงความสำคัญของสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่อาศัยอยู่ในธรรมชาติ ว่ามันมีความสำคัญมากต่อระบบนิเวศ และรูปลักษณ์ที่สวยงามที่ธรรมชาติสร้างขึ้น ที่ข้าพเจ้าควรช่วยกันรักษาไว้

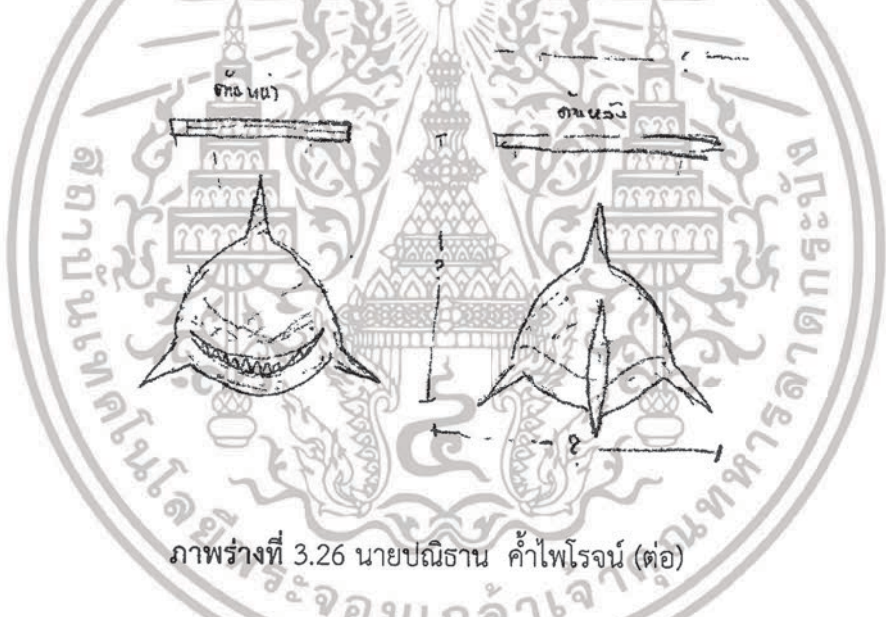
ถ้ามี 3,000 ชิ้น จะจัดวางชิ้น การจัดวางต้องมีทฤษฎีประกอบด้วย สิ่งนี้ออกแบบมีความหมายอย่างไร?

จากการวิเคราะห์รูปลักษณ์จากวัสดุที่ได้ชม โดยแนวคิดจากการเข้ารหัส-ถอดรหัส (Encoding Decoding) และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย (Representative)

ภาพร่างที่ 3.25 นายปณิธาน คำไพโรจน์

ภาพร่างที่ 3.26 นายปณิธาน คำไพโรจน์ (ต่อ)

จากการจัดวางวัสดุโดยจะใช้แนวคิดของหนึ่งในสัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ในทะเล เพื่อให้สอดคล้องกับวัสดุที่นำมาใช้ และสื่อออกมา ซึ่งฉลามนั้นในปัจจุบันถูกพบว่าเป็นสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ และมีจำนวนน้อยลงมาก โดยเฉพาะฉลามขาวยักษ์ ซึ่งหลังจากที่ภาพยนตร์เรื่อง Jaws ได้เข้าฉายในปี พ.ศ.2518 ผู้คนก็ต่างหวาดกลัวฉลามขาวยักษ์ ตามมาก็คือ เจ้านักล่าชั้นเยี่ยมโดนนักล่าที่โหดกว่าอย่างมนุษย์ล่า เพื่อเอาไปโชว์ขนาดแข่งกัน นอกจากนี้ฉลามขาวยักษ์ยังลดลงอย่างต่อเนื่อง ด้วยสาเหตุมาจากการจับปลาเกินปริมาณจากงานได้ใช้การจัดวางวัสดุเพื่อเป็นรหัสหรือตัวแทนรูปลักษณ์ เพื่อสื่อถึงสิ่งที่อยู่ในทะเลที่กำลังจางหายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 25 นายนครินทร์ พิมพินवलศรี

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ผลนำตุ๊กตาปลาตัวเล็กๆ มาจับรวมกันเป็นปลาตัวใหญ่ โดยใช้เส้นด้ายมัดมันเข้าด้วยกัน

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

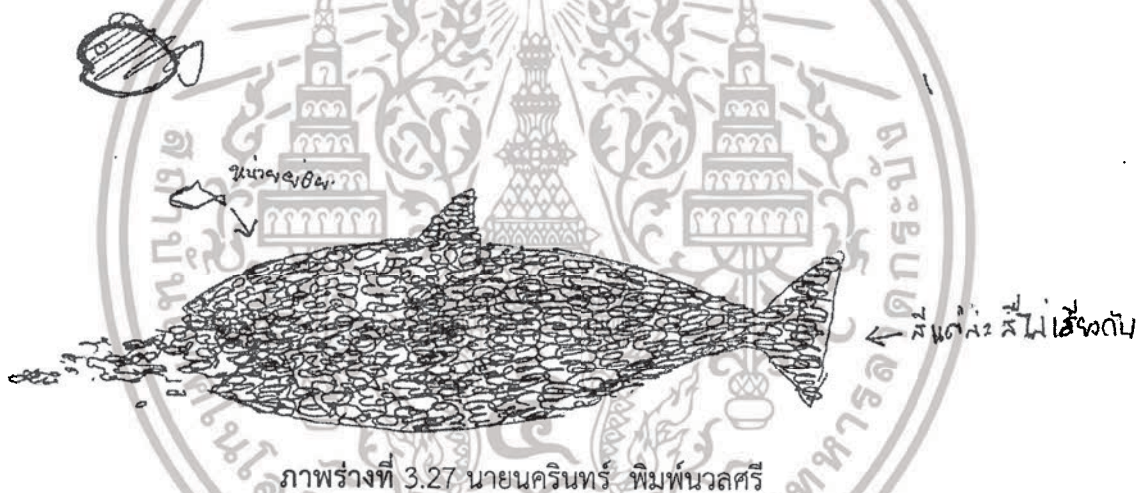
ข้าพเจ้านำตุ๊กตาปลา มาจับเป็นปลาตัวอย่าง เพราะต้องการแสดงหน่วยย่อยที่อยู่รวมกันเป็นหน่วยใหญ่ ต้องการให้เห็นการกลืนกินทางความคิดของคนกลุ่มมาก ที่จะครอบงำความคิดของคนกลุ่มน้อย

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

ต้องการให้เห็นอำนาจที่ใหญ่โต จะกลืนความคิดของคนกลุ่มน้อย จึงตัดสินใจใช้ตุ๊กตาปลาเป็นสัญลักษณ์แทน ซึ่งขัดแย้งกับตัวตุ๊กตาปลา

4. ชอบอะไรในผลงานของข้าพเจ้าบ้าง

การรวมตัวของหน่วยย่อยของตุ๊กตาปลาที่มีความน่ารัก เพราะการวางสีเส้นของปลาตัวใหญ่

การใช้สัญลักษณ์แทนความหมาย โดยผ่านรูปแบบของหน่วยย่อยที่มาอยู่รวมกัน จนกลายเป็นหน่วยใหญ่ ที่ถูกนำมาใช้เพื่อถ่ายทอดความหมายสอดคล้องกับกระแสบริโภคนิยมของโลกในครึ่งหลังศตวรรษที่ 2 คนทั่วไปไปสัญลักษณ์ที่สิ่งของต้องการสื่อมากกว่าประโยชน์ใช้สอยของมัน คนอยู่ในโลกของรูปสัญลักษณ์ของสัญลักษณ์จนทำให้แก่นของความจริงถูกมองข้าม สิ่งที่ครอบงำคนคือรูปสัญลักษณ์ ปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 มีความเปลี่ยนแปลงสำคัญเกิดขึ้นทั้งทางสังคม ภาษา ศิลปะ และวิทยาศาสตร์ คือมีการเชื่อมโยงเป็นองค์รวมเดียวกัน ซึ่งภาพๆ หนึ่งทำหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูล ช่วยสร้างทั้งความพึงพอใจและไม่พอใจ ภาพยังมีอิทธิพลต่อการกำหนดรูปแบบการบริโภค และสื่อกลางความสัมพันธ์เชิงอำนาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 26 นายชาญวุฒิ แก้วศรีใส

1. ข้าพเจ้าใช้วิธีการเพ้นท์เพื่อสื่อให้ถึงความรู้สึก โดยการเลือกหาต้นแบบที่มีความเฉพาะของรูปแบบมาเพิ่มเติม เพื่อเสริมให้ได้ความรู้สึกกับภาพ และเพิ่มรายละเอียดภายในต้นแบบ เพื่อให้ได้แบบที่มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น ด้วยวิธีการเพ้นท์ โดยเลือกใช้สีให้ไปในโทนเดียวกัน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนของภาพรวม โดยเด่นตัวสัดส่วนของภาพจากต้นแบบที่ได้จากภาพถ่ายมาเพิ่ม หรือสร้างให้เกิดความโดดเด่นขึ้นจากต้นแบบ

2. ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการเพ้นท์ เพราะเพื่อจะสร้างความเฉพาะ หรือเพิ่มรายละเอียดให้กับตัวงาน เพราะข้าพเจ้าคิดว่าวิธีการนี้จะนำไปถึงความรู้สึกแน่นและแออัด โดยการเพิ่มรายละเอียด ใช้โทนสีไปในทางเดียวกันเพื่อให้ภาพไปในโทนเดียวกันให้กลมกลืน ใช้การเพ้นท์ให้เกิดที่แปร่ง เพื่อเพิ่มความโดดเด่นให้ตัวต้นแบบมีความวิเศษมากขึ้น โดยเลือกใช้สีน้ำหนักและแสงเงาเพื่อขัดต้นแบบให้เด่นมากยิ่งขึ้น

3. ข้าพเจ้าคิดว่าตัววิธีการเพ้นท์จะนำไปถึงความรู้สึก และใช้การคิดต่อจากต้นแบบมาเพิ่มเติมให้ไปในทางเดียวกัน เพื่อต้องการจะเสริมให้ภาพสื่อไป และเลือกใช้โทนสีเดียวกัน เพื่อให้ตัวภาพไม่ขัดแย้งกัน และใช้การขัดแสงเงาเพื่อให้จุดเด่นในภาพชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพร่างที่ 3.28 นายชาญวุฒิ แก้วศรีใส

นำรูปทรงของปลามาจัดเรียงให้อยู่ในรูปทรงที่มีโครงสร้างที่ตรงกลาง มีลักษณะเป็นแนวขวาง เพื่อให้เกิดช่องว่าง หรือพื้นที่ตรงกลางเกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความขัดแย้งกัน แต่รูปทรงสามารถอยู่ร่วมกันได้ โดยต้องการจะสื่อถึงการอยู่ร่วมกันในจำนวนมาก จะมีข้อขัดแย้งกัน แต่ด้วยการจัดการที่ผ่านการเรียงมาแล้วก็สามารถทำให้ตั้งอยู่ได้ โดยตัวปลาสื่อถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม

คำตอบที่ 27 นายสถาปนา ยอดใส

1. เจาะเซรามิกประเภทถ้วยชาประกอบสร้างเป็นรูปทรงขอโคมระย้า ใช้ทองปลอมในการร้อย
2. ข้าพเจ้าต้องการจะบอกเล่าและสื่อสารกันระหว่างรูปทรงและวัตถุทางตะวันตกและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางความคิดผ่านวัตถุทางเอเชีย
3. ข้าพเจ้าต้องการสร้างความเข้าใจในรูปแบบทางวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กัน
4. วิธีการประกอบสร้างและแนวความคิด
 - 4.1 เงื่อนไขความไม่สัมพันธ์บนความสัมพันธ์
 - 4.2 อนึ่งความสัมพันธ์ประกอบด้วยสองสิ่ง โดยข้าพเจ้าคำนึงถึงความรู้สึกถึงต่อถ้วยชาจีน ที่ข้าพเจ้าอุปมาแทนเป็นบุคคลในบ้านถูกร้อยต่อกันจาก 2 เป็น 4 และเพิ่มปริมาณไปเรื่อยๆ ตามจำนวนคนในบ้าน ความสัมพันธ์ต่างๆ ถูกร้อยด้วยทองปลอม กงสี คือ การบริหารธุรกิจในรูปแบบครอบครัว ข้าพเจ้าคำนึงถึง “ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ได้บริสุทธิ์ด้วยความรักเสมอไป”
 - 4.3 ส่วนแท่นและดอกส่วานเจาะเซรามิก
 - 4.3.1 เป็นอุปกรณ์เดียวที่ข้าพเจ้าสามารถทำงานนี้ได้ (อุปกรณ์เฉพาะ)
 - 4.3.2 รูปทรงของถ้วยชาในแบบต่างๆ
 - 4.4) เมื่อข้าพเจ้าทำงานศิลปะกับวัตถุที่ใช้ในบริบทครอบครัว อย่างถ้วยชา ข้าพเจ้านึกถึงครอบครัวและเรื่องธุรกิจในบ้าน ข้าพเจ้าเริ่มงานชิ้นนี้ด้วยความรู้สึกต่อวัตถุและแนวความคิดตั้งต้น ข้าพเจ้าถ่ายทอดความรู้สึกผ่านรูปทรงที่ไม่สัมพันธ์กัน เมื่อมีคนเห็นผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องการให้สัมผัสกับวัตถุทางวัฒนธรรมและเห็นถึงความไม่สัมพันธ์กัน

ภาพร่างที่ 3.29 นายสถาปนา ยอดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้ามีมุมมองถึงลักษณะความสัมพันธ์ในภูมิภาคเอเชีย ถึงช่วงเวลาที่แตกต่างกัน แต่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานบ้านเกิด ผ่านทางรูปทรงเครื่องเคลือบ และเครื่องปั้นดินเผา ตัวปลาถูกใช้แทนด้วยผ้าและนุ่น คละสีและลวดลายประกอบสร้างเป็นทรงโถ และมีลวดลายแบบจีน ข้าพเจ้าพูดถึงการหลงใหลเข้ามาของวัฒนธรรมจีน ที่มีที่มาจากการสัญจรไปมาทางน้ำ อนึ่งข้าพเจ้าเป็นคนไทยเชื้อสายจีน แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าใจความเป็นมาของวัฒนธรรมและภาษาจีนได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าเหมือนปลาเปลี่ยนน้ำที่ไม่สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่เก่าสมัยบรรพชน จึงประกอบสร้างเป็นรูปเครื่องเรือนลายครามที่มีที่มาจากราชวงศ์ หมิง สมัย ร.4 และถูกนำเข้ามาพร้อมๆ กับคำบอกเล่าถึงการอพยพย้ายถิ่นฐานจากต้นตระกูล ข้าพเจ้ามีวิธีคิดแบบ Surrealism และอุปมาอุปมัยถึงปลาที่เป็นตัวแทนของวัฒนธรรม และการอพยพประกอบเป็นรูปทรงที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จากสิ่งมีชีวิตถึงสิ่งไม่มีชีวิต แต่มีเนื้อหาทางความสัมพันธ์ของเอเชียเหมือนกัน

คำตอบที่ 28 นายปรัชญ์ เหล็กกล้า

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้านำวัตถุรูปปลาสามพันตัวมาจัดการทางความคิด โดยผ่านกระบวนการมองและจินตนาการของเด็กแต่ละคน ตั้งใจทึ่งว่าในเวลา 1 นาที ให้เด็กแต่ละคนวาดปลาทั้งหมดสามพันตัว รวมไว้ด้วยกันในเวลาที่กำหนดลงบนแผ่นกระดาษ

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

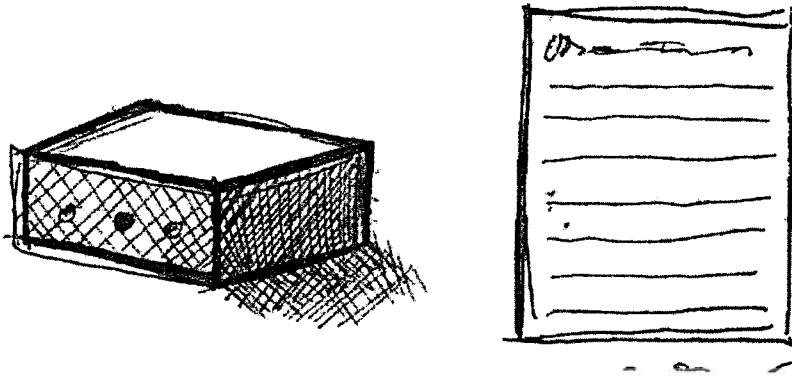
ข้าพเจ้าคิดว่าการจัดการกับวัตถุสามพันตัว สามารถเป็นงานศิลปะการจัดวาง ผ่านกระบวนการคิดและจินตนาการของเด็ก มีความน่าสนใจมากกว่านำมาจัดเป็นรูปทรง หรือประกอบกันเป็นรูปทรงเดิมไม่ได้มีฟังก์ชันอะไรแตกต่าง อีกทั้งยังจำกัดเวลา และย่อปลาทั้งหมดลงออกมาเป็นแค่ภาพสองมิติ ขนาดเล็ก หลากหลายรูปแบบอีกด้วย และสุดท้ายคือ ได้รับความรู้ถึงกระบวนการคิดที่รวบยอดในเวลาสั้นๆ วิธีการจัดวางในรูปแบบของเด็กออกมาเป็นรูปภาพจากวัตถุสามมิติ กลายเป็นสองมิติ

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น (แรงบันดาลใจ)

แรงบันดาลใจ การที่ข้าพเจ้าได้แรงจูงใจจากการทำงานศิลปะ ผ่านกระบวนการความคิดของเด็ก คือ การรวบยอดแนวความคิดของเด็ก ในระยะเวลาสั้นๆ และการแปรรูปจากวัตถุสามพันชิ้น กลายเป็นผลงานสองมิติ ที่แสดงออกถึงสัญญาณในรูปแบบเดียวกับการจัดการกับวัตถุผ่านจินตนาการของเด็ก ใช้จินตนาการของเด็กๆ เป็นแรงจูงใจ

4. ขอบอะไรในผลงานของข้าพเจ้าบ้าง

การนำวัตถุรูปปลานำมาออกแบบโดยนำเอามาจัดวางรวมกัน 3,000 ตัว เพื่อให้เกิดความหมายใหม่

ภาพร่างที่ 3.30 นายปรัชญ์ เหล็กกล้า

การนำแนวคิดของการจัดวางลงมาจัดการกับวัตถุ โดยข้าพเจ้านำเอาวัตถุ 3,000 ชิ้นคือ ภาพมองในจินตนาการของวัตถุปลา โดยใช้จินตนาการของเด็กเป็นตัวสื่อ ข้าพเจ้านำปลาสามพันตัวให้เด็กดูแล้วบอกให้วาดรูปปลาสามพันตัวใน 1 นาที นั่นคือปลา 3,000 ตัว อยู่ในจินตนาการของเด็กภายใน 1 นาที เด็กสามคนไม่มีใครวาดปลาสามพันตัวทันเลยอย่างแน่นอน แต่ในภาพจินตนาการของเด็กคนที่ 4 เด็กคนนั้นวาดภาพกล่องหนึ่งใบ ได้กำหนดขนาดแล้ว บอกว่าปลาทั้งหมดสามพันตัวอยู่ในกล่องใบนี้ และทั้งหมดนี้คือแนวคิดในการจัดวางปลา 3,000 ตัวของข้าพเจ้า โดยใช้ตัวกลางคือ เด็ก 4 คน เชื่อมโยงกับแนวความคิดการจัดวาง และจินตนาการของเด็กออกมาเป็นภาพ 2 มิติ ความหมายที่ต้องการสื่อ คือการพูดถึงการใช้จินตนาการของเด็กกับการจัดการวัตถุรูปทรงปลา 3,000 ตัว

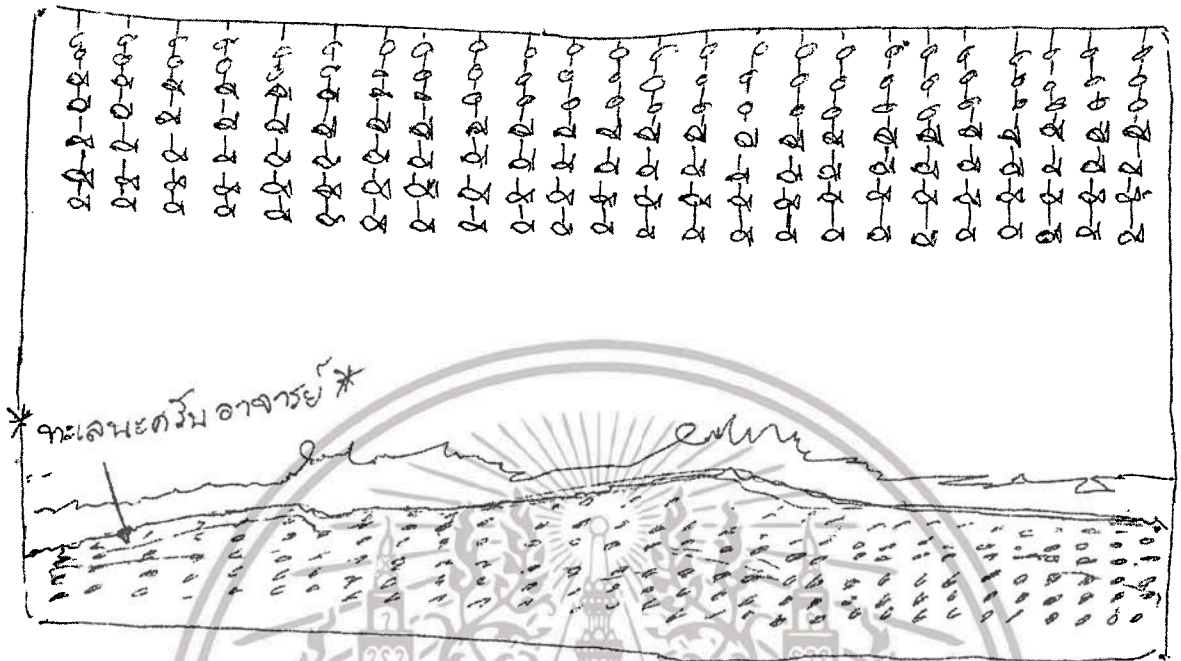
การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัยโดยแนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส และการใช้แทนสื่อความหมายปี ค.ศ.1960 โรมัน จาคอบสัน ได้พัฒนาทฤษฎีการสื่อความหมายการสื่อสาร โดยเขาได้แยกแยะไว้ว่าองค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน เหตุการณ์อย่างหนึ่งเน้นที่ฝ่ายส่งสาร แต่อีกเหตุการณ์หนึ่งอาจเน้นที่ผู้รับสาร ในรหัสภาพเขียนของสกุโมเดอริซิซึม มีรหัสย่อย อันได้แก่ คิวบิซึม เซอเรียลลิซึม ฟิวเจอร์ริซึม เป็นต้น ซึ่งจะจำแนกและยกตัวอย่างการวิเคราะห์ต่อไปในส่วนของเนื้อหา

คำตอบที่ 29 นายณัฐพล นาคทรัพย์

1. ข้าพเจ้านำปลา 3,000 ตัว ไปจัดวางไว้เหนือน้ำทะเล เขตตั้งโดยใช้เชือกสลิง ซึ่งตรงเป็นตารางแล้วนำปลา 3,000 ตัวมาห้อยเรียงกันเป็นชั้นๆ
2. ข้าพเจ้าต้องการแสดงรีเฟคจากวัตถุลงสู่พื้นที่เป็นอิมเมจที่เกิดจากแสง กระทบสู่วัตถุที่มีรูปทรงปลาที่ถูกจัดตั้งไว้
3. เพราะข้าพเจ้าต้องการเห็น แสง อิมเมจต่อตัววัตถุถึงสถานที่ที่ข้าพเจ้าจัดวางให้เชื่อมโยงกัน
4. ข้าพเจ้าชอบเวลาที่มีแสงกระทบ แสงของแดดจะหมุนตัววัตถุเหนือพื้นทะเลไปเรื่อยๆ และมันยังทำทนายต่อการเซตตั้งจัดการตัววัตถุจะเห็นผลมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับระดับความสูงของตัววัตถุที่ติดตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ออกแบบสื่อความหมายอะไร (ปลา 3,000 ตัว)

ภาพร่างที่ 3.31 นายณัฐพล นาคทรัพย์

ปลา 3,000 ตัว ถูกเซตตั้งไว้บนทะเล โดยใช้เชือกสลิงซึ่งปลา 3,000 ตัวให้ลอยเหนือน้ำทะเลเป็นการจัดวาง ทะเล เป็นคำจำกัดความของสถานที่ สถานที่หนึ่ง หรือสถานที่ที่เกิดจากธรรมชาติมีน้ำมีหินดินทราย ที่ปรากฏขึ้น และการเซตตั้ง ถูกสร้างขึ้นเพื่อทำให้เกิดเงาสะท้อนจากตัวปลา ปลาเป็นภาษาเป็นคำที่ถูกจัดการให้รู้กันในภาษา ภาษาหนึ่งว่า เป็นสิ่งที่อยู่ในน้ำ มีชีวิต มีรูปทรง เป็นประมาณนี้เพื่อให้รู้กันว่าสิ่งที่เห็นหรือ การสร้างการรับรู้ว่าเป็น ปลา ด้วยการสื่อสาร การเชื่อมโยงกันระหว่างสองสิ่งที่เห็น เชื่อมโยงกันโดยตัวภาพ

คำตอบที่ 29 นางสาวสุชาดา สังข์เพชร

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้านำปลาที่ถูกตัดเย็บด้วยผ้าลายหลากหลายแบบ จำนวน 3,000 ตัว ใส่กล่องจัดวางเรียงขึ้นไป

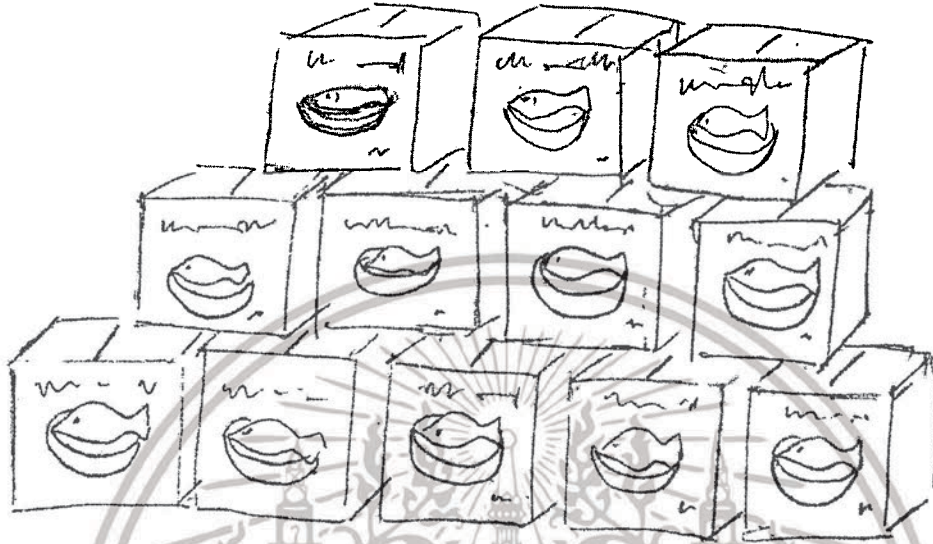
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงการส่งออกของปลา 3,000 ตัว ในเชิงพาณิชย์ ที่ถูกจัดวางใส่ในกล่อง แล้ววางเรียงกัน 12 กล่อง สื่อถึงการขนส่งและการบริโภคปลา

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะผลงานที่ข้าพเจ้าทำมันตรงประเด็นกับการขนส่ง จึงมีความคิดนำปลาเป็น วัสดุบริโภค การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยแนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส และการใช้ตัวแทนสื่อ ความหมาย

ภาพร่างที่ 3.32 นางสาวสุชาดา สังข์เพชร

ต้องการเน้นที่ฝ่ายส่งสารที่ต้องการให้ผู้รับชม ได้รู้สึกถึงการแพ็คส่งสินค้า วัตถุศิลปะที่เป็นอาหาร พูด ถึงการบริโภคปลาที่ต้องส่งออกเป็นจำนวน 3,000 ตัว ถูกแพ็คเก็บไว้ในกล่อง

การรู้สึกถูกรบกวนเกี่ยวกับการสื่อความหมายเหล่านี้ จะทำให้ข้าพเจ้ารู้ถึงความหมายเชิงวัฒนธรรมใน เรื่องของภาพ การสื่อความหมายนั้นจะไม่เหมือนกันสำหรับวัฒนธรรมทั้งหมด ซึ่งอันนี้เป็นเหตุผลที่ว่า ทำไมมันจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าเสมอ ในการคิดถึงเรื่องเกี่ยวกับบริบทของภาพๆ หนึ่ง และความรู้ ทางวัฒนธรรมที่ผู้ดูหรือผู้พบเห็น จะเข้าใจแตกต่างกันไป และนอกจากนี้การสื่อความหมายมักจะไม่ถูกรับรู้ หรือมีส่วนร่วมโดยคนทุกคนในวัฒนธรรมหนึ่งด้วย แต่เท่าที่ข้าพเจ้ามองเห็น พวกมันต่างถูกป็น ความหมายโดยผู้คนจำนวนมากอย่างมีนัยสำคัญ

คำตอบที่ 31 นายจิรัชย์ เมธาพัฒน์วสุกุล

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้าทำโมบายรูปปลาหลายตัว โดยวัสดุเป็นผ้ายัดขนุน มีสีและลวดลายฉูดฉาด นำมาติดตั้ง เป็นเหมือนฝูงปลาชาติิน ที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนในการดำรงชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้ามองว่าปลา เป็นสัตว์ที่อยู่คู่วัฒนธรรมของพื้นที่ประเทศข้าพเจ้า มันพูดถึงความสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ และธรรมชาติได้ ในอีกด้านก็พูดถึงความเป็นสังคมหมู่่มากได้ ปลาสำหรับผม ก็คือ ตัวแทนหรือสัญลักษณ์ของสังคมในประเทศ (สังคมหมู่่มาก)

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

วิธีการทำ ผมอ้างอิงจากปลาชนิดหนึ่งที่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน และเคลื่อนไหวเป็นจังหวะพร้อมกันทั้งกลุ่ม ผมมองว่าสังคมปลาชนิดที่มีความคล้ายคลึงกับสังคมมนุษย์ การดำรงชีวิต เอาตัวรอด การรวมกลุ่มเพื่อเปลี่ยนภาพลักษณ์ เช่น จากเล็ก → ใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดผลทางความรู้สึกของสังคมอื่น

4. ข้าพเจ้าชอบอะไรในงานของข้าพเจ้าบ้าง

ภาพร่างที่ 3.33 นายจิรัชย์ เมธาพัฒน์วสุกุล

การจัดรูปแบบอ้างอิงจากปลาชนิดในทะเล ที่พวกมันมีการเคลื่อนไหวกันเป็นทอดๆ เหมือนการส่งสัญญาณ

สัญญาณในตัวปลาที่พูดถึงความเป็นวัฒนธรรมของพื้นที่นั้นๆ แสดงถึงผลกระทบที่ส่งต่อกันเป็นทอดๆ หรือการสื่อสารที่เป็นทอดๆ สภาวะสังคมทำอะไรตามกัน หรือเคลื่อนไหวไปพร้อมๆ กัน ในสังคมหมู่่มากที่สามารถพบเห็นได้ในทุกวัฒนธรรม และความหลากหลายทางเชื้อชาติ

คำตอบที่ 32 นายปริยาภรณ์ แซ่โล้ว

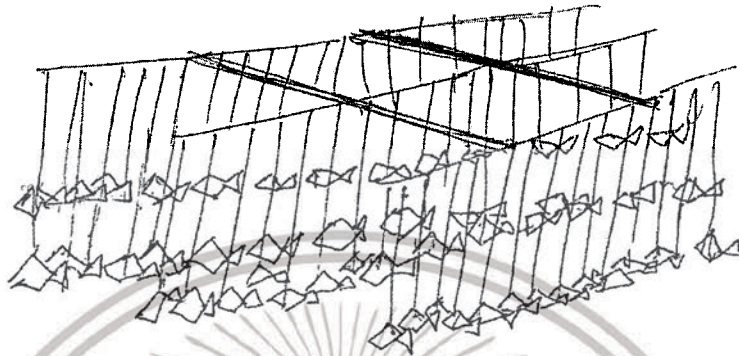
1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้าสร้างรูปงานจากปลา 3,000 ตัว โดยเซ็ทเป็นแถวๆ แถวละ 2 เซ็ทแบบนี้ให้เต็มเพดานเมื่อเงยหน้ามองข้างบน จึงจะเห็นรวมกันฝูงปลาจำนวนมาก

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้าต้องการสื่อสารถึงสิ่งเหล่านี้ ทำให้รู้ถึงความหมายเชิงวัฒนธรรม ในเรื่องของภาพ ซึ่งมันได้รับการมีส่วนร่วมในด้าน ความหมายกับผู้คนจำนวนมากในวัฒนธรรมหนึ่ง เรื่องราวที่เกี่ยวกับบริบทของภาพภาพหนึ่ง เพื่อสื่อสารเกี่ยวกับปลา 3,000 ตัว ที่รวมตัวกันเป็นฝูงใหญ่

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น
 เพื่อสื่อให้เห็นถึงการใช้ปลาเป็นสัญลักษณ์ การอยู่ร่วมกัน สื่อให้เห็นถึงความอิสระ มีชีวิตชีวา ด้วย
 สีสันสดใส

ภาพร่างที่ 3.34 นายปริยาภรณ์ แซ่โล้ว

ข้าพเจ้าต้องการสื่อสารในเหล่านี้ จะทำให้ข้าพเจ้ารู้ถึงความหมายเชิงวัฒนธรรมในเรื่องของภาพ
 การสื่อสารความหมายนั้น ถึงวิธีการซึ่งวัตถุที่แตกต่างกันได้พ่วงเอาความสัมพันธ์ และสื่อความหมายไป
 พร้อมกันกับมันด้วย ซึ่งมันได้รับการมีส่วนร่วมในด้านความหมายกับผู้คนจำนวนมากในวัฒนธรรม
 หนึ่ง เช่น ของขวัญที่เป็นปลา ได้รับการยอมรับในเชิงวัฒนธรรม ในฐานะที่ได้นำพาการสื่อความหมายใน
 ด้านความอิสระ ความมีสีสันสดใส

คำตอบที่ 33 นางสาวรัชฎาพร ชำนาญหอม

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

นำตุ๊กตาปลา 3,000 ตัว มาร้อยเรียงกัน ยึดติดกับเพดาน ซึ่งก็จะมีหลายอันที่จะเรียงจากบนลง
 ล่าง เหมือนเป็นโมบาย มีหลากหลาย สีสันปลา มีหลายแถวเรียงร้อยลงมา ไม่ได้ทำจนเป็นระเบียบ เรียง
 ปลาลงมาแบบมั่วๆ

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

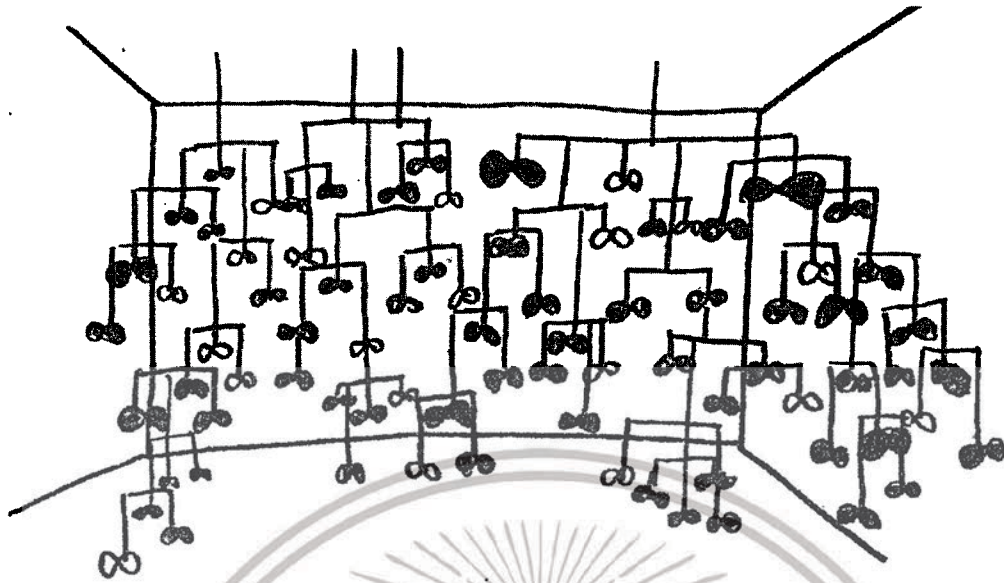
ต้องการจะสื่อคำว่า การที่เอาปลา 3,000 ตัว มาเรียงร้อยต่อๆ กันลงมาจากเพดานนั้น ห้องๆ นั้น
 ก็เปรียบเสมือนกับที่อยู่อาศัยของปลาคือแหล่งน้ำ และการที่ห้อยจากเพดานลงมาก็เหมือนปลาที่แหวก
 ว่ายอยู่กลางน้ำ

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

แค่ต้องการจะสื่อว่า ปลาอยู่รวมกัน ห้องๆ นั้นคือแหล่งที่อยู่อาศัย ปลาที่มีอิสระที่จะแหวกว่ายน้ำ
 ทุกที่ที่เป็นแหล่งน้ำ

การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัยโดยแนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส (Encoding-Decoding)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.35 นางสาวรัชฎาพร ชำนาญหม่อ

ปลา 3,000 ตัว ถูกแขวนเป็นโมบายบนเพดานห้อง โดยเชื่อมต่อๆ กัน เพื่อแสดงให้เห็นถึง ห้องๆ นี้ ก็เปรียบดั่งน้ำที่อยู่อาศัยของปลา ที่แขวนปลาไว้บนเพดานก็เพื่อแสดงแค่ให้เห็นว่าปลาอยู่รวมกันเป็นฝูง มีทั้งตัวเล็ก ตัวใหญ่ อาศัยอยู่ในน้ำ แค่เป็นโมบายปลาธรรมดาๆ

คำตอบที่ 34 นายรณพีร์ พาหุมนันโต

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

จากการศึกษาที่ผ่านมาเมื่อวาน มีการออกแบบวัตถุในฟอร์มของปลาจำนวน 3,000 ชิ้น มาจัดวาง โดยคำนึงถึงแนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส (Encoding-Decoding) และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย (Representative) เป็นกรอบแนวคิดในการสื่อสารผลงาน โดยการนำฟอร์มของปลา 3,000 ชิ้น เป็นวัตถุที่ใช้สื่อสาร ในที่นี้เป็นการสื่อสารที่เน้นไปทางผู้ส่งสาร ใช้วัตถุข้างต้นนำมาจัดวาง โดยแขวนให้อยู่ในฟอร์มของทรงกลมที่ถูกดึงขึ้นไปเกือบถึงผนัง และทิ้งร่องรอยของฟอร์มปลาเล็กปลาน้อย ทั้งไว้บางส่วน พุดถึงโลกของอุตสาหกรรม เชือกที่ใช้มัดรวมขึ้นไปก็เป็นเชือกที่ใช้ในการประมง ต้องการสื่อสารถึงวัฒนธรรมร่วมที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ในปัจจุบัน

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

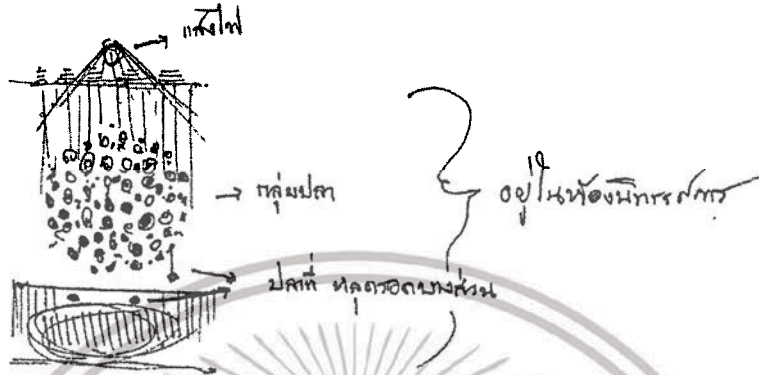
จากวัตถุประสงค์ที่ต้องการเป็นฝ่ายที่เน้นการส่งสาร จึงมีความต้องการจะบอกเล่าแง่คิดถึงวัฒนธรรมร่วมในสังคมมนุษย์ จึงนำมารวมกันในฟอร์มของวงกลม แสดงความเป็นโลกของอุตสาหกรรมทางทะเล และปริมาณของสัตว์น้ำที่น้อยลงทุกๆ วันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในวัฒนธรรมร่วมของผู้ที่รับรู้

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เนื่องจากในวัตถุข้างต้นมีประมาณมากถึง 3,000 ชิ้น จึงมีประมาณมากพอที่จะใช้สื่อสารในการแสดงออกถึงปริมาณการจับปลา ทำให้มองเห็นหนทางในการสร้างสรรค์ผลงาน สามารถทำให้ผู้ชมรับรู้ถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความจริงของการสูญเสียในระดับปริมาณมากได้อย่างดี รวมถึงการจัดวางที่สวยงามด้วยการจัดแสงเงา ทำให้เกิดความงามในคุณค่าทางเนื้อหาและศิลปะอีกด้วย

ภาพร่างที่ 3.36 นายรณพีร์ พาหุมนโต

ในการออกแบบการจัดวางวัตถุ 3,000 ชิ้น ด้วยลักษณะฟอร์มของปลา โดยวิเคราะห์จากวัฒนธรรมร่วมสมัย แนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส (Encoding-Decoding) และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย (Representative) โดยจากแนวคิดหรือทฤษฎีดังกล่าวนี้ แสดงการสื่อสารที่ขึ้นอยู่กับบริบทของการสื่อสาร บางเหตุการณ์เน้นฝ่ายส่งสาร บ้างเน้นรับสาร อย่างในเหตุการณ์ที่ออกแบบมาข้างต้น เน้นไปที่การสื่อสารที่สื่อถึงฟอร์มของปลาจำนวนมาก ถูกดึงขึ้นไปรวมกันเป็นทรงกลมขนาดใหญ่ โดยเหลือปลาเล็ก ปลาน้อย ที่ร่วงอยู่กับพื้นและลอยอยู่บ้างบางส่วน แสดงจำนวนของปลาที่ยังไม่ถูกจับในปริมาณที่น้อย ผู้รับสารจะมีบทบาทในการรับรู้ต่อวัฒนธรรมร่วม บทบาทจึงเน้นไปที่ฝ่ายส่งสาร

ภาพร่างที่ 3.37 นายรณพีร์ พาหุมนโต (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 34 นางสาวณิชา ทวีเจริญสุข

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

การคิดวิเคราะห์ชิ้นงานศิลปะที่มีการร่วมสมัย โดยแนวคิดการเข้ารหัส - ถอดรหัส และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย โดยใช้การแยกแยะไว้ว่าองค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพราะในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทเท่าเทียมกัน โดยฝ่ายหนึ่งเน้นที่การส่งสาร แต่ในขณะที่อีกเหตุการณ์หนึ่งเน้นที่ผู้รับสาร ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าให้อาจอาวิเคราะห์เรื่อง รูปทรง มุมมอง สิ่งของวัสดุ

Ex. มีปลาอยู่ 3,000 ตัว เป็นวัสดุ ผ้า ยัดนุ่น พันกันอยู่ ซึ่งปลาแต่ละตัว ลายผ้าไม่เหมือนกัน
 ตัวปลา = ปลาคนรับสาร ปลา = ส่งสาร

Sol. ทททในลักษณะถอดรหัส ปลา อาจหมายถึง ระบบการผลิตอุตสาหกรรม - ลายผ้า หมายถึง รูปแบบระบบการพิมพ์ การโฆษณา วิทยุ โทรทัศน์ สื่อต่างๆ จำนวน 3,000 ตัว หมายถึง จำนวนที่มากจากตามโจทย์ จำนวนค่าเงินมีค่ามติดอก ออกในศิลปะจีนที่มีความละเอียดไปตรงมา โดนมจิมปลา เขมรแต่ละลาย ออกมาเรียงกัน ตาม ทฤษฎีศิลปะก่อนหน้า ศตวรรษที่ 19.

และ 11 นาที ลาย อีกหนึ่ง ที่มีทั้งหมด 3,000 ตัว

ภาพร่างที่ 3.38 นางสาวณิชา ทวีเจริญสุข

มีปลาอยู่ 3,000 ตัว เป็นวัสดุ ผ้า ยัดนุ่น พันกันอยู่ ซึ่งปลาแต่ละตัวลายผ้าไม่เหมือนกัน ตัวข้าพเจ้า = เป็นคนรับสาร ปลา = ส่งสาร

หากข้าพเจ้าใช้หลักการถอดรหัส ปลา อาจหมายถึง ระบบการผลิตอุตสาหกรรม - ลายผ้า หมายถึง รูปแบบระบบการพิมพ์ การโฆษณา วิทยุ โทรทัศน์ สื่อต่างๆ จำนวน 3,000 ตัว หมายถึง จำนวนที่มาก

Sol. จากตามโจทย์ ข้าพเจ้าเลยมีความคิดว่า อยากให้ศิลปะชิ้นนี้มีความตรงไปตรงมา โดยจับปลาแยกแต่ละลาย ออกมาเรียงกัน ตามทฤษฎีศิลปะก่อนหน้าศตวรรษที่ 19 และแยกลายอีกอื่นๆ ที่มีทั้งหมด 3,000 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

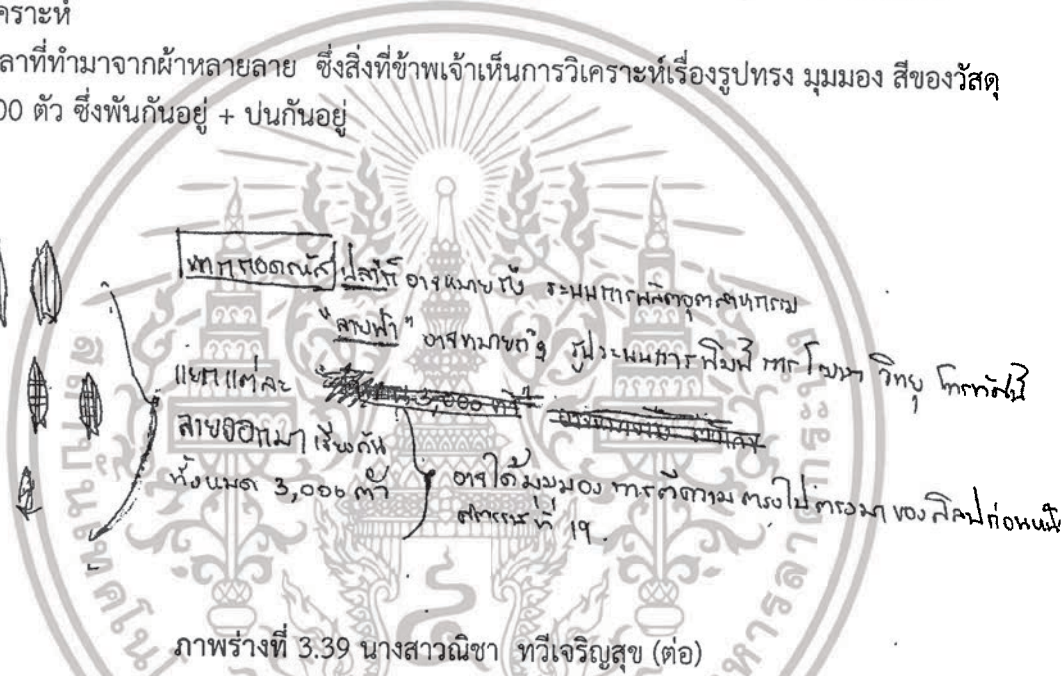
3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพราะข้าพเจ้ามองศิลปะชิ้นนี้เป็นคิวบิซึม ซึ่งเป็นนามธรรมงานศิลปะเหล่านี้จะไม่สะท้อนลักษณะที่ตรงไปตรงมา ข้าพเจ้าจึงมี idea ให้ศิลปะชิ้นนี้เกิดการโยงแรงแศิลปะคิวบิซึม ซึ่งยึดหลักของศิลปะก่อนหน้าศตวรรษที่ 19 ที่ถูกมองว่าเป็นตัวแทนสื่อความหมายของลักษณะตรงไปตรงมา แสดงความคิดหมายของความจริงที่ปรากฏ

การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัยโดยแนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย

จากอบสัน ได้พัฒนาวงจรการสื่อสาร ว่าเขาได้แยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารไปได้ แสดงบทบาทเท่าเทียมกัน ฝ่ายหนึ่งเน้นที่การส่งสาร แต่อีกเหตุการณ์หนึ่งเน้นที่ผู้รับสาร โดยมีรหัส code ให้วิเคราะห์

มีปลาที่ทำมาจากผ้าหลายลาย ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นการวิเคราะห์เรื่องรูปทรง มุมมอง สีของวัสดุ ซึ่งมีอยู่ 3,000 ตัว ซึ่งพันกันอยู่ + ปนกันอยู่

การวิเคราะห์ถอดรหัส อาจแสดงถึง กลางศตวรรษที่ 19 มีภาพทิวทัศน์ชนบท ขาวนา ชีวิตคนจน นี่คือนศิลปะที่เรียกว่า สังนิยม และงานอิมเพรสชันนิซึม ซึ่งถ่ายทอดชีวิตที่เกิดขึ้น หลังจากศตวรรษที่ 1930 ช่วงวิกฤตสงครามได้ปรากฏการณ์ใหม่ในสหรัฐเกิด “ระบบการผลิตอุตสาหกรรมจำนวนมาก ซึ่งแสดงออกมาในรูปของระบบการพิมพ์ การโฆษณา วิทยุ โทรทัศน์” เข้ามาในบ้านเรือนคน ความเปลี่ยนแปลงนี้คือ สุนทรียะ หรือที่เรียกว่า วัฒนธรรมของมวลชน → เป็นการสะท้อนสุนทรียะ → ศิลปวัฒนธรรมก่อนหน้าศตวรรษที่ 19 ถูกมองว่าเป็นตัวแทนสื่อความหมาย (Representative) ของลักษณะตรงไปตรงมา แสดงถึงความคิดหมายของความจริงที่ปรากฏ เช่น อุตสาหกรรม ภาพของเมือง แต่พอมมาถึงศิลปะคิวบิซึม ซึ่งเป็นนามธรรมงานศิลปะเหล่านี้จะไม่สะท้อนลักษณะตรงไปตรงมา แต่เป็นการสะท้อนความหมายหลายมุม ต้องอาศัยการติดตาม เพราะมีความสลับซับซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 36 นางสาวบุญณา ไชยโรจน์วัฒน์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้าทำงานจิตรกรรมผ่านการปักเย็บของเศษผ้า ลวดลายต่างๆ ซึ่งอาจดูไม่มีประโยชน์ให้ใช้งานแล้ว จึงนำกลับมาทำให้มีคุณค่าทางจิตรกรรมอีกครั้ง และนำมาจัดเรียงเป็นรูปทรง คลื่นวนของน้ำทะเล โดยต้องการสื่อสารให้สอดคล้องกับตัววัสดุชิ้นงานถูกเย็บออกมาเป็นรูปทรงปลาที่ต่างลวดลายกันออกไป

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ที่ข้าพเจ้าได้นำเศษผ้าลวดลายต่างๆ มาสร้างผลงานและจัดเรียงเป็นรูปทรงคลื่นน้ำวน เพราะต้องการแสดงให้รู้สึกถึงการไร้ขีดเคลของสิ่งของบางอย่าง แต่กลับบางอย่างไม่สามารถไร้ขีดได้ ตัวข้าพเจ้าจึงนำเศษผ้าที่ไม่มีค่ามาทดแทนชีวิตของปลาหนึ่งชีวิตที่อาจจะมีคนน้อยนักจะคำนึงถึง

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพื่อต้องการสื่อสารถึงการเห็นคุณค่ากับทุกอย่าง แม้จะเป็นสิ่งของหรือสิ่งมีชีวิตก็ตาม ถ้านักเรียนปลา 3,000 ชิ้น จะจัดเรียงยังไง

ภาพร่างที่ 3.40 นางสาวบุญณา ไชยโรจน์วัฒน์

ผลงานชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นจากตุ๊กตาปลาตัวเล็กๆ 3,000 ตัว และถูกทำเสนอออกมาในรูปเหมือนน้ำวน โดยนำปลาเหล่านั้นมาจัดเรียง และแยกแบ่งน้ำหนักโดยลวดลายในปลาแต่ละตัว ซึ่งทฤษฎีสัญลักษณ์ศาสตร์ ได้ถูกอ้างอิงมาจากทฤษฎีของ เดอ โซซู ซึ่งเป็นนักคิดที่ทรงอิทธิพลคนหนึ่งของโลก โดยเขาได้กำหนดคำมา 2 คำ ที่รู้จักกันว่า Signifier ที่พูดถึงกายภาพ และ Signified ที่พูดถึง ความคิด โดย Signifier ของข้าพเจ้าก็คือ ตัวปลา และ Signified ที่พูดถึงการจัดรูปทรงของปลาให้เป็นเหมือนคลื่นวนในทะเล โดยแสดงให้เห็นถึงธรรมชาติทั่วไปของน้ำ และปลาที่ถูกเคลื่อนไหวไปพร้อมกัน โดยการแสดงออกของผลงาน ได้ถูกอ้างอิงมาจากจากอบสันที่ได้พัฒนาวจรสื่อสาร โดยองค์ประกอบในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทเท่าเทียมกัน เหตุการณ์อย่างหนึ่งเน้นที่ฝ่ายส่งสาร และบางเหตุการณ์เน้นที่ฝ่ายรับสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 37 นายชิวิน ชันธจิตร

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

แยกสีของปลาที่และเห็น และนำมาทำเป็นงานศิลปะ โดยกระบวนการทางความคิด ได้มาจากวิถีชีวิตของปลาในทะเล ที่มันใช้ชีวิตชีวิตอยู่ร่วมกัน เพื่อการอยู่รอด และการหาอาหาร ซึ่งเป็นเสมือนคนในสังคมและแนวความคิดนี้ยังสะท้อนสังคมอีกว่า ถ้าข้าพเจ้าร่วมแรงกันอยู่จะสามารถทำอะไรให้สำเร็จได้โดยง่าย

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพื่อสะท้อนสังคมในปัจจุบัน เพราะสังคมในปัจจุบันมีแต่การทะเลาะ ไม่มีความสามัคคี จึงทำให้ประเทศมีแต่การทะเลาะกัน งานชิ้นนี้เปรียบเสมือนการสะท้อนสังคม ถ้าสังคมมีความสามัคคีก็สามารถทำอะไรได้สำเร็จ ถ้าสังคมไม่มีความสามัคคีก็จะเหมือนทุกวันนี้ที่มีการแบ่งพรรคแบ่งฝ่ายกัน ผมจึงทำงานชิ้นนี้ขึ้นมา

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพราะสังคมในปัจจุบันมีแต่การแก่งแย่งชิงดีกัน ถ้าข้าพเจ้ามีความสามัคคีกัน ข้าพเจ้าก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข และเราจะมิสังคมที่ดีอีกด้วย ผมจึงคิดงานชิ้นนี้ เพื่อสะท้อนสังคมในปัจจุบัน สิ่งนี้นักเรียนออกแบบจะสื่อความหมายอย่างไร ถ้ามีปลา 3,000 ตัว จะจัดวางอย่างไร สื่อความหมายอะไร

ภาพร่างที่ 3.41 นายชิวิน ชันธจิตร

แนวความคิด ได้แนวความคิดในการใช้ชีวิตของปลาใต้ทะเลมาเป็นต้นแบบของแนวทางในการทำงาน ซึ่งงานชิ้นนี้สื่อความหมายถึงการดำรงชีวิตของฝูงปลาที่รวมตัวอยู่กันเป็นกลุ่มก้อน เพื่อหาอาหาร และเพื่อป้องกันอันตราย โดยใช้วิธีการอยู่เป็นฝูงๆ ใหญ่ และงานชิ้นนี้ยังสื่อถึงแนวความคิดว่า ถ้าร่วมแรง

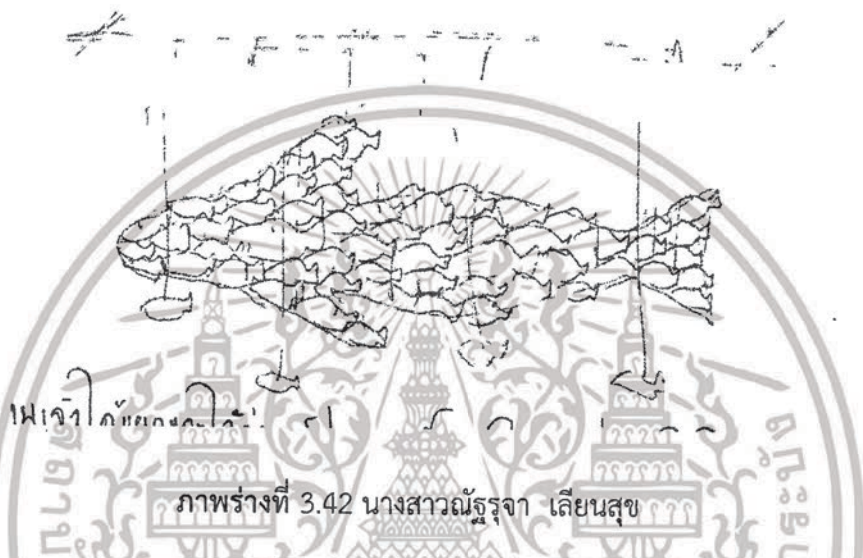
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมใจกันในการทำอะไรสักอย่าง ก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้โดยง่าย ซึ่งงานชิ้นนี้สะท้อนถึงสังคมในเมือง ถ้าข้าพเจ้าร่วมกัน ข้าพเจ้าสามารถทำทุกอย่างได้สำเร็จ

คำตอบที่ 39 นางสาวณัฐรญา เลียนสุข

การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยแนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส และการใช้ตัวแทนสื่อ

ความหมาย

โดยข้าพเจ้าได้แยกแยะไว้ว่าองค์ประกอบนั้น ในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน เหตุการณ์อย่างหนึ่งเน้นที่ฝ่ายส่งสาร แต่เหตุการณ์หนึ่งอาจเน้นที่ผู้รับสาร

การรู้สึกรู้อาบเกี่ยวกับการสื่อความหมายเหล่านี้ จะทำให้ข้าพเจ้ารู้ถึงความหมายเชิงวัฒนธรรมในเรื่องของภาพ ในการคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับบริบทของภาพๆ หนึ่ง และความรู้ทางวัฒนธรรมที่ผู้ดูหรือผู้พบเห็นจะเข้าใจแตกต่างกันไป แนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ คือเป็นการแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีพื้นฐานอยู่บนความเป็นจริง โดยใช้แสงเงากับพื้นที่ห้องว่าง รวมไปถึงการจัดวางแบบแขวนเพื่อสื่อสาร ที่เกี่ยวกับปลาทั้ง 3,000 ตัว ที่รวมตัวกันเป็นฝูง เป็นรูปปลาตัวใหญ่ เป็นสัญลักษณ์ส่วนตัวที่เกิดจากประสบการณ์ของตัวเอง ซึ่งเป็นวิธีการสร้างงานที่ไม่บังคับยึดเยียด แต่มีความเป็นมุมมองส่วนตัวที่นิยมเป็นความปัจเจก สิ่งเหล่านั้นที่ผู้สร้างสรรค์ มีความเห็นว่าเป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับผลงานวิธีการสื่อสาร ได้แก่ องค์ประกอบ สีของปลา และแสงเงา องค์ประกอบของวัตถุประกอบเรียงตัวกันเป็นรูปปลาตัวใหญ่ และบรรยากาศโล่งกว้างภายในห้องสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 40 นางสาวปาลิดา มณีโชติ

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ข้าพเจ้าได้สร้างรูปทรงขึ้นใหม่เป็นขนาดใหญ่ เป็นรูปทรงที่ดูมีมวล มีพื้นที่ และใช้พื้นที่ขนาดใหญ่ที่เป็นการประกอบสร้างจากฟอร์มเล็กๆ ทำให้เกิดความรู้สึกและแรงปะทะต่อผู้ชม ใช้การติดตั้งให้ตัวฟอร์มนั้นห้อยจากเพดานเรียงกันจนเกิดรูปทรงนั้นขึ้นมา

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ด้วยตัวฟอร์มแต่ละตัวมีขนาดเล็ก จึงเพิ่มจำนวน และใช้จำนวนที่มากนั้นมาสร้างเป็นฟอร์มใหม่ที่แตกต่างจากตัวมันเอง ใช้ปริมาณมาเพิ่มความรู้สึกให้กับงาน และเมื่อชิ้นส่วนเล็กๆ แต่ละส่วนนั้นมารวมกันเป็นขนาดใหญ่ ก็จะมีรูปร่างที่ดูน่าสนใจขึ้น และด้วยตัวฟอร์มเดิมที่แต่ละชิ้นมีขนาดเล็กแต่จำนวนมาก ก็จะทำให้ความรู้สึกอีกอย่างหนึ่งกับตัวฟอร์มขนาดใหญ่ที่มีรูปร่างที่ต่างกับฟอร์มเล็กๆ เหล่านั้น ก็จะทำให้ความรู้สึกอีกอย่าง และเมื่อทั้ง 2 สิ่งอยู่ด้วยกัน ก็จะทำให้เกิดทั้งความรู้สึก และเกิดคำถามบางอย่าง

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

ในการที่ข้าพเจ้าใช้ตัวฟอร์มเล็กๆ เป็นรูปปลา เพื่อเป็นตัวแทนถึงสิ่งมีชีวิต และการใช้จำนวนเยอะก็เพื่อแทนถึงสิ่งมีชีวิตสัตว์สังคมที่อยู่รวมกันมากมาย แต่มีหลายรูปแบบ เช่น มนุษย์ ลวดลายบนตัวปลา ก็อาจจะสื่อได้ถึง ความเชื่อที่แตกต่างกัน โดยทุกคนยังอยู่ร่วมกันได้ จึงเกิดการสร้างฟอร์มใหม่ขึ้นมา การที่ข้าพเจ้านำฟอร์มเล็กเหล่านั้นมารวมกัน สร้างฟอร์มใหม่ขึ้นมา เพราะเชื่อว่าจะทำให้เกิดแรงปะทะต่อผู้ชม และการที่มีการสร้างฟอร์มใหญ่ขึ้นมา รวมขึ้นมาจากตัวปลาเล็กๆ หลายลวดลายนั้น จะทำให้ผู้ชมเกิดคำถาม หรือมีความคิดบางอย่างเกิดขึ้นได้

- เสกิต ถ้ามี 3,000 ชิ้น สื่อถึง?

ภาพร่างที่ 3.43 นางสาวปาลิดา มณีโชติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลาหลากสีที่อยู่รวม คละกัน เป็นกลุ่มใหญ่แทนตัวปลาแต่ละตัวเป็นคนในสังคมที่อยู่รวมกัน
ในสังคมหนึ่ง เป็นวงจรที่คนในสังคมต้องวนเวียนเจอกันอยู่กับเหตุการณ์ หรือวัฒนธรรมสังคมเดิมๆ ปลาแต่ละ
สีแยกเป็นความแตกต่างของแต่ละบุคคล จัดเรียงให้เป็นรูปทรงวงกลม มองทางด้านหน้าเรียงเป็นเส้น
กลมเป็นชั้นๆ เห็นปลาสีต่างๆ คละกัน แต่มองทางด้านข้างเป็นแถวแนวตรง และปลาแต่ละแถวแบ่งสีกัน
ค่อนข้างชัดเจน

เป็นงานที่ใช้ตัวแทนสื่อความหมาย โดยแนวคิดแบบการเข้ารหัส ที่กำหนดและสื่อตัวแทนปลาสี
ต่างๆ เป็นกลุ่มคน งานที่มองด้านหน้า มีเส้นที่ดูอิสระ และมีที่ดูจะคละกัน ดูแล้วสวยงามละลานตา มี
ความแตกต่างกันคนในสังคมที่อยู่รวมกันได้ดี แต่เมื่อมองทางด้านข้างกลับดูเป็นระเบียบ เป็นแถว และโทน
สี+ลวดลายที่แยกจากกัน ดูอัดอัดเหมือนในสังคมที่เหมือนจะอยู่รวมกันได้ดี แต่ก็แฝงไปด้วยการแบ่ง
แยกกัน ในเรื่องนี้ก็อาจเป็นการเข้ารหัสถึงผู้รับสารในอีกทาง โดยฟอร์มทรงกลมหลักก็เป็น SUB-CODE
ที่แทนถึงสังคมที่กลมเกลียว เป็นหมู่หมวด ลากรใช้จำนวนเพื่อส่งแรงปะทะถึงความเยอะ ความเป็น
มวลชนให้แก่ผู้ชม เป็นตัวแทน SUB ด้านคิวบิก และเซอร์เรียลลิสม์ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริง

คำตอบที่ 41 นางสาวจินตนา เขียนบุตร

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

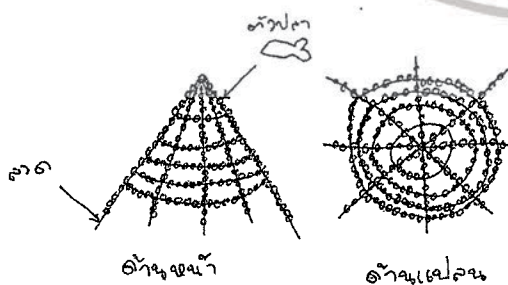
คิดหารูปแบบในการจัดวางปลา 3,000 ตัว ให้อยู่รวมกันได้ ข้าพเจ้าเริ่มคิดก่อนว่า จะต้อง
ออกแบบรูปทรงของการจัดวางอย่างไร เพื่อให้ปลา 3,000 ตัวอยู่รวมกัน ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงเส้นใยของแมง
มุมที่มีลักษณะวงกลม และมีชั้นหลายๆ ชั้น “ถ้าข้าพเจ้าออกแบบมันให้ตั้งได้ก็คงจะดี” ข้าพเจ้าเลยคิดที่
จะทำเป็นรูปส่ม เพราะส่มตั้งได้ และมีลักษณะเป็นวงกลม

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพราะข้าพเจ้าคิดว่า อยากให้ตัวปลาที่รวมกันมีความเป็นระเบียบ ไม่อยากให้ปลาเหล่านั้นกระจัด
กระจาย อยากให้ง่ายต่อการขนย้าย ถ้าต้องนำไปตั้งหรือแสดงที่ไหน

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้าอยากให้ตัวปลาทุกตัวที่แต่ละตัวย่อมมีความแตกต่างกัน ทั้งสีผ้า ลวดลายของผ้า วิธีการ
หรือความประณีตในการตัดเย็บปลาแต่ละตัว ให้ผู้ชมได้เห็นทุกตัว จึงคิดว่าถ้าทำเป็นรูปทรงส่มจะดีที่สุด
เพราะตรงตามเป้าหมายความคิดของข้าพเจ้าในการจัดวางปลา 3,000 ตัว

หัวข้อ - จัดวางปลา 3,000 ชั้น จะจัดอย่างไร?
แล้วสื่อความหมายอะไร?
อ้างอิงทฤษฎี

ภาพร่างที่ 3.44 นางสาวจินตนา เขียนบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้านำเส้นลวดมาซึ่งให้คล้ายกับใยแมงมุม ที่สามารถตั้งอยู่บนนั้นได้ คล้ายฟ้ายี่ที่ครอบอยู่ มีปลาอยู่บนยอดนั้น 1 ตัว และผูกปลาที่เหลืออยู่ต่อๆ กันไป ตั้งแต่ชั้นแรกไล่ลงไปจนสุดปลายลวด ซึ่งวิธีการซึ่งลวดแบบนี้จะทำให้การผูกตัวปลาในแต่ละชั้น ลดหล่นกันไป ชั้นต้นๆ หรือชั้นสูงๆ ที่ติดกับยอด จะมีจำนวนที่น้อยกว่า และชั้นกลางๆ จะมีจำนวนมากกว่าไล่ลงไป ยิ่งอยู่ข้างล่างใกล้กับพื้นมากเท่าไร จำนวนของตัวปลาก็มีมากขึ้นเท่านั้น

สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะสื่อ อ้างอิงเกี่ยวกับความคิดที่เห็นตัวปลา เมื่อครั้งเรียนสัปดาห์ที่แล้ว คือเรื่องของสังคม การที่ข้าพเจ้านำตัวปลามาร้อยต่อกันในรูปแบบทรงปิระมิด ยอดปิระมิดมีเพียงปลาตัวเดียว และไล่จากยอดจะมีการเพิ่มจำนวนของตัวปลามากขึ้น เปรียบเทียบกับความเป็นอยู่ของคนในสังคมที่ผู้มีอำนาจอยู่ในฐานะที่สูงสุด ผู้ควบคุมพวกข้าพเจ้าเป็นกลุ่ม คนที่มีจำนวนไม่มากเหมือนจำนวนคนรายกับคนจนที่จำนวนของคนจนนั้นมีมากกว่าและอยู่จุดที่ต่ำกว่า โดยผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าอยากเป็นผู้ส่งสารการวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยแนวคิดการเข้ารหัส-ถอดรหัส และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย ข้าพเจ้าสามารถจ้องมองลงไปทีละอย่าง และตั้งคำถามถึงสิ่งที่ได้รับ การชี้แนะหรือแสดงถึง และสิ่งที่ได้รับการสื่อความหมาย

คำตอบที่ 42 นางสาวสุทิดดา วสุวัต

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ทำเป็นตุ๊กตาปลาตัวเล็กๆ ห้อยใส่เส้นเอ็นหลากหลายเส้น เส้นละหลายๆ ตัว ในพื้นที่ที่ถูกสร้างเป็นสระว่ายน้ำจำลอง โดยนำเส้นเอ็นเหล่านั้น ห้อยจากด้านบน ซึ่งคนก็สามารถเดินเข้าไปมีส่วนร่วมได้ โดยสระว่ายน้ำจำลองนั้น ถูกสร้างด้วยกระเบื้องให้คล้ายกับลักษณะภายในสระว่ายน้ำ เป็นห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้า เมื่อเดินเข้าไปจะเห็นปลาห้อยระยียงระยงค้อยเต็มไปหมด เมื่อมองทางด้านบนจะเห็นเป็นกระจุกใส มีน้ำอยู่ด้านบน สามารถมองเห็นได้ ทำให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ในสระว่ายน้ำจริงๆ

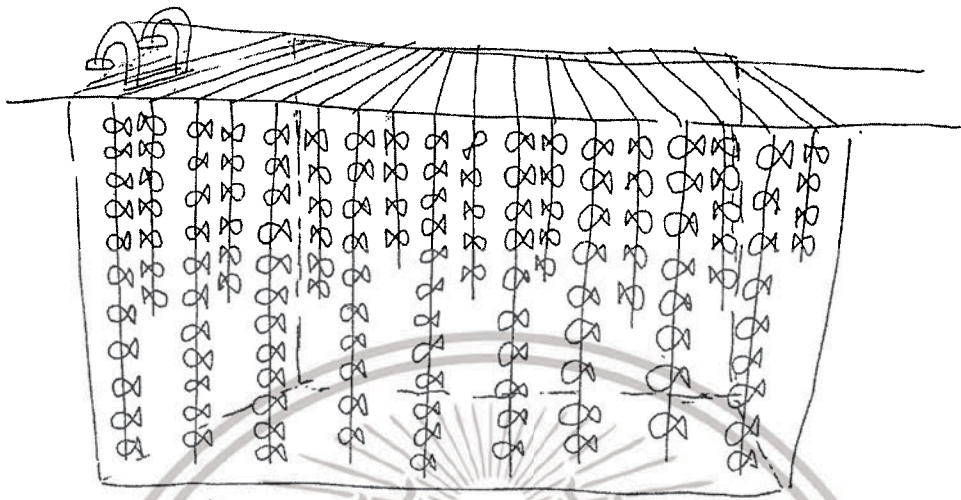
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพราะรู้สึกว่าตุ๊กตาปลานั้น เป็นสัญลักษณ์หรือเป็นภาพแทนของปลา สัตว์ที่มีชีวิตอยู่ในน้ำ จึงอยากที่จะนำภาพแทน หรือตุ๊กตาปลากลับไปอยู่ในที่ของมัน หรือสถานที่จำลองว่าเป็นน้ำนั่นเอง

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพราะตุ๊กตาปลา รู้สึกว่าเป็นภาพแทนของปลา สัตว์น้ำที่อาจจะจะเป็นสัตว์ที่อยู่ในยุคอุตสาหกรรม เลยตัดสินใจทำเป็นปลาห้อยๆ อยู่ในพื้นที่ที่ถูกจำกัด (สระว่ายน้ำจำลอง) เหมือนดังปลาที่ถูกติดอยู่ในแห และมนุษย์ก็สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับงานได้อีกด้วย เหมือนกับชีวิตจริงว่าท้ายที่สุดของปลาเหล่านั้น ก็ตกอยู่ในน้ำมือของมนุษย์

ถ้ามีตุ๊กตาปลา 3,000 ชิ้น จะจัดวางอย่างไร

สระว่ายน้ำจำลอง.

ภาพร่างที่ 3.45 นางสาวสุทธิตา วสุวัต

สระว่ายน้ำจำลอง

การสื่อสารความหมายระดับของปัจเจก (Individual Connotations) ประสบการณ์ต่างๆ ที่ศิลปินมีในชีวิต เป็นเรื่องของปัจเจกที่ได้ก่อรูปก่อร่างสร้างวิธีการมองโลกและการโต้ตอบกับโลกของข้าพเจ้าขึ้นมา อันนี้มันทำงานในแง่มุมมองหรือรูปการทั้งหมดเกี่ยวกับการเป็นอยู่ของศิลปิน รวมไปถึงการโต้ตอบของข้าพเจ้าต่อภาพด้วย ยกตัวอย่าง เช่น ภาพด้านบน เป็นตุ๊กตาปลา ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่ทำงานบนฐานที่ว่า เครื่องหมายทำหน้าที่เป็นตัวแทนของปลาที่เป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำ ทุกๆ เครื่องหมายมันจะประกอบด้วย Signifier คือรูปแบบของตุ๊กตาปลาถูกจำลองอยู่ในสระว่ายน้ำจำลอง ที่นำมาใช้ เพื่อถ่ายทอดความหมายถึงปลาที่อาศัยอยู่ในน้ำจริงๆ คือรูปแบบที่ถูกนำมาเพื่อใช้ถ่ายทอดความหมาย เช่น ตัวตุ๊กตาปลา และสระว่ายน้ำจำลองที่เป็นเหมือนภาพแทนฝูงปลาที่มีชีวิตอยู่ในน้ำ ขณะเดียวกัน มันเป็นเรื่องสำคัญที่จะได้รับรู้ถึงการมีอยู่ของการสื่อความหมายส่วนตัว เพราะว่าพวกมันไม่ได้สื่อความหมายไปตามปกติ ตั้งที่คนอื่นๆ มีส่วนร่วม (ในความหมายนั้น)

คำตอบที่ 43 นางสาวธัญญา เสนขวัญแก้ว

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

จากรูปแบบตัวอย่างที่อาจารย์ยกมาให้ดูเป็น ตุ๊กตากลุ่มปลาจำนวนหนึ่ง ที่มีจำนวนไม่น้อย แต่อาจจะไม่ถึงร้อยร้อยตัว ลักษณะของมันดูมีความยุ่งเหยิงไม่น้อยเลยทีเดียว จากการเชื่อมต่อของเชือกที่ผูกติดกับตัวปลาเอาไว้ด้วย ทำให้ปลาที่อยู่ด้วยกันมีความพัวพันกันมั่วไปหมด จากคำถามของอาจารย์บุศยมาศ ได้ให้มา ให้ข้าพเจ้าจินตนาการปลาว่ามีทั้งหมด 3,000 ตัว แล้วให้จัดเรียงในความคิดของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าเลยตัดสินใจจากความยุ่งเหยิงของจำนวนปลาที่มีอยู่จำนวนหนึ่งแล้ว ถ้ามีอีก 3,000 ตัว คงยุ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหยียงมากกว่าเดิมแน่นอน ยังมีในจำนวนที่มากขึ้นแล้ว การจัดระบบระเบียบของมันคงมีความยากขึ้นมากกว่าเดิม และเพื่อความสบายตาสบายใจ เลยตัดสินใจให้ปลาทั้งหมดอยู่ในขวดโหล เพื่อสื่อถึงความอัดอั้นยิ่งขึ้นไปอีก

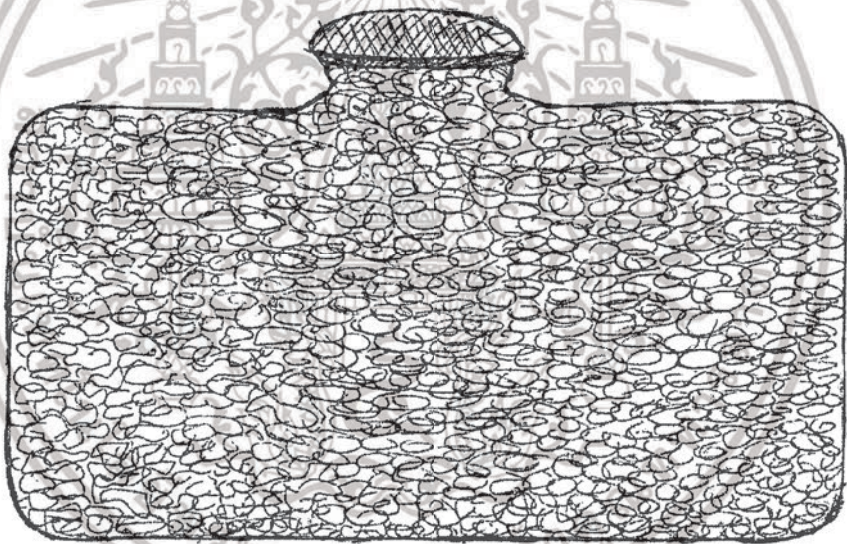
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพราะต้องการสื่อสารให้เห็นถึงจำนวนปลาที่เยอะขึ้น และสร้างความอัดอั้นมากขึ้น ประสิทธิภาพในการจัดการความเป็นระบบระเบียบมีมากขึ้น ความวุ่นวายเกิดขึ้น

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายคือ ต้องการให้ผู้ชมงานคิดต่อตัวภาพให้แสดงความอัดอั้น ความยุ่งเหยิง เพื่อต้องการให้เห็นว่า พอปลาเพิ่มขึ้น จำนวนมากขึ้นไม่ว่าอะไรก็ตามย่อมมีการจัดการที่ลำบากขึ้น การสร้างระเบียบการจัดการที่ลำบากมากกว่าเดิม และเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนผู้คนหมู่มาก มักมีการควบคุมยาก แต่ที่ใส่ไว้ในขวดโหลก็เพื่อต้องการสื่อว่า ความวุ่นวายนั้น หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก็มีขอบเขตของมัน

- ถ้ามี 3,000 ชิ้น

ภาพร่างที่ 3.46 นางสาวธัญญา เสนขวัญแก้ว

สื่อความหมายอย่างไร ปลา 3,000 ตัวในขวดโหล ซึ่งโดยปกติแล้วปลาที่อาจารย์ให้ดูก็ประมาณ ร้อยกว่าตัวก็ดูมีความอัดอั้นมากพอแล้ว ข้าพเจ้าเลยอยากแสดงถึงจำนวนปลาที่เยอะมากขึ้นๆ และทำให้ดูมีความอัดอั้นมากกว่าเดิม โดยการใส่ปลาทั้ง 3,000 ตัว ลงในขวดโหล ที่มีการปิดฝานั้นก็หมายถึงการแออัด ที่ทำให้อากาศบางส่วนเข้าไม่ถึง มีความอัดอั้นพัวพันมั่วไปหมด มีความยุ่งเหยิง ดูแล้วให้ความไม่สบายใจ กังวลใจ หายใจไม่ออก มีความตึงเครียดอยู่แต่ในกรอบสี่เหลี่ยม ไม่สามารถขยับเขยื้อนไปไหนได้เลย มีความร้อน มีความลายนตาที่นำขวดโหลมาใส่ ปลาหรือนำปลาใส่ขวดโหล เพราะขวดโหลให้ความรู้สึกถึงพื้นที่ที่มีจำกัดปริมาณที่ใส่ไปในขวดโหล ในส่วนนี้เป็นขวดโหลในการสื่อสารถึงคนดูมากกว่าตัวปลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 44 นางสาวนุชจารี สุธงส์ษา

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ตัวงานที่ได้สร้างขึ้นมาเป็นรูปทรงของปลาฉลาม ซึ่งเป็นสัตว์น้ำที่มีขนาดใหญ่ โดยถูกประกอบสร้างขึ้นจากปลาตัวเล็กทั้งหมด 3,000 ชิ้น

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ต้องการจะสื่อให้เห็นถึงสังคมในปัจจุบัน การอยู่รวมกันกับคนในสังคม แต่ก็ยังมีความเป็นตัวของตัวเองสูงอยู่เหมือนกัน คือ เคารพการตัดสินใจของตัวเองเป็นใหญ่

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เพราะงานรูปแบบที่สร้างขึ้นในรูปทรงของปลาตัวเล็กที่สร้างขึ้นให้เป็นปลาตัวใหญ่ เป็นการสื่อความหมายที่ตรงประเด็น เพราะปลาตัวเล็กที่อยู่กันเป็นฝูงจะทำอะไรที่เหมือนกันไปในทิศทางเดียวกัน แต่ปลาที่อยู่อาศัยอยู่ตัวเดียวจะมีความคิดที่ไม่เหมือนใคร เพราะไม่ต้องฟังความคิดคนอื่นให้สับสนกับความคิดตัวเอง

ภาพร่างที่ 3.47 นางสาวนุชจารี สุธงส์ษา

ต้องการเน้นที่ฝ่ายส่งสารนั่นก็คือ ตัวข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมได้รู้สึกปลาที่เป็นสัตว์สังคมในบางจำพวก แต่ส่วนใหญ่จะเป็นชนิดที่เป็นตัวเล็ก แต่ปลาที่มีขนาดใหญ่บางจำพวกจะอาศัยอยู่อย่างเดียวดายในพื้นที่ที่กว้างใหญ่ แต่ก็มีความเป็นอิสระมากกว่าปลาที่อยู่กันเป็นพวก การจัดรูปแบบงานจะเป็นการห้อยปลาตัวเล็กทั้ง 3,000 ตัว ติดตั้งให้เป็นรูปทรงของปลาฉลาม

ภาษาหรือรหัสของภาพทางสายตา (The Language, or code of visual images) เมื่อจะทำการวิเคราะห์ถึงความหมายที่ถูกสร้างขึ้นในงานภาพถ่ายหรือภาพนิ่งต่างๆ ข้าพเจ้าจะต้องพิจารณาถึงรหัสหรือโค้ด (code) ของการเป็นตัวแทนในเชิงเทคนิค (technical representation) และโค้ดของเนื้อหา (codes of content)

ตัวแทนในเชิงเทคนิค และหลักเกณฑ์ หรือรหัสเกี่ยวกับเนื้อหาต้องการการพิจารณา เมื่อต้องกระทำการวิเคราะห์ออกมาเป็นใจความเรื่องราวเกี่ยวกับภาพต่างๆ ข้าพเจ้าจะต้องถามว่าปัจจัยเหล่านี้ในแต่ละอย่างมันให้การสนับสนุนอย่างไรในฐานะที่เป็น signs หรือ signifier ต่อความหมายเกี่ยวกับใจความ (เรื่องราว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 45 นายปัญญา ชวงค์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

1) เอาปลามาห้อยเรียงกันเป็นแนวยาว แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ

- เอาทั้ง 2 กลุ่มหันหน้าเข้าหากัน กลุ่มเล็กๆ อยู่ด้านบน โยงด้วยเชือกปลาจากด้านล่าง ขึ้นมาต่อกับกลุ่มนั้น

2) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นศัตรูของทั้ง 2 กลุ่ม การควบคุมของปลากลุ่มเล็กด้านบน

3) เพราะประชากรปลา 3,000 ตัว มารวมกันมันหมายถึงความโกลาหล ถึงจะเป็นปลาเหมือนกัน แต่ทุกคนก็ยังเห็นว่าตนแตกต่าง หาข้ออ้างจากสีเกล็ด/รูปร่าง ถึงจะเป็นปลาเหมือนกัน สุดท้ายก็จะทะเลาะกันอยู่ดี

4) ตึกตากลานารักดี สวย แต่เพราะมีสีสันที่หลากหลาย = ความแตกต่างที่มากมาย และเมื่อมันมีความแตกต่างในสังคม [สีฟ้า สีชมพู สีดำ รูปร่าง ส่วนสูง ฐานะ หน้าที่ ศาสนา ความเชื่อ] ความขัดแย้งทางความคิดก็จะเกิดขึ้น ปลา [มนุษย์] เป็นสัตว์สังคม จำเป็นต้องอาศัยอยู่ร่วมกัน แต่พออยู่รวมกันก็ทะเลาะกัน ความขัดแย้งนี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบนัก

- รักที่สุดในงาน คือ 4

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

การแก่งแย่งชิงดีเป็นสิ่งปกติในสังคม สิ่งมีชีวิต คน สัตว์ พืช ไม่มีละเว้น สัตว์กับพืชต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอดอาหาร น้ำ แสงแดด พืชแข่งกันเติบโต ยึดลำต้นขึ้นสูงเพื่อรับแสงอาทิตย์ พืชเล็กๆ ที่ได้รับแสงไม่เพียงพอก็ตายจากไป สัตว์มีระบบการแก่งแย่งที่เหนือกว่าหน่อย หม่าปามีตำแหน่งต่างๆ ในฝูง สิงโตตัวผู้ไม่ต้องออกล่า นังรอกินอย่างเดียว [ผู้เฉพาะตอนตีกับสิงโตตัวผู้ตัวอื่น] สัตว์ต่างๆ ต่อสู้เพื่อขึ้นเป็นจ่าฝูงเพื่อ "อำนาจ"

มนุษย์เองก็เช่นกัน แต่การต่อสู้เพื่ออำนาจของมนุษย์นั้นซับซ้อนและโหดร้ายกว่ามาก จริงอยู่ที่ข้าพเจ้ามีสมัยที่พุ่งเข้าต่อสู้โดยตรงๆ เพื่อแย่งอำนาจกัน แต่สมัยนี้พวกเขาไม่จำเป็นต้องตีกันเองแล้ว

พวกข้าพเจ้าใช้ "หุ่นเชิด" โปรงเงิน อาวุธ อาหาร ลงไปในกลุ่มเล็กๆ [หรือใหญ่ๆ ถ้าเงินถึง] ให้พวกนั้นจับอาวุธขึ้นมาต่อสู้แทนตัว ส่วนพวกตัวเองนั่งกระดิกเท้า จับไวน์นั่งดูพวกข้างล่างฆ่ากันเอง เป็นสงครามตัวแทนในงานออกแบบนี้ ข้าพเจ้าจึงได้จัดวางให้มี 4 กลุ่มใหญ่ กลุ่มล่าง 2, กลุ่มบน 2 กลุ่มบนตีกัน และใช้หุ่นเชิด [กลุ่มล่าง] มาตีแทน พุดให้ถูก งานนี้แท้จริงแล้วจึงไม่ใช่งานที่แสดงถึงความสุข มันเป็นงานเสียดสีเหล่าผู้มีอำนาจ "เบื่องบน" ที่ใช้คนไทยด้วยกันเองตีกันทำร้ายกันเอง

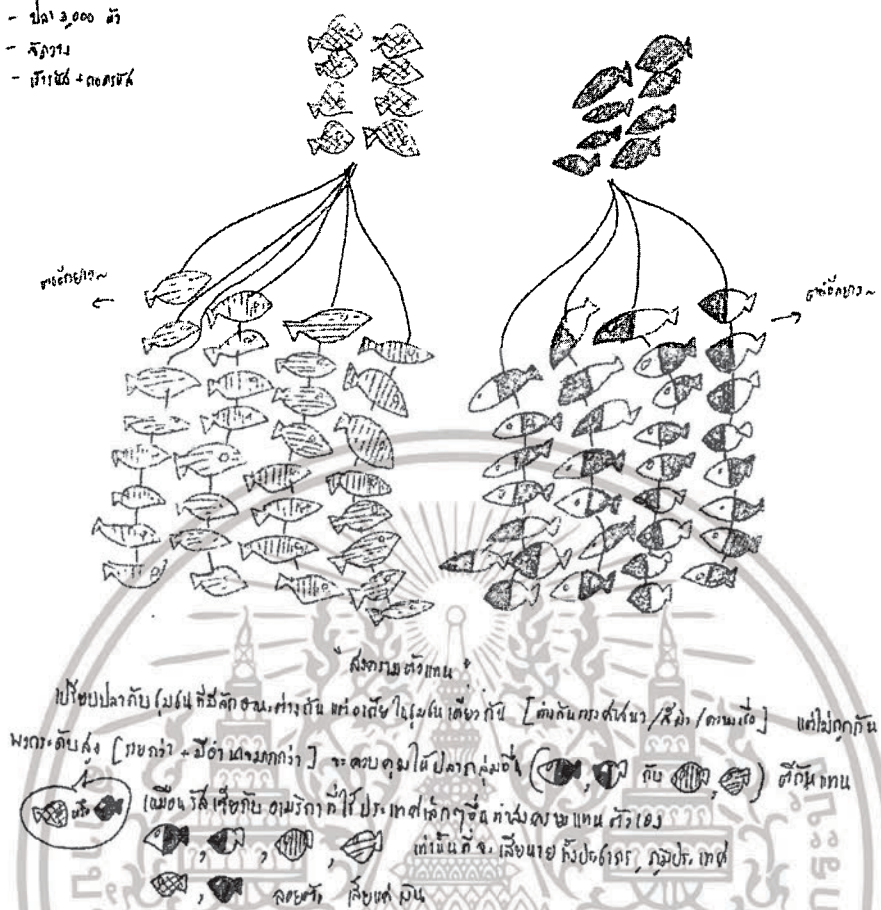
3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

1) ด้าย, กระจดาช, ผ้า

1.1) ราคาถูก ใช้ง่าย จัดทรงง่าย

2) เส้น

- ปลา 3,000 ตัว
- สีขาว
- กราฟิค + ดอกรักษ์

ภาพร่างที่ 3.48 นายปัญญา ชูวงศ์

การสื่อความหมาย

1. การสื่อความหมายในเชิงปัจเจก → ศิลปินใช้ประสบการณ์ส่วนตัวเป็นหลัก ไม่มีประโยชน์ในสัญลักษณ์ศาสตร์
2. การสื่อความหมายเชิงวัฒนธรรม → ความหมายที่คนจำนวนมากเข้าใจ เช่น กุหลาบ = ความรัก

ข้าพเจ้าใช้การสื่อความหมายในเชิงวัฒนธรรม

- การเอาปลาสีโทนเดียวกันมารวมกลุ่ม = กลุ่มเดียวกัน ประเภทเดียวกัน
- การเอาปลา 2 กลุ่ม หันหน้าเข้าหากัน = ศัตรู
- การใช้ด้ายเชื่อมโยง ขึ้นไปยังด้านบน = การชักใย การควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำตอบที่ 46 นายณัฐพงษ์ จันทรหัตถการ

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

ผมทำเกี่ยวกับฝูงปลาทะเลที่มีการรวมตัวทุกๆ 1 และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก

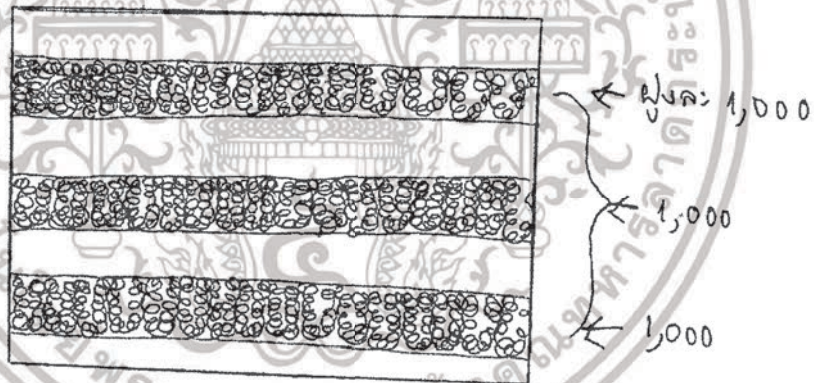
2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

ผมสนใจในการไม่มีแบบแผน แต่เสมือนมีการวางแผนมาแล้ว ความสวยงามจึงเกิดขึ้น ทำให้ผมนึกถึงมนุษย์ที่มีการวางแผนแล้วทำมันเป็นขั้นเป็นตอน

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

ผมตัดสินใจในการหยิบปลาช่อนทะเลมา เพราะมีความงามในรูปแบบของธรรมชาติ เป็นการรวมตัวที่น่าสนใจ และมีรูปทรงในแบบอิสระ

เมื่อผมนึกถึงกลุ่มปลา ทำให้ผมนึกถึงในสารคดีเกี่ยวกับฤดูของปลาช่อนทะเล ผมนึกถึงการเป็นระเบียบด้วยความบังเอิญของปลาช่อนทะเลและในความบังเอิญ ผมเปรียบเสมือนเซนต์ในการทำงานคือ ปลาช่อนเหล่านั้นมีความบังเอิญเป็นระเบียบการทำให้ผมนึกถึงการเชื่อมโยงของงานและการสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ขณะเปรียบเทียบ รูปทรงที่เป็นระเบียบโดยมีการคิดมาเรียบร้อยแล้ว จากฝูงปลาทะเล สิ่งที่ทำให้ผมเข้าถึงการหยั่งรู้ถึงฝูงปลาช่อนเหล่านั้น คือเป็นฤดูผสมพันธุ์ ด้วยรูปทรงที่เป็นทรงกลมวงเป็นทรงกระบอกของปลาช่อนทะเล ทำให้ผมเปรียบเทียบภาพนั้นเหมือนมนุษย์ที่มีการคิดวิเคราะห์การทำงานมีแบบแผนในการทำงานมาก่อนแล้วเช่นเดียวกับฝูงปลาช่อนทะเล

ภาพร่างที่ 3.49 นายณัฐพงษ์ จันทรหัตถการ

คำตอบที่ 47 นางสาวสุพิชฌาย์ เอี่ยมติลวงค์

1. ข้าพเจ้าทำอะไรบ้าง

งานศิลปะชิ้นนี้เป็นการรวมกันสร้างขึ้นของกลุ่มคนที่มีที่มาอยู่ในหลักเกณฑ์คล้ายกัน เพื่อก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในชุมชนและส่งต่อความรู้ ความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น โดยการใช้วิธีการประดิษฐ์เย็บงานฝีมือ ตักตาปลาจำนวน 3,000 ตัว แล้วนำไปจำหน่ายเป็นสินค้าชุมชน เกิดเป็นการมีส่วนร่วมกันของผู้สร้างงานและผู้ชมงาน เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในงานชิ้นนี้ ซึ่งเป็นงานเชิงแนวความคิด

2. ทำไมถึงทำอย่างนั้น

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการว่างงานของคน ชาวบ้านในชุมชนการประมง ส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมออกความคิดเห็น ใช้เวลาร่วมกัน เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในชุมชน ในขั้นตอนการสร้างงานศิลปะจำนวน 3,000 ชิ้น นั้นต้องใช้เวลาช่วงระยะหนึ่ง ซึ่งการใช้เวลาช่วงระยะนี้ก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน สร้างความสามัคคีในชุมชน

3. ทำไมจึงตัดสินใจทำอย่างนั้น

เนื่องจากงานชิ้นนี้มีเงื่อนไขอยู่ที่ว่า จำนวนทั้งหมด 3,000 ชิ้น ซึ่งประกอบด้วย การทำงานประดิษฐ์รูปทรงเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน ทำให้คิดว่าจะต้องใช้แรงคนจำนวนมากในการทำงานชุดนี้ ก็จะทำให้เสร็จเร็ว และยังได้สร้างความสัมพันธ์ผ่านวัตถุที่ทำงานร่วมกัน เกิดเป็นผลลัพธ์ของงานที่เป็นรูปธรรมที่แฝงนามธรรม คือ วิธีการในการสร้างงานชิ้นนี้ ทำให้เกิดประโยชน์อย่างอื่นด้วย ทั้งการผลิตและเผยแพร่งานออกไป การที่ข้าพเจ้าทำงานจำนวนเท่านี้ 3,000 ชิ้นไปจำหน่าย ข้าพเจ้าคิดว่าจะสามารถนำเสนอผลลัพธ์ของงาน ซึ่งสามารถเป็นหลักฐานยืนยันว่ามีงานศิลปะประกอบกันทั้งสิ้น 3,000 ชิ้น เนื่องจากจำนวนเงินสัมพันธ์กับจำนวนสินค้าที่ขาย เพราะฉะนั้นเงินจึงเป็นเครื่องระบุได้ว่ามีปลาทั้งหมด 3,000 ตัว

4. ขอบอะไรในผลงานของข้าพเจ้าบ้าง

สิ่งที่ประทับใจในงานชิ้นนี้ คือ มีวิธีคิดที่เริ่มต้นทางงานปลายงาน ตั้งแต่การสร้างงานก่อให้เกิดผลตามมา

- สิ่งที่ออกแบบสื่อความหมายอะไร
- เข้ารหัสอะไร – ออกรหัสอะไร
- ปลาจำนวน 3,000 ตัว

- การวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมสมัยโดยแนวคิดการเข้ารหัส (Encoding-Decoding) ในผลงานชิ้นนี้ มีการเข้ารหัส คือ ตัวปลา ซึ่งมีวัสดุเป็นผ้า มีวิธีการทำที่เป็นการทำด้วยมือ ด้วยการตัดและเย็บด้วยรูปทรงที่แสดงออกอย่างเรียบง่ายที่สุด แต่เป็นเส้นโค้ง รอยหยัก ที่สามารถเป็นสัญลักษณ์ระบุไปถึง ความเป็นปลา การถอดรหัสในงานศิลปะชิ้นดังกล่าว นำเสนอถึงความเรียบง่ายที่ไม่ซับซ้อน ตัวปลาอาจสื่อไปถึงความมีอิสระเสรี ที่จะว่ายไปที่ใดก็ได้ในท้องทะเล หรือแม่น้ำ ในเชิงวัฒนธรรมแล้ว ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการส่งออกอาหารทะเลอันดับต้นๆ ปลาจึงเป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมหลักในภาคการประมง และการใช้ตัวแทนสื่อความหมาย (Representative) ในที่นี้คือ การใช้การประดิษฐ์เป็นตุ๊กตา รูปปลา เพื่อสื่อความหมาย โดยมีจำนวนปลาทั้งหมด 3,000 ตัว ในปี ค.ศ. 1960 โรมัน จากอบสัน ได้พัฒนาวงจรการสื่อสาร (Communication Circuit) โดยเขาได้แยกแยะไว้ว่า องค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารไม่ได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน เหตุการณ์อย่างหนึ่งเน้นที่ฝ่ายส่งสาร เช่น ในขั้นตอนการประดิษฐ์ผลงาน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ร่วมกันในชุมชน โดยมีการช่วยกันทำสร้างสรรค์งานชิ้นนี้ขึ้นมา ร่วมกัน แต่อีกเหตุการณ์หนึ่งอาจเน้นที่ผู้รับสาร คือ เมื่อนำปลาไปขาย ผู้ที่ซื้อไปสร้างความหมายใหม่ให้กับงานชิ้นนี้ กลายเป็นของที่ระลึกจากการมาเที่ยว มีความหมายชวนให้ระลึกถึงชุมชนแห่งนี้ ในรหัสภาพเขียนของสกุลโมเดิร์นนิซึม (Modernism) มีรหัสย่อย ได้แก่ ในงานชิ้นนี้จะอยู่ในรูปแบบคิวบิซึม เนื่องจากตัวปลาถูกตัดทอนให้เป็นรูปทรงอย่างง่าย เป็นเหลี่ยมๆ และการแสดงผลงานเชิงแนวความคิด โดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์งานชิ้นนี้ และจำหน่าย ซึ่งสร้างความสัมพันธ์และพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝีมือแก่ชาวบ้าน ผู้หญิงในครอบครัวชาวประมง ซึ่งจะจำแนกและยกตัวอย่างการวิเคราะห์ต่อไปในส่วน
ของเนื้อหา

- รูปแบบการจัดแสดงงานอยู่ในรูปแบบของร้านค้า การขายปลาจำนวน 3,000 ตัว จะทำให้
ได้ผลของการทำงานศิลปะชิ้นนี้ เป็นการปฏิสัมพันธ์ของคน และจำนวนเงินที่ได้ตอบแทนมาเป็นหลักฐาน
ว่ามีปลาทั้งหมดจำนวน 3,000 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์งานสร้างสรรค์

ความสามารถในการปรับขอบเขตอย่างปราณีระหว่างสถาปัตยกรรมและศิลปกรรม รูปแบบของการสร้างงานนี้มีความคล้ายคลึงกับรูปแบบของงานประติมากรรมแบบลอยตัวและห้อยแขวนกลางอากาศ และอาจถูกมองอย่างสงสัยว่าเป็นงานโมบายโดยแท้จริง งานศิลปะนี้ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบที่สร้างขึ้นดังกล่าว ซึ่งเป็นผลลัพธ์สุดท้ายของความพยายามทางสถาปัตยกรรม ทั้งสองส่วนในเรื่องของทัศนคติ ในสายตาผู้ที่แลดู และข้อสังเกต (observations) ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการแบ่งแยกนี้ ทำให้ข้าพเจ้าค้นพบ ขอบเขตการกำหนดคุณค่าทางศิลปะซึ่งดูเหมือนว่าได้ทำให้ปรากฏเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา แทนเป็นส่วนประกอบสำคัญ (essence) ของสถาปัตยกรรม โดยเนื้อแท้กายภาพ (physical) การปรากฏ (manifestations) ในสิ่งที่ข้าพเจ้ามองว่าเป็นการจัดวางงานศิลปะที่ทั้งหมดนำไปสู่ความสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ข้าพเจ้าจำแนก (recognise) แก่นแท้ (core) เป็นพื้นฐานสำคัญ (fundamental) ของสถาปัตยกรรม สิ่งเหล่านี้ถูกเรียกว่า 'รากฐาน (Fundamental)' ซึ่งเป็นรูปแบบของเนื้อแท้กายภาพที่เป็นรูปร่างในการสืบค้น (investigation) ของข้าพเจ้า ทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทั้งทางกายภาพ (physical) และทางสติปัญญา (intellectual) ที่เกี่ยวข้องกันกับสถาปัตยกรรมและการกำหนดขอบเขตของศิลปกรรม ศิลปะการจัดวาง (Installation Art) อาจมีหลายหัวข้อ (topics) ในการกำหนดเรื่องราวาระ (agenda) เนื่องจากมีผู้ชี้แนะให้เกิดประเด็นหรือแนวความคิดในการจัดการทำงานกับสื่อกลาง อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าในฐานะผู้สร้างสรรค์ร่วมสมัย (contemporary makers) ในด้านการจัดวางส่วนใหญ่มีแนวโน้ม ที่จะทำให้เป็นหลักเกณฑ์สำคัญร่วมกับประวัติศาสตร์ชุมชนเมือง (urban historical) และคำอธิบายทางสังคม (social context) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่เราสร้างให้อยู่ใกล้มือ ไม่ว่าจะเป็ความสัมพันธ์หลัก (primary) หรือความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ (resultant)

สื่อกลางที่แตกต่างจากการสืบทอดประเพณีทางศิลปะ ด้านอื่นๆ ในหลักวิธีซึ่งแบ่งแยกออกเหล่านี ทำให้มองเห็นได้ว่าเป็นการแสดงตามแนวความคิดของ "Gesamtkunstwerk" คนที่มีแนวคิดว่าเป็น "ผลงานศิลปะโดยรวม (total work of art)" การมีอยู่จริงของมันทำให้มองเห็นงานศิลปะได้ ก็คือผลงานของทัศนศิลป์ (visual arts) ที่ให้ความรู้สึก ให้ความหมายเป็นเหมือนการผสมผสาน (hybrid) ระเบียบข้อบังคับเหมือนอยู่ในความรู้สึกที่รวมกันของสเปกตรัมมากมาย (vast spectrum) รวาก็ว่า "มันขยายโตขึ้นจากการบอกเล่าเรื่องราว (narratives) ของแต่ละบุคคลด้วยการนำเสนอผลงานทางสถาปัตยกรรม ภาพวาด ประติมากรรม โรงละคร (theatre) และการแสดง (performance)" นอกจากนี้ ยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องบันทึกด้วยว่า มิใช่เฉพาะรูปแบบของศิลปะ (artforms) ที่ทำขึ้นเป็นส่วนประกอบในการจัดวางเท่านั้น ดังได้กำหนดเอาไว้ระหว่างโครงสร้างที่ยังคงอยู่และมีอิทธิพลอย่างมากทำให้ศิลปะมีการเคลื่อนไหว (art movements) อย่างเช่น แนวคิดทางศิลปะ (Concept Art) ศิลปะภูมิทัศน์ (Land Art) และ Dada (สำนักทางศิลปกรรมและวรรณกรรมในต้นศตวรรษที่ 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้คนมากมายที่มีแนวความคิดเพียงเล็กน้อยในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่ เมื่อกล่าวถึงประเด็นที่ว่านี้ จริงๆ แล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้ตระหนักว่าข้าพเจ้าพยายามที่เขียนเรื่องอะไรด้วยความรู้ที่ตัวเองมีอยู่ ข้าพเจ้าพยายามที่จะสำรวจตรวจสอบในเรื่องของการจัดวางศิลปะด้วยการมองถึงความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรม จุดสนใจโดยหลักเริ่มขึ้นที่การค้นหาเข้าไปสู่แก่นแท้ที่เป็นการจัดวางคืออะไร โดยการพิจารณา เป็นการตรวจสอบแนวกว้างเหมือนการแผ่ขยายของสเปกตรัมผ่านหลาย ๆ ตัวอย่างซึ่งได้พูดถึงและอธิบายอย่างชัดเจนและปรากฏเห็นได้ชัด ด้วยเหตุนี้ คุณลักษณะที่กำลังพรรณนาโดยผ่านการวิเคราะห์ และติดตามในเรื่องของปัจจัยสำคัญที่เป็นองค์ประกอบซึ่งข้าพเจ้าจะได้เสนอข้อคิดเห็นรวมเป็นกลุ่มๆ ในการทำให้เกิดลักษณะของการจัดวางขึ้น

4.1 แนวความคิดสร้างสรรค์ศิลปะแบบจัดวางของข้าพเจ้า

ในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาและสร้างผลงานชิ้น1ชิ้น ชื่อผลงาน ปลาน้อย (School of fish) เป็นการศึกษาหาประเด็นในงานศิลปะของข้าพเจ้า ม.ล.โอภาสจรัส นันทวัน

ก.สัญลักษณ์ของการสร้างสรรค์

มีการคลี่คลายรูปแบบไปสู่อุปมาอุปไมยด้วยการแฝงการตั้งคำถามแก่ตนเองถึงความแตกต่างของการทำงานศิลปะเกี่ยวกับพื้นที่หรือสถานที่ ใช้การอุปมาอุปไมยในการสื่อสารความหมายและความรู้สึกผ่านหลักจิตวิทยาในลักษณะนี้อาศัยอารมณ์จากเป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ร่วมแสดงในนิทรรศการ Crossing the dateline จัดให้มีขึ้น ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ชั้น9 ระหว่างวันที่ 16 มีนาคม -30 กรกฎาคม 2560 ข้าพเจ้าสรุปรูปแบบการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

1. การใช้รูปแบบของสถานที่และพื้นที่
2. การใช้รูปแบบของวัสดุ
3. การใช้รูปแบบของกระบวนการ

โดยในรูปแบบนี้ใช้พื้นฐานทางจิตใจเป็นตัวกำหนดความหมาย สัญลักษณ์ และกระบวนการมีการผลิตซ้ำ โดยมีข้าพเจ้ากำหนดจากประสบการณ์ที่ได้ไปทำงานเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ชื่อโครงการ “การสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยกับการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในจังหวัดเลย”

ข.แรงกระตุ้นในการสร้างสรรค์จากความทรงจำในการเดินทาง

ข้าพเจ้าวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่มีอยู่ในผลงานกับรูปแบบการใช้ชีวิตของข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่ต้องเดินทางไปหลายที่ จึงจะต้องรู้สึกกับสภาวะแวดล้อมเสมอและมีผลต่อการแสวงหาอัตลักษณ์ในตัวเองในเวลาต่อมา ปัจจัยในการเดินทางเป็นการแสวงหาโอกาสใหม่และหาความชอบของกลุ่มคนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของข้าพเจ้า จากประเด็นที่ยกมานี้ข้าพเจ้ายังต้องการสร้างประโยชน์ให้แก่บ้านเกิดคือกรุงเทพฯและประเทศไทยเป็นสาเหตุสำคัญ การที่ได้ลงพื้นที่ในจังหวัดเลยและการเปลี่ยนความเชื่อในศาสนาของข้าพเจ้าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญที่ใช้ในการทำงานศิลปะและชีวิตในปัจจุบันที่มักจะถูกยกย่องใช้ความเชื่อในพระเจ้ามาในผลงานศิลปะเสมอ และได้รวมเอารูปแบบศิลปะขากลัทธิศิลปะในประวัติศาสตร์ ได้แก่ Pop Art ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบนัยประเด็นของการนิยมการถ่ายภาพแบบSelfie

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรากฏการณ์Selfie เป็นการเกิดขึ้นอย่างมากในสังคมแทบทุกประเทศ อันเป็นผลที่กระตุ้นให้ข้าพเจ้าตั้งคำถามถึงผู้ชมงานถึงความพึงพอใจ ข้าพเจ้าเป็นคนกรุงเทพฯก็ควรรู้สึกว่องไวต่อกระแสสังคมพลเมือง ลักษณะผลงานจัดวาง ใช้องค์ประกอบภาพแบบสมมาตร (Symmetry) อัตราส่วนเท่ากัน ทั้งอาศัยมุมมองที่แตกต่างไปจากมุมมองในชีวิตประจำวัน ทำให้ฝูงปลา5000ตัวสื่อความรู้สึกเหนือจริงและเกิดผลในทางจิตวิทยาต่อผู้ชม การแขวนปลาให้มีลักษณะเหมือนสายฝนตกลงในแนวตั้งลงพื้น มีการจัดแสงให้เงาตกลงที่พื้นผนังหลายๆเพื่อให้รู้สึกว่ามีจำนวนปลามากขึ้นเกินจริง ปลาเป็นกลุ่มรู้สึกเปิดกว้าง ไม่เกะกะ ไม่มากเกินไป มีความลดการใช้วัตถุดิบแต่ได้จำนวนมากในผลลัพธ์ ทำให้คนมีแรงบัลดาลใจ พักสมอง

ความรู้สึกทางอารมณ์ที่ให้ด้านสุนทรียศาสตร์:

ความเชื่อ-----ข้าพเจ้า-----ความหวังใจในการสร้างสรรค์มั่นคง

ประวัติศาสตร์ศิลป์-----ปัจจุบัน-----

เชื่อว่าเขาคิด---เขาทำเพื่อใคร

เป็นคนมีวิสัยทัศน์เป็นนามธรรมมองด้วยแว่นแห่งความเชื่อจึงจะเห็น

มีความรัก----หลอมเป็นความรักมั่นคง---มีความรักใหม่

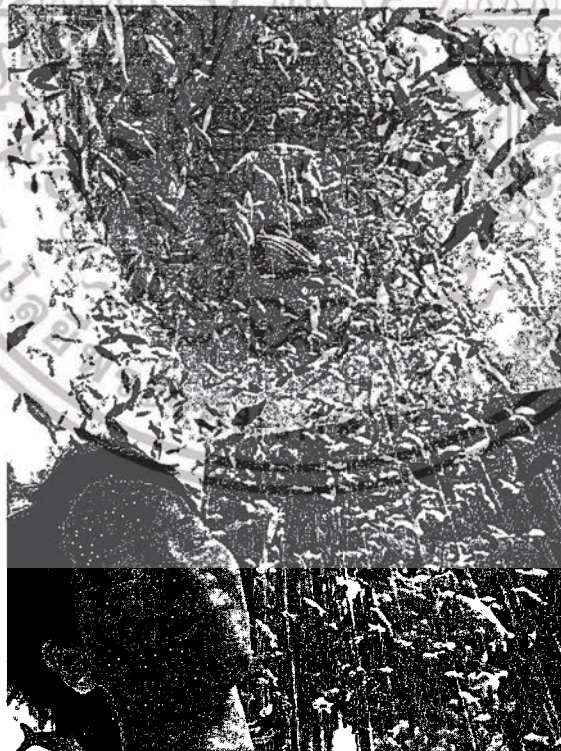

ภาพที่ 4.1 การเข้าชมนิทรรศการของผู้สนใจงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 การเข้าชมนิทรรศการของผู้สนใจงานศิลปะ 2

ภาพที่ 4.3 เป็นการ selfie ของผู้ชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างสรรค์งานศิลปะจัดวาง

องค์ประกอบหลักในการจัดวางงานศิลปะมีดังนี้

องค์ประกอบ 1 : ตำแหน่งที่ตั้งจำเพาะ

ELEMENT 1 Site -Specificity

"ประติมากรรม (Sculpture) ควรมีความสัมพันธ์ที่สนับสนุนโดยตรงกับพื้นที่โดยรอบ" Ruskin

จากการศึกษา Ruskin (รัสเซีย) เห็นว่า ประติมากรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของเขาคือทำให้มองเห็นความเป็นศิลปะเมื่อได้พบกับผลงานสิ่งก่อสร้างของเขา การตกแต่งจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุนทรียศาสตร์ทั้งหมด ที่ช่วยปรับปรุงการแสดงผลให้มองเห็นภาพ (visual effect) ของวัตถุที่สร้างขึ้นมา รูปแบบของประติมากรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของรูปร่างสิ่งก่อสร้างเช่นเดียวกับตำแหน่งที่ตั้งภายในองค์ประกอบของโครงสร้างอาคารซึ่งเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ สถานที่ตั้ง คือ สิ่งก่อสร้างและอาคารในส่วนนี้ที่เป็นประติมากรรมที่มีความสัมพันธ์ของการอยู่ร่วมกันแบบพึ่งพา

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว หัวใจของการจัดวางศิลปะ จะต้องตระหนักให้ได้ว่า เป็น "ความพิเศษจำเพาะของตำแหน่งที่ตั้ง (site-specificity)" ที่จริงในมุมมองของคำว่า 'ศิลปะการจัดวาง (Installation Art)' คือ คำแนะนำในเรื่องการจัดองค์ประกอบในการจัดวางซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานการจัดวาง เป็นกระบวนการสุดท้ายหลังจากวางสิ่งของทั้งหมดให้เสร็จสิ้นในสภาพแวดล้อม ซึ่งก็หมายความว่า สิ่งของทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับสภาพแวดล้อม ความแตกต่างระหว่าง 'การจัดการทำการงาน (installed work)' และ 'การจัดวาง (Installation)' เป็นความสำคัญอันดับแรกๆ ในการจัดวางงานศิลปะ การทำงานกับศิลปะนั้นเป็นเรื่องง่ายๆ เพียงแค่จัดหาตำแหน่งภายในสภาพแวดล้อมโดยรอบ และสร้างสรรค์ในส่วนของการจัดวางทำให้มีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ และจะต้องมีความเกี่ยวพันกันทางกายภาพโดยตรงกับตำแหน่งที่ตั้งด้วย

องค์ประกอบ 2 ลักษณะที่เป็นกาลเวลา (ELEMENT 2 TEMPORALITY)

"ดอกไม้ที่บ้านสะพรั่งในคืนเดียว ไม่ได้ทำให้เราหลงใหลน้อยลงเลย หรือว่าข้าพเจ้าเข้าใจได้ดีขึ้นกว่าเดิมว่าทำไมความมั่งคั่งและความสมบูรณ์แบบของงานศิลปะหรือความสำเร็จของผู้มีปัญหาควรได้รับความคุ้มค่าเพราะข้อจำกัดที่สูญเสียของเวลา" ซิกมัน ฟลอยด์ Sigman Freud

"ลักษณะชั่วคราวเป็นองค์ประกอบของเวลา เป็นลานกว้างในจักรวาลทั้งหมดที่ยังมีอยู่ โลกก็เป็นผลผลิตของเวลา ข้าพเจ้าเห็นตัวเองอยู่ในความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเวลาก็เนื่องมาจากกรรมวิธีที่อยู่ของข้าพเจ้าที่ถูกจัดวางไว้ในกรอบเวลา" ไอน์สไตน์ (Einstein)

ทั้งสองท่านได้กล่าวถึงแนวคิดที่สมมุติขึ้นเอง (metaphysical) ว่า ตลอดเวลาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และอนาคตยังคงมีอยู่ภายในพื้นที่เดียวกัน ดังนั้นพื้นที่จึงเป็นอย่างที่เห็น เวลาจึงเกี่ยวข้องกับแนวคิดนี้ที่เป็นลักษณะไม่ถาวร (Temporality) ที่กำหนดตนเองว่าเป็นศูนย์รวมของพื้นที่ว่างนั้น ลักษณะคำพูดที่เรียกว่า 'ชั่วขณะหรือชั่วคราวนี้ (Temporal)' จึงเป็นคำที่เปรียบเปรย แสดงถึงความสัมพันธ์ทางกายภาพกับสิ่งต่างๆ ในโลกเมื่อเทียบกับสิ่งของบนโลกที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เป็นเหมือนสิ่งที่ขัดแย้งกันกรณีทางวิญญาณจิต (spiritual) ของพระคัมภีร์ไบเบิลถ้าพูดถึงคำจำกัดความ 'Temporary (ลักษณะชั่วคราว)' คือความหมายในเรื่องของเวลา เป็นการจำกัดช่วงเวลา หรือการกำหนดความหมายของเศษส่วนของเวลานั้นๆ ดังนั้นทั้งสองจึงสร้างความสัมพันธ์กันได้อย่างสมบูรณ์ และกลายเป็นหนึ่งเดียวตามที่กล่าวไว้ใน 'Element 1 (องค์ประกอบ 1)' พิสิกส์ได้แสดงให้เห็นว่าเรื่องเกิดขึ้นจากสุญญากาศ (คือช่องว่าง) ซึ่งจะกลายเป็นตัวแทนทางกายภาพ (physical representation) เป็นลักษณะชั่วคราว (Temporality) ในการวิเคราะห์ของข้าพเจ้า คุณสมบัติของเวลาจะถูกนำมาใช้เพื่อแสดงแนวคิดตามพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งเป็นการบันทึกไว้ทั้งหมด

ลักษณะที่ไม่ถาวร (Temporality) สามารถเพิ่มพูนประสบการณ์ในการจัดวางทางศิลปะ และอาจเป็นส่วนเดียวของทั้งหมดหรือทั้งตัวมันเองด้วย ข้าพเจ้าพบว่ามันให้ความรู้สึกที่แท้จริง มีความน่าตื่นตากับกระบวนการมีส่วนร่วม (Participation) ในการจัดวาง นอกจากนี้ยังทำให้ข้าพเจ้าตื่นเต้นเมื่อได้ดูการบันทึกลักษณะการจัดวางชั่วคราวที่ผ่านมา ความรู้ภูมิปัญญาที่เพิ่มพูนมากกว่าที่พวกมันไม่มีอยู่อีกต่อไป ข้าพเจ้ารู้สึกยังคงเพิ่มสัมผัสความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงในการมีส่วนร่วมกับการค้นพบประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาอีกด้วย

องค์ประกอบ 3 เกี่ยวข้องกับความคิด ELEMENT 3 concept

ในผลงานที่ข้าพเจ้าอยากกล่าวว่า เป็นลักษณะการจัดวางที่พบว่า 'แนวคิด (idea)' หรือ 'ความคิดรวบยอด (concept)' มีความสำคัญเท่ากันกับวัตถุหรือการสร้างสรรค์ตัวมันเอง นั่นคือประสบการณ์ที่แยกออกต่างหาก เรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของศิลปะในศตวรรษที่ 20 ซึ่งมีการเติบโตตามลักษณะการจัดวาง หลังจากที่ ศิลปินชื่อDuchamp คนที่ทำลายกรอบทางปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ สำรวจพบภายในงานศิลปะ Duchamp อธิบายว่า "สิ่งที่ข้าพเจ้าชื่นชอบเกี่ยวกับการทำงานของแนวคิดในตอนต้นก็คือ การได้รับยกย่องในเรื่องการเน้นทางด้านความคิดและลดความสำคัญทางวัตถุลง มีเสรีภาพในการสร้างสรรค์งานศิลปะเกือบทุกอย่าง ไม่จำเป็นต้องยึดถือเพื่อรอตรวจสอบและปกปิดด้วยการทาสี " ทุกชิ้นส่วนในผลงาน Duchamp ที่ได้รับเกียรติมากที่สุดคือผลงาน 'ready-made (แบบสำเร็จรูป)' 'fountain (บ่อน้ำพุ)' ในปี 1917 ตรงนี้ที่เขาเน้นถึงความคิดรวบยอดของการกระทำที่ไม่ใช้วัตถุ ซึ่งเป็นการโพล้สภาพที่เห็น แล้วจึงเน้นไปถึงแนวความคิดที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ไม่ใช้การนึกถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นหลักกว่าเป็นที่รองของน้ำปัสสาวะ

องค์ประกอบ 'concept (เกี่ยวข้องกับการคิด)' นี้ไม่ใช่ส่วนที่แยกออกจากประสบการณ์ด้านศิลปะ แต่ศิลปะทั้งหมดกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก ศิลปะทั้งหมดขึ้นอยู่กับแนวคิดของศิลปินเป็นการผสมผสาน ระหว่างความคิดทางสมองและความรู้สึกทางอารมณ์ที่ให้ด้านสุนทรียศาสตร์ สิ่งที่ข้าพเจ้าพยายามชี้แนะก็คือ ความโดดเด่นของการมีปฏิสัมพันธ์ทางปัญญาด้วยลักษณะการจัดวางทั้งหมดที่ข้าพเจ้าชอบและพอใจมากที่สุด สำหรับข้าพเจ้าแล้วไม่ใช่สิ่งที่น่ารื่นรมย์อย่างที่เห็น แต่มันดึงดูดใจของข้าพเจ้าตั้งแต่แรกเริ่มผ่านเข้าไปในจิตใจแต่ไม่ใช่ในหัวใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามักจะคิดถึงเรื่องนี้มากกว่าที่จะรู้สึก ว่า สิ่งนั้นน่าสนใจหรือไม่ แนวความคิดที่ดี หรือมีความฉลาดมากกว่าความสวยหรือเปล่า เป็นความคิดที่แสดงผ่านการจิตสำนึกของตนเอง ซึ่งเป็นที่ชัดเจนมากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า หรือในความคิดที่เกี่ยวข้องกับแนววิธีการทำอะไรให้สำเร็จ ซึ่งจะกลายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในใจของข้าพเจ้า นี่คือสิ่งที่เป็นจริงของรูปแบบงานศิลปะ (artforms) อื่นๆ มากมาย แต่ก็ไม่มีที่ไหนเลยที่จะมีส่วนร่วมกับข้าพเจ้าเท่ากับงานที่ได้ตรวจสอบสิ่งที่อยู่ภายในของผลงานเหล่านี้ ซึ่งมีในตัวมันเองและไม่ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

รากฐานขององค์ประกอบทางความคิดในการจัดวาง มาจากแนวทฤษฎีสมจริงทางประวัติศาสตร์เป็นแนวความคิดซึ่งแตกต่างจากการวางโปปัสสาวะของ Duchamp

องค์ประกอบ 4 การมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ
(ELEMENT 4 INTERACTION)

"ผู้ชมเป็นผู้ซึ่งได้พบเห็นกับผลงาน ทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวเร่งปฏิกิริยากับผู้รับ" การมีปฏิสัมพันธ์กระทำร่วมกัน (Interaction) ถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทุกคนในชีวิตประจำวัน อาจกล่าวได้ว่าสภาพแวดล้อมของข้าพเจ้าเองเป็นแบบอย่างในการจัดวาง เหล่านี้อาจไม่ได้มีการจัดหมวดหมู่ว่าเป็นศิลปะ แต่กระนั้นก็ยังคงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องอยู่เรื่อยๆ และมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงแบบชั่วคราว แต่แต่ละแบบที่เปลี่ยนแปลงคือเหมาะกับสถาปัตยกรรมแล้ว ชิ้นงานข้างในซึ่งถูกสร้างสรรค์ โฟกัสที่ภาพนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของตัวอย่างต่อไปของข้าพเจ้า มันเป็นความจริงของผู้ที่เข้าร่วมเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา และผู้รับ

ส่วนใหญ่ของการจัดวางแบบมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ (interactive installations) เหล่านี้ เป็นการวางให้ดูเรื่อยๆ จนกว่าจะมีส่วนร่วมเข้ามาเกี่ยวข้องกับบทบาทที่มีความเอิกที่ฟ่องไว เห็นได้จากกรณีผลงานที่กระบวนการปฏิสัมพันธ์มีความสำคัญต่อการคงอยู่ของการจัดตั้ง "กระบวนการ" นี้เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดวางบางผลงาน ดังในการเขียนส่วนประกอบ 5 (element 5)

ภาพที่ 4.4 เป็นภาพการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ดูแล้วส่งภาพนี้กระจายไปสู่ Instagram

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบที่ 5 : กระบวนการ (ELEMENT 5 PROCESS)

"สิ่งที่ลึกซึ้งที่สุดที่ข้าพเจ้าสามารถพูดได้เกี่ยวกับงานชิ้นนี้ คือวิธีที่ทำอย่างไร" Goldsworthy
ในการผลิตอะไร ต้องดำเนินกระบวนการเพื่อให้ทราบถึงจุดสิ้นสุดของผลิตภัณฑ์ (end product) การ
กระทำนี้ก็มีความสำคัญ เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าผลลัพธ์หรือไม่ "ใช่ และ ไม่ใช่ นั่น มันขึ้นอยู่กับคำตอบ

ขั้นตอนที่ $(a + b = c)$

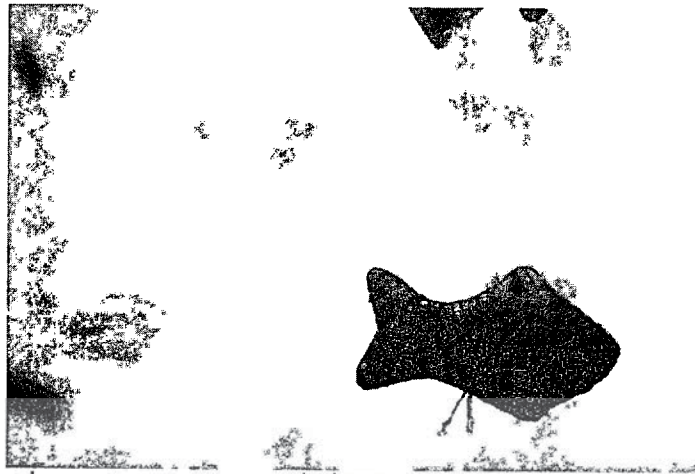
ในสมการ $(a + b = c)$ มีสองส่วน ขั้นตอนแรกคือกระบวนการ (process)

และขั้นตอนที่สอง คือ ผลลัพธ์ (result)

$(c = b + a)$

$(c = b + a)$ เราได้กำหนดสิ่งที่เป็นผลลัพธ์ที่เราต้องการ และวิธีการที่เราควรจะต้องเกี่ยวข้องให้
บรรลุผล (achieving) ความแตกต่างนี้ให้ความสำคัญกับคำว่า "กระบวนการ (process)" หรือ "ผลผลิต
(product)" คือสิ่งที่เป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจในกระบวนการที่มีบทบาทในการจัดวาง
กระบวนการในการผลิตสามารถจัดแบ่งได้เป็นกระบวนการคิด กระบวนการขึ้นรูป และกระบวนการคง
อยู่ (process of Existence) (ซึ่งอาจนำไปสู่การสลายตัวหรือเสื่อมโทรม (decay) ของชิ้นส่วนในที่สุด
[ลักษณะที่ไม่ถาวร Temporality]) สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการพิจารณาในองค์ประกอบนี้คือกระบวนการขึ้นรูป
โดยที่เป็นการจัดวางปลาจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับตัวมันเอง กระบวนการคิดนี้เกี่ยวกับความคิดเห็นโม
ภาพที่นำไปสู่การผลิตชิ้นงานและกระบวนการนี้เองที่สามารถเชื่อมโยงกับความคงอยู่ที่นำไปสู่การปฏิบัติ
เพื่อให้เกิดผล ซึ่งเป็นรูปแบบทางชีวภาพ (symbiotically)
ศิลปะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาพบกันระหว่างผู้ดูกับตัวกระตุ้นที่เป็นสิ่งเร้า กระบวนการทางศิลปะ (Process
Art) นี้เป็นขอบเขตข้อมูลสำหรับตัวมันเอง แต่ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถเชื่อมโยงกับบทบาทของ
กระบวนการในการจัดวางนี้

การจัดวางที่ร่วมสมัยมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจประวัติศาสตร์ซึ่งช่วยในการกำหนดประเภท
ผลงานส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าได้เลือกไว้สำหรับการตรวจสอบในเรื่องการจัดวางนี้มีอยู่ใน 'รูปแบบวัตถุ
(object form)' กล่าวได้ว่าศิลปะจะจบลงด้วยการสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นผลลัพธ์มาจากขั้นตอนการ
ทำงาน อาจจะมีกลุ่มเซต $(c = a + b)$ ที่สร้างวัตถุได้

ภาพที่ 4.5 เป็นภาพปลาตัวหนึ่งที่ทำจากผ้าฝ้ายทอมือ ขนาดยาว 4 นิ้ว

องค์ประกอบ 6 การบันทึกรูปภาพ
(ELEMENT 6 PHOTO-RECORDS)

"ภาพถ่ายไม่ได้แค่รูปภาพ (ภาพวาดก็เป็นเหมือนรูปภาพ), การตีความ (interpretation) จริงๆ ยังเป็นการสืบตามร่องรอยบางสิ่งบางอย่างโดยตรงเหมือนกับลายฉลุจริงๆ เช่นเดียวกับ foot print (รอยเท้า) หรือ death mask (หน้ากากความตาย)"²⁵ ของ Susan Sontag

ผลงานทั้งหมดที่นำเสนอต่อผู้อ่านในงานวิจัยเล่มนี้มีอยู่ในรูปของการถ่ายภาพ (photography) และข้อความเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง (associated text) วิธีเดียวที่ผู้อ่านจะได้พบกับผลงานและสิ่งที่คุณได้เห็นจากสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึง ก็คือการบอกเล่าผ่านสายตาของเลนส์กล้อง Cannon Mark 2 (ยกเว้น กรณีที่ผู้อ่านบางคนได้ได้พบเห็นผลงานนี้จากชีวิตจริงของพวกเขา

รูปถ่ายเป็นความทรงจำของเหตุการณ์จริงที่ได้รับการจัดวาง ข้าพเจ้าจึงได้แนะนำว่าส่วนใหญ่การจัดวางชั่วคราว และเนื่องจากความไม่คงทนถาวร เหมือนกับความทรงจำที่เลือนอยู่ รูปถ่ายทำหน้าที่เป็นเหมือนตัวแทน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความโปร่งใสที่นำความทรงจำนี้เป็นแบบ เรียลไทม์ (real-time) ผ่านจิตใจที่มีความกระตือรือร้นของผู้ที่ได้ชม

ส่วนใหญ่ของงานวิจัยนี้ นำมาจากความเข้าใจส่วนตัวของข้าพเจ้าเองและการสังเกต ลักษณะการจัดวาง สิ่งนี้มาจากการวิเคราะห์ผลงานที่นำเสนอรูปภาพผ่านผลงานศิลปะของข้าพเจ้าในนิทรรศการ Crossing the dateline ข้าพเจ้ายังไม่พบถ้อยคำหรือข้อความใดๆ ที่อธิบายอย่างจริงจังที่เป็นผลสำเร็จว่าการจัดวางคืออะไร เหตุผลของข้าพเจ้าที่พูดแบบนี้ก็คือ การเน้นย้ำและให้ความสำคัญกับการถ่ายภาพ การวิเคราะห์การจัดวาง เพราะการจัดวางนั้นเป็นการแสดงออกของตัวรูปภาพเอง และนี่คือการจำลองแบบในรูปถ่าย ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงสามารถคิดกฎเกณฑ์ จัดทำบทวิเคราะห์ ในการเชื่อมโยงภาพเหล่านี้ร่วมกับทัศนคติของข้าพเจ้าเอง "A photograph can say a thousand words (ภาพถ่ายหนึ่งภาพพูดได้เป็นพันคำ)"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าขอแนะนำว่ามันจะยังคงมีการจัดวางที่เพิ่มขึ้นอื่นๆ ที่มีอยู่อีกมากมาย แล้วตกแต่งอย่างหรูหรา ดูเหมือนว่าจะเป็นรูปแบบศิลปะที่โดดเด่นของงานศิลปะตั้งแต่ยุคทศวรรษ 90 ซึ่งข้าพเจ้าได้ช่วงเด็กวัยรุ่นในช่วงนี้ และข้าพเจ้าชี้แนะให้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในอนาคตของประวัติศาสตร์ศิลปะในช่วงหลายทศวรรษต่อจากนี้

ภาพที่ 5.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ช่วยตกแต่งสถานที่การจัดแสดงนิทรรศการ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

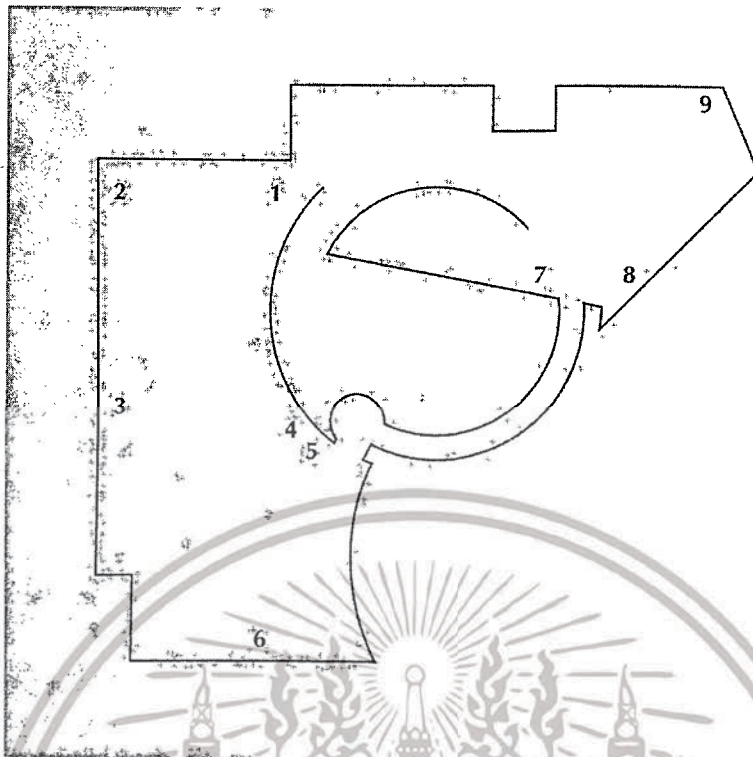

ภาพที่ 5.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ช่วยตกแต่งสถานที่การจัดแสดงนิทรรศการ 2

ภาพที่ 5.3 เป็นภาพของนักศึกษาชั้นปี 3 ที่มาช่วยการเซตผลงาน อยู่ในรายวิชา art exhibition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 เป็นภาพแสดงตำแหน่งที่ตั้งของผลงานศิลปะจัดวางปลาน้อย (School of Fish) อยู่ในบริเวณหมายเลข 3 ของชั้น 9 ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร BACC

ภาพที่ 5.5 เป็นภาพร่างผลงานศิลปะจัดวางปลาน้อย (School of Fish) ของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานสร้างสรรค์

ชื่อผลงาน ปลาน้อย <School of Fish>

เทคนิค จัดวาง

วัสดุ ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เย็บด้วยด้าย ภายในยัดด้วยเส้นใยโพลีเอสเตอร์ แขนงด้วยด้ายลงมาจากผนัง มีการใช้แสงจากสปอตไลท์

ขนาด dimension variable

ปีที่ทำ 2559

ภาพที่ 5.6 ปลาน้อย 1

ภาพที่ 5.7 ปลาน้อย 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 ปลาย้อย 3

ภาพที่ 5.9 ปลาย้อย 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Bishop, Claire. *Installation Art a Critical History*. London: Tate, 2005.

Coulter-Smith, Graham. *Deconstructing Installation Art*, [www.installation art .net](http://www.installationart.net)

Fried, Michael. *Art and Objecthood*. In *Art and Objecthood: Essays and Reviews*. Chicago: University of Chicago Press, 1998.

"Installation [Environment].*Grove Art Encyclopedia*. 2006. Grove Art Online. 30 January 2006

"Installation." *Oxford English Dictionary*. 2006. Oxford English Dictionary Online. 30 January 2006

"Install, v." *Oxford English Dictionary*. 2006. Oxford English Dictionary Online. 30 January 2006

Tamar Garb, Didier Semin, Donald Kuspit, "Christian Boltanski", Phaidon, London, 1997.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) ม.ล.โอภาสจรัส นันทวัน

ชื่อ นามสกุล - (ภาษาอังกฤษ) M.L.Ophascharas Nandawan

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

(e-mail) สาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

ทหาร ลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง กรุงเทพฯ 10520 โทรศัพท์ โทรสาร : 02 329 8392

E-mail : nantawanb3451@gmail.com .

ประวัติการศึกษา

2536 จบการศึกษาปริญญาตรี BFA (Painting) Bachelor of Fine Art สาขาจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2544 จบการศึกษาปริญญาโท MFA (Painting) Master of Fine Art สาขาจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จบการศึกษาปริญญาเอก 2551 Ph.D (Arch.Heritage) สาขาการจัดการมรดกทาง

สถาปัตยกรรม (นานาชาติ)คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประกาศนียบัตร Ecole Nationale Superieur des Beaux Art, PARIS FRANCE

งานวิจัยที่สำเร็จแล้ว :

- หัวหน้าโครงการสำรวจแหล่งโบราณคดีในพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน (กระบี่ ตรัง ภูเก็ต พังงา) ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักศิลปกรรมร่วมสมัย (สสร.) กระทรวงวัฒนธรรม ปีงบประมาณ 2548
- หัวหน้าโครงการวิจัย สะพานสู่ความเข้าใจผลงานศิลปะร่วมสมัยของไทย งบประมาณเงินรายได้ 2557 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

งานวิจัยที่กำลังทำ :

- หัวหน้าโครงการ การสร้างสรรค์จิตรกรรมไทยร่วมสมัยอีสานไปสู่การมีส่วนร่วมของชุมชนในจังหวัดเลย ปีงบประมาณ 2559 – 2560 งบประมาณแผ่นดิน

งานแปลหนังสือ

- หนังสือแปล ป๊อปอาร์ต บริษัท เดอะเกรท ไฟน์อาร์ต จำกัด ประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทความตีพิมพ์ในนิตยสาร Fine Art บริษัท เดอะเกรท ไฟน์อาร์ต จำกัด ประเทศไทย

- เธอช่างกล้า ฉบับที่ 30 เดือนมีนาคม ปี 2550
- ผู้ชายสร้างสิ่งหนึ่งแล้วเขาเก็บรักษา ผู้หญิงสร้างสิ่งหนึ่งและพวกเขาช่วยกันเก็บรักษามันไว้ ฉบับที่ 45 เดือน กรกฎาคม ปี 2551
- อุทัย นพศิริ ฉบับที่ 51 เดือนมกราคม ปี 2552
- การอนุรักษ์ภาพเขียนอันมีคุณค่าต่อประวัติศาสตร์ศิลป์ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายที่มาจากน้ำมือมนุษย์ ฉบับที่ 44 เดือนมิถุนายน ปี 2551
- Matthew Barney ฉบับที่ 66 เดือนเมษายน ปี 2553
- Super realistic Sculpture วัชระ ประยูรคำ ฉบับที่ 53 เดือนสิงหาคม ปี 2553
- ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และเทคโนโลยี ฉบับที่ 70 เดือนสิงหาคม ปี 2553
- ชาตฉกาจ ไวกวี ฉบับที่ 54 เดือนเมษายน ปี 2552
- เด็กหน้าบึ้งกับเจ้าหมาบาดเจ็บ ฉบับที่ 55 เดือนพฤษภาคม ปี 2553
- มงคล เกิดวัน ฉบับที่ 48 เดือนตุลาคม ปี 2551
- มงคล เกิดวัน ฉบับที่ 48 เดือนตุลาคม ปี 2551
- Love function ฉบับที่ 39 เดือนมกราคม ปี 2551
- หวังซีซิง ฉบับที่ 52 เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2009
- การติดตั้งผลงานศิลปะ ฉบับที่ 57 เดือนกรกฎาคม ปี 2552
- Experimental art project ฉบับที่ 36 เดือนกันยายน ปี 2550
- บุญญาภาพของศิลปะ ฉบับที่ 63 เดือนมกราคม ปี 2552
- As Yet... ฉบับที่ 49 เดือนพฤศจิกายน ปี 2551
- ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกราวปี ค.ศ. 1900 ฉบับที่ 50 เดือนธันวาคม ปี 2551
- นั่ง เงิน ฉบับที่ 31 เดือนเมษายน ปี 2550
- Julian Opie แค่พูดอาจจะดูว่าง่าย ฉบับที่ 69 เดือนกรกฎาคม ปี 2552
- จีนมูมมูม ฉบับที่ 43 เดือนพฤษภาคม ปี 2552
- Intrumental ฉบับที่ 41 เดือนมีนาคม ปี 2551
- ธรรมชาติ ชีวิตและประสบการณ์ สุรพงษ์ สมสุข ฉบับที่ 38 เดือนธันวาคม ปี 2550
- สองนัย เนื้อตัวและร่างกาย ฉบับที่ 32 เดือนพฤษภาคม ปี 2550
- ความหวังในวังวน อิฐพร นิมมาลัยแก้ว ฉบับที่ 29 เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2550

โครงการอบรม สัมมนา

- หัวหน้าโครงการ Thai – Japan for Digital integration วันที่ 22 พฤศจิกายน 2555 ณ ห้องบรรยาย 107 อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬ.

การแสดงผลงานสร้างสรรค์

1. ผลงานเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นิทรรศการ Hold them High หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - นิทรรศการ Artist meet BMW โรงแรมคอนราด กรุงเทพ
 - นิทรรศการ Artist Du Monde แกลเลอรีเบอนาโนส ปารีส
 - นิทรรศการ Trueหอศิลป์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า
2. ผลงานกลุ่ม
- นิทรรศการ Mother หอศิลป์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า
 - นิทรรศการ Scopolamine Project 1 – 5
 - Vermont Art Center, USA
 - Cite Internationale des Art ปารีส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
บทสรุป
CONCLUSION

“เพื่อห่อหุ้มสิ่งของ” ความคิดเช่นเดียวกับ Chisto ข้าพเจ้าได้พยายามจะให้คำนิยามในเรื่องทั่วไปว่าสิ่งนี้เรียกว่า 'ศิลปะการจัดวาง (Installation Art)' เป็นอย่างไร องค์กรประกอบที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอในแต่ละส่วนถูกแยกออกจากส่วนที่ซับซ้อนทั้งหมด มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดวางปลาที่เย็บขึ้นจากผ้าจำนวน 5000 ตัวประกอบด้วย การคัดเลือกองค์ประกอบ

การทำงานอาจมีความสัมพันธ์โดยตรงกับ (1) อายุสั้น-short-lived (2) และยังคงอยู่ในรูปแบบที่เป็นภาพถ่าย-photographic form (3) หลังจากที่สลายหรือเสื่อมโทรมไป (4) ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้พบเห็นและได้ชมมีปฏิริยาโต้ตอบ- interact (5) ผู้ดูด้วยการเป็นส่วนหนึ่งของผลงานนี้ และ (6) สถานที่ตั้ง

การจัดวางโดยรวมมีการกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ในสภาวะแวดล้อมโดยเฉพาะเช่นเดียวกับสถาปัตยกรรม ความสัมพันธ์กับสถานที่ตั้งเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างผลงานอย่าง ที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่เฉพาะเจาะจงโดยความตั้งใจ สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการผลิตสำหรับข้าพเจ้า การจัดวางมีช่วงชีวิตซึ่งหมายความว่าฝูงปลาอยู่ภายใต้เวลาและมีขอบเขตจำกัด ภายในอนาคตอันใกล้พวกเขามีลักษณะเป็นชั่วคราวและโดยไม่ได้ตั้งใจว่าจะถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ครั้งสุดท้าย โดยปกติแล้วจะถูกถอดถอน เมื่อถึงเวลาที่จะมีการสร้างภาพที่เป็นรูปเป็นร่างต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพแวดล้อมของหอศิลป์ ประโยชน์ของการจัดวางก็คือความเข้าใจทางกายภาพ เป็นแนวความคิดของผู้มีสุนทรียภาพทำให้บรรลุผล และงานที่ยังอยู่เป็นความทรงจำของชีวิตแล้วที่เหลือในใจของมนุษย์โดยผ่านการถ่ายภาพ ในการทำการจัดวาง ไม่ได้เป็นเพียงแค่การจัดวางภายในตัวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้ชม ที่นำเอาไปสู่ชีวิตด้วยการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับมัน ในบางตัวอย่างได้วางรอสักครู่เพื่อให้ผู้ดูมีส่วนร่วมกับมัน และใช้ปลาเป็นเหมือนวัตถุพิเศษสำหรับสารออกฤทธิ์ของมัน

ขั้นตอนกระบวนการจัดวางมักมีความสำคัญและมีความหมายเช่นเดียวกับตอนสุดท้ายของผลิตภัณฑ์ ข้าพเจ้าเป็นเหมือนผู้ชม หรือผู้มีส่วนร่วมสามารถมองออกว่าผลิตภัณฑ์ของตนเป็นส่วนสำคัญกับเนื้อหาทั้งหมดในระดับที่สูงกว่าคำถามที่ว่า "ทำได้อย่างไร" ส่วนที่เหลือของภาพอยู่ในกระบวนการสร้างสรรค์ ของความคิดและการผลิตมักเป็นเพียงหลักฐานเดียวที่ยังหลงเหลืออยู่ และกลายมาเป็นความสำคัญต่อวงจรชีวิต (life-cycle) ของผลงาน

ดูเหมือนว่าการผสมผสานร่วมกันจะยังคงอยู่ ซึ่งครอบคลุมทุกดินแดนบนโลกศิลปะ และเป็นการดำรงอยู่ของ "การทำงานร่วมกัน" ซึ่งข้าพเจ้าได้พยายามวิเคราะห์และอภิปรายจากมุมมอง ความเข้าใจ และการฝึกซ้อมปฏิบัติผลงานจัดวางของตนเองร่วมกับนักศึกษาในรายวิชาสุนทรียศาสตร์ รายวิชาการวิจารณ์งานศิลปะ รายวิชาการวิจัยทางทัศนศิลป์และ รายวิชา art exhibition หลายครั้ง

ศิลปะการจัดวางเป็นรูปแบบศิลปะที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งปฏิเสธที่จะมีขอบเขตของการจัดวาง จึงเป็นเรื่องยากที่จะปิดกั้นเพื่อเป็นการบังคับ นี่คือนักศิลปะที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกมีชีวิตชีวา